

VERBONDEN MET VELDH VEN

Inhoud

Voorwoord	3	Ine ter Bogt	48	Sanne Jansen & Femke van Kneghsel	91
Aart van Zutphen	4	Foto Norbert van Onna	49	Silya van Gemert	92
Ad van Best	5	Inge Willems	50	Solange Govaerts & Danique Maas	92
Ad Vialle	6	Jack Mikkers	52	Tom Coppelmans	93
Ahmet Almis	7	Jacq. Bijnen	53	Wishaan Manichand	93
Illustratie:		Foto Norbert van Onna	54		
Frank van den Wittenboer	8	Jos Houbraken	56	Ruud Sweegers	94
Ainyahita Jansen	9	Kees Olislagers	58	Susan Visser	95
André Driessen	10	Kristel Voets	59	Studio Giftig	96
André en Joyce van Reijen	11	Illustratie:		Teun Luijkx	98
Angela Verkuijlen	12	Daniëlle van Poppel	60	Theo Coppens	99
Aurelia van der Burght	13	Lenie Broos	61	Thieu Vlemmix	100
		Lieke Meulenbroek-Kauwenberg	62	Thijs Slegers	101
Basisscholen Berckacker & Eigen Wijs	14	Lisette Oosterbosch-van Gompel	63	Tiny Kox	102
Faduma Zakariya Mohamed	15	Liza Gompoo	64	Foto Norbert van Onna	103
Joeri van Gameren	16	Foto Norbert van Onna	65		
Lotje Momberg	17	Maria Matheeuwsen	66	Brede School:	
Michiel de Breet	18	Meer Vreugde Kern	67	Verhalenmakers	104
Sem Bannenberg	19	Mieke van Lisdonk-Jacobs	68	Benthe Janssen	105
Wytze Wijers	20	Foto Norbert van Onna	70	Emke van Gageldonk	106
Zoë Croes	21	Mireille Susetyo-Gregoire	71	Emma Buijs	107
		Monique van Montfort	72	Heleen Wiegerinck	108
Illustratie: Peter Vennix	22	Mr. Moto	73	Laura van Gerwen	109
Bertus Borgers	23	Nancy van Dijck	74	Lianne Kelders	110
Cas de Jonge	24	Norbert van Onna	75	Marit Wiegerinck	111
Cees van Keulen	26	Paul Lakwijk	76	Max Stofkoper	112
Christ Schippers	27	Peter Ferry	78	Nienke van der Meer	113
Foto Norbert van Onna	28	Peter en José Renders	80	Stijn Timmers	114
Daan de Kort	29	Peter Smetsers	81	Tess de Munck	115
Driek van de Vondervoort	30	Illustratie: Bas Lodewijks	82		
Els Rijnvis	31	Rob Gielissen	83	Illustratie: Ad den Otter	116
Eric van Schagen	32			Vivian Olislagers & Berry de Lepper	118
Illustratie: Shirley Phillips	33	Sondervick College	84	Wil de Kort	119
Erwin Vermeulen	34	Bob van der Vleuten & Dave Jongenelen	86	Wilfried Leemans	120
Frank van den Wittenboer	35	Branko Leuverink	86	Wiljan Bazelmans	121
Freek van Daal	36	Irene van Kol	87	Wim Jansen	122
Gabriël Westhiner	37	Isa van Hoof	87	Foto Norbert van Onna	123
Gabry Verberne	38	Jenna Sanders	88	Wim Raaijmakers	124
Geer van Dinther	39	Kevin Nguyen	88	Bellus Imago	126
Gerard Coppens	40	Laura Rijkers	89	Marieke Verbeek	128
Gerard Coppens	41	Luc Kuypers	89	Illustratie:	
Gerard Tops	42	Mark Vrijhof	90	Wil van Ganzenwinkel	129
Han van Bree	43	Roxane Wijnen	90	Dankwoord	130
Hanneke van der Zanden	44	Sandi Karajic	90	Foto Norbert van Onna	131
Illustratie: Ad den Otter	45				
Harry Verhoeven	46				

Verhalen verbinden

Als kind krijg je door verhalen zicht op de wereld. Op de wereld dicht bij je, om je heen. Door verhalen die je vader en moeder je vertellen over je familie, je wortels, je geschiedenis. Iedereen heeft wel vroege herinneringen aan verhalen die binnen families rondgaan over opa en oma, een extravagante tante, een zwart schaap als neef of een indrukwekkende belevens. Verhalen horen dan ook vaak bij gezellige bijeenkomsten als verjaardagen en feestdagen, maar ook minder vrolijke gebeurtenissen worden draaglijk door verhalen.

Verhalen zijn leerzaam. Neem sprookjes. In geuren en kleuren laten ze zien dat ware liefde overwint of dat waakzaamheid loont. Of wat er allemaal voor onheil over je heen kan komen als je niet luistert naar je ouders, hebbertig bent, of lui. Levenslessen in de vorm van meeslepende vertellingen, meestal met een positief einde; en ze leefden nog lang en gelukkig...

Wat later komen je eigen verhalen. Ervaringen die je met vrienden wilt delen omdat ze spannend zijn en je indruk wilt maken of belevenissen die je diepste emoties raken en die je alleen aan je dagboek toevertrouwt. Verhalen om je te onderscheiden of juist om je aan te passen, om uiting te geven aan wat je voelt en wat je beweegt. En om je te verbinden met anderen.

Een bibliotheek is een huis van verhalen. Dus toen het idee van deze verhalenbundel spontaan ontstond tijdens de voorbereidingen van de Nieuwjaarsontmoeting 2014 wilde de Bibliotheek Veldhoven het ook graag tot uitvoer brengen. Wij namen het voortouw in dit project en dankzij de ondersteuning van de gemeente Veldhoven, Theater de Schalm, Museum 't Oude Slot, Art4U en het Veldhovens Ondernemers Contact is er uiteindelijk een verzameling verhalen en illustraties tot stand gekomen, die een kleurrijk tijdsbeeld van Veldhoven schetst.

'Verbonden met Veldhoven' vertelt unieke verhalen. De gemeenschappelijke deler is Veldhoven, de ervaringen zijn persoonlijk. Als bibliotheek zijn we blij dat we kunnen faciliteren in het delen van deze verhalen. Om zo te leren, te begrijpen, te inspireren en te groeien.

Lees, bekijk, verwonder en verbaas u en voel u vooral verbonden met uw mede-Veldhovenaren door het digitale boek 'Verbonden met Veldhoven'.

Dorine Prinsen,
Directeur de Bibliotheek Veldhoven

Aart van Zutphen

Leeftijd:
57 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Huisvader en postbezorger

Favoriete plek in Veldhoven:
Kerkplein in Oerle
met zicht op de kerk,
de Kers en Oers Gezellig

Aart van Zutphen

Mijn dorp

Op Zilster bodem verwekt.
In Zilster aarde geplant
en in Zilster zand ontsproten.

Waar de nonnen mij
een tweede taal leerden,
waar ik nog steeds mee speel.

Waar lange Jan met zijn peerd
de melk bracht,
én de laatste dorpsverhalen.

Waar wij uitkeken over tarwevelden.
En aan de horizon T-birds zagen,
die ver weg uit de grote stad verschenen en
weer verdwenen.

De eieren en aardappels haalden,
bij de stinkende boerderij,
om de hoek.

Ferry van de Kruisstraat,
onze voetbal schopte tot over de daken.
Pas op, daar komt gekke Ferry aan!

De moeders alleen nog moeders waren
en vaders voldaan werkten
en wat geld meebrachten.

Hier ontstaan,
hier gevoed,
en hier gevormd.

Haiku

vier gulden kernen
in vuur en vlam gesmolten
tot één dorpsjuweel

*Winnende haiku voor de gedichtenwedstrijd
'Blij met Veldhoven' in het kader van het festival
Cultuurburen, een initiatief van de Bibliotheek
Veldhoven en Theater de Schalm (2013).*

Ad van Best

De natuurlijke aantrekkingskracht van Veldhoven is al heel jong tot stand gebracht. Mijn ouderlijk huis stond in Sprang-Capelle, aan de rand van Kaatsheuvel. Opgegroeid in een goed katholiek gezin was ik de vierde op rij. In de jaren vijftig was het thuis geen vetpot, dus werd ik een paar maanden uitbesteed aan familie om aan te sterken.

Het werd een wereldreis vanuit Kaatsheuvel met de bus via de Kempen om tenslotte te belanden, via Zandoerle en het Sondervick, in Veldhoven-Dorp. Ik vertrok na een paar maanden weer als een weldoervoede baby met een volle rode kleur op de bolle wangen. Heerlijk was het als ik later samen met moeder die tocht als kind jaarlijks maakte om tante Betje te bezoeken. Om vervolgens de wereld te ontdekken, al kijkend naar al die huizen en mensen in Loon op Zand en Diessen. Het was tenslotte het eerste huis aan de Nieuwstraat, net achter dat van Toontje Prinsen, met een timmerwerkplaats erbij en jongvolwassen nichten, wat een weldaad. En dan aan het eind van de middag dat hele eind weer terug naar huis.

Na jaren van omzwervingen werkte ik alweer 15 jaar in de kerkdorpen van Deurne. Zoals in d'Ouwe Peel, beter bekend als Helenaveen met haar 800 inwoners. Omdat ik inmiddels in Eindhoven woonde met vriendin en opgroeiende kinderen, was een nieuwe werkring in de nabije omgeving wel zo aantrekkelijk. En vind dan maar eens een nieuwe plek die de uitdaging vormt tussen de grote stad en het kleinschalige van het dorp. Toen er een opbouwwerker bij C&O, de voorloper van Stimulans, werd gevraagd werd dat dus de uitdaging, op een presenteerblaadje aangeleverd.

Zoals gezegd was dit DNA er al van jongs afaan met de paplepel ingegoten. Op zoek naar dat wat mensen bindt: ontdekkend, creatief en vernieuwend biedt Veldhoven een keur aan mogelijkheden. Groot genoeg voor een breed scala aan voorzieningen en klein genoeg voor dat hoognodige persoonlijke verbindende contact. Groot en klein tegelijk, dat maakt Veldhoven zo aantrekkelijk en bindt mensen.

Dat wat van 'ons' is verdient aandacht en koestering, elke dag weer. En dat is ook de reden voor buurtpreventie in de Aerd-menneskesbaan, de herinrichting in Oerle en de mozaïekgroep in Zonderwijk. Een dorp om voor te vechten en een stad om voor te gaan. Het telkens opnieuw definiëren van die identiteit verbindt. Met kunst en cultuur als een nog centralere en verbindende rol dan voorheen. Dat DNA is mijn verbondenheid met Veldhoven.

Ad van Best

Leeftijd:
60 jaar

Woonplaats:
Eindhoven

Werk:
Beleidsmedewerker
Gemeente Veldhoven,
hovenier en opbouwwerker

Favoriete plek in Veldhoven:
D'n Oerse Hoop

Ad Vialle

Leeftijd:
60 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Rabobank

Verenigingen in Veldhoven:
Veldhovens Muziekkorps,
Nieuwe Levenskracht
Veldhoven,
Stichting SAS/Infolijntje,
Ondernemersvereniging
Kromstraat

Favoriete plek in Veldhoven:
Eigen tuin in Veldhoven-Dorp

Ad Vialle

Bijna mijn hele leven woon ik in Veldhoven. Ik zeg bijna, want tijdens mijn dienstplicht heb ik 14 maanden in Amsterdam gewoond. Het feit dat ik in Veldhoven ben blijven wonen geeft meteen aan dat ik me ook verbonden voel met deze mooie gemeente. De waardering voor Veldhoven is enorm versterkt in de periode dat ik in Amsterdam woonde.

Van een Brabants 'dorp' naar de hoofdstad van ons land was een enorme overgang en ik was dan ook blij om de weekenden naar huis te komen. Van de enorme drukte en rumoer terug in de rust en de ruimte van Veldhoven. Voor mij was het dus niet meer dan normaal om na mijn dienstitijd gewoon in Veldhoven te blijven wonen.

Ik heb Veldhoven ook steeds meer zien groeien en niet alleen in omvang maar ook in eenheid. Waren het eerst 'vier' eilandjes binnen één gemeente, nu is het één gemeente met vier oude kernen die ieder toch een beetje een eigen identiteit hebben behouden. Mooi is dat het soms lijkt of we geen eenheid vormen, maar toen Veldhoven een onderdeel van Eindhoven dreigde te worden stond iedereen zij aan zij om dit te voorkomen. Toen bleek dat men gezamenlijk vond: 'Kom niet aan Veldhoven'. Mijn werk heeft voor het overgrote deel in Eindhoven plaatsgevonden en zo kon ik van dichtbij het verschil tussen Eindhoven en Veldhoven ervaren.

Veldhoven had en heeft een enorm verenigingsleven, zowel op het gebied van sport als cultuur. En hoewel dat (helaas) wel wat aan het afnemen is, staan we er nog steeds goed voor. De veranderende maatschappij heeft soms minder behoefte aan traditionele activiteiten, maar daarentegen ontstaan daarvoor in de plaats ook nieuwe initiatieven. Het is een belangrijke taak voor het gemeentebestuur om het verenigingsleven en nieuwe initiatieven te blijven ondersteunen, omdat daar saamhorigheid en verbondenheid door worden gestimuleerd.

Veldhoven heeft ook een prima geografische ligging. Het is goed bereikbaar. Eindhoven is dichtbij voor extra voorzieningen en er is natuur in het achterland. Wil men de grens over voor een vakantie of een dagje uit: de grenzen in zuidelijke en oostelijke richting zijn relatief dicht in de buurt.

Ik ben verbonden met Veldhoven en ik kan me op dit moment niet voorstellen dat dit in de rest van mijn leven nog zal veranderen, temeer omdat ik ook verbonden ben met enkele Veldhovense verenigingen, wat ik niet zou willen missen. Binnen groot Veldhoven is mijn favoriete plek om te wonen Veldhoven-Dorp, vanwaar ik uit mijn achtertuin de Veldhovense toren kan bewonderen.

Ahmet Almis

Ik werk nu vier jaar bij stichting Stimulans in Veldhoven. Vanuit mijn functie bij Team Jeugdwerk, kom ik regelmatig op diverse plekken. Met name daar waar jeugd en/of jongeren bijeen komen, zoals het Citycentrum, de breedtesportterreinen (onder jongeren beter bekend als de 'voetbalkooien') of de hangplek in Cobbeek (ofwel 't Fort of de IJzeren Wand).

Ik heb Veldhoven leren kennen als een groot dorp met veel mooie locaties, zoals de omgeving van Toterfout, de Kempense Plassen of de Blaarthemseweg. Veldhoven heeft ook een groot aantal actieve bewoners. Verschillende scoutings, vier voetbalclubs, een volleybalclub, een korfbalclub, carnavalsgroepen, enzovoorts. Veldhoven-Dorp met de kiosk waar regelmatig leuke en gezellige activiteiten zijn. Zeelst waar het tijdens carnaval en kermis erg druk en zeer gezellig is. Oerle waar je de rust en de natuur bijna direct kunt voelen. Veldhoven is in mijn ogen een actieve, gemoedelijke en positief ingestelde gemeente.

Als ik mijn 'ambulante rondes' (actief, signalerend, present jongerenwerk buiten in de wijken) doe, kom ik verschillende tieners/jongeren tegen. Meestal zijn ze als groep(je) bij elkaar. Deze groepen worden ook wel 'hanggroepen' genoemd. Ik kom ze vooral tegen in de wijken Cobbeek/Citycentrum, 't Look en Zonderwijk.

Vanuit mijn functie heb ik ook contact met diverse ouders, wijkbewoners, sportclubs, onderwijsinstellingen (basisscholen en Sondervick College), de politie, het CJG, de gemeente en andere partners. De actieve, positieve opstelling en de korte lijnen vind ik een heel belangrijk kenmerk van Veldhoven.

Kortom: Veldhoven is een groot dorp met zeer mooie plekken en actieve, gemoedelijke en positief ingestelde inwoners, die er samen voor willen gaan! Ik hoop dat Veldhoven deze geweldige eigenschappen blijft behouden.

Mijn links@Veldhoven zijn oké!

Ahmet Almis

Leeftijd:
49 jaar

Woonplaats:
Eindhoven

Werk:
Teamleider
Jeugd & Jongerenwerk
bij Stichting Stimulans
Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Oerle
(rust, ruimten, natuur)
Zeelst
(kroegen, kermis, carnaval)
Veldhoven-Dorp
(winkels, eetgelegenheden,
de kiosk)
Citycentrum
(gezellige mix van shops)
De Polders
(de breedtesportterreinen)

Frank van den Wittenboer - Grafheuvels

Atelier Severinus

Ainyahita Jansen

Veldhoven
Een
Reuze
Boom
Omarmt
Nieuwe
Dromen
En Eeuwige
Nostalgie

Met
Elkaar
Thuis in

Veldhoven
Een
Levenslustig
Dorp
Hoezee
Ons
Veldhoven
Essay:
Noemenswaardig

Heb je wel eens een kaarsje gebrand,
bij Onze Lieve Vrouw van 't Zand?
Graag wil ik zijn zoals zij,
een lichtje met lichtjes erbij.

Kleine Aarde van Liefde

Is het niet dat gevoel ...
waarin je herkent,
alsof er in het alledaagse
een heilige bron is.

Wat leeft in de dorpen, de steden,
de bomen, het gras en de wind.
Zwemt in ons drinkwater, de slootjes,
danst op de plek waar je je bevindt.

Een paradijsje,
te midden van de wereld.
Weerspiegelt te zien,
daar waar je leeft.
Opgenomen in de kring
met wat het in zich heeft.

Is ze kunst, is ze delen,
is ze liefde en gebed,
asfalt en hoge muren,
grafstenen in het dorpse silhouet,
stilte en de zon,
een rumoertje met.

Dat alles op onze aarde,
in de volheid van het, het.
Daar heb ik een brug gebouwd.
Tussen Veldhoven
en mijn bestaan.
Voor de viering van het leven,
onder onze aller maan.

*Bovenstaand gedicht is opgenomen in de
stadsdichtersbundel 'Blauwdruk' van Lelystad.*

Ainyahita Jansen

Leeftijd:
44 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Expo
(Winkelcentrum Woensel)

Atelier:
Lapjes aan m'n
dichterlijke laarsjes,
zoentjes uit m'n
poëzieschoentjes

Vereniging in Veldhoven:
RKVVO
(voetbalclub van mijn zoon)

Favoriete plek in Veldhoven:
Huisje, boompjes, kindjes.
Mariakapel in Zandoerle

André Driessen

Leeftijd:
49 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Tekstschrijver bij
Andries, tekst,
training & advies

Vereniging in Veldhoven:
Rood-Wit Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Wandelen of mountainbiken
door de bossen van
Zandoerle

Website:
www.andries-advies.nl

André Driessen

De klok van de Sint-Caeciliakerk heeft net acht keer geslagen als mijn verbondenheid met Veldhoven begint. Koning Winter regeert met straffe hand als ik op de dag voor oudjaar 1965 mijn eerste adem uitblaas in huize 'Reanto' in de Kerkakkerstraat.

Twee decennia lang is Veldhoven-dorp dé plek waar ik met kloppend hart 'de eerste keer' ervaar. Van mijn eerste pasjes in de woonkamer, via mijn eerste verliefdheid op juffrouw Veraart tot het eerste kusje van Jeanet van Kasteren in het paadje tussen de Abtstraat en de Frits Verhagenstraat. De navelstreng met Veldhoven wordt pas doorgesneden als ik huize 'Reanto' verlaat om Bestuurskunde te studeren in Leiden.

Als klein jongetje was ik trots op mijn vader die op het gemeentehuis werkte. Toon Driessen kende Veldhoven en Veldhoven kende Toon Driessen. Was de televisie kapot? Geen probleem. Pa Bazelmans dronk samen met mijn vader een borrel in de voorkamer, terwijl zijn zoon Wiljan het bakbeestje van Philips uit elkaar draaide. Was de bodem van de fles jonge jenever in zicht, dan reden we samen naar de Dorpstraat om achterom bij slijterij Bijnen de voorraad aan te vullen. Verse haantjes kochten we op de Heiberg en voor een doosje bolknaks van Hofnar was Toontje Prinsen het adres.

Geen wonder dat ik graag in de voetsporen van mijn vader wilde treden. Daarom stapte ik elke dag op mijn rode skelter en reed naar het gemeentehuis. In werkelijkheid was de hoek van de straat mijn eindbestemming. Daar kreeg ik van mevrouw Van de Oever een speculaasje en een aai over mijn blonde bol.

Het voorbeeldgedrag van mijn vader vervaagde toen zijn voetsporen van deze aardbol verdwenen. Mijn keuze voor Bestuurskunde was een laatste stuiptrekking om mijn jeugddroom te verwezenlijken: de baas van Veldhoven worden.

Nu ben ik zelf vader van Julian en Annabel. Elke dag opnieuw geniet ik van hun eerste keer. Hun eerste stapjes, hun eerste woordjes, de eerste schooldag en de eerste dromen over later als ze groot zijn. Natuurlijk ben ik benieuwd of Julian in mijn voetsporen treedt.

'Papa, ik wil graag een skelter hebben.'

'Waarom?'

'Dan kan ik - net als jij vroeger - naar een afspraak rijden.'

'Waar heb je dan een afspraak?'

'Op het gemeentehuis.'

'Wil jij ook de baas van Veldhoven worden?'

'Nee, tekstschrijver.'

'En wat ga je bij de burgemeester doen?'

'Jou helpen met teksten schrijven.'

André en Joyce van Reijen

Tja, dat is een open deur voor ons: 'Verbonden met Veldhoven'. Op het moment dat je er als zelfstandig ondernemer voor kiest om een supermarktonderneming te exploiteren, dan kan dat in onze optiek uitsluitend door een verbinding aan te gaan met de gemeenschap waarin je dat gaat doen.

Kern van onze onderneming is het woord: AANDACHT. Het is niet voor niets dat we onze missie met dikke letters op een muur in onze winkel hebben geschreven. Die missie luidt:

'Bij ons voel je de AANDACHT! Voor de mensen, voor de producten, voor de winkel en voor onze omgeving! Wij geven meer. Wij zijn PLUS.'

Niet zomaar een zin met een aantal mooie woorden, maar een missie van waaruit alle activiteiten in ons bedrijf vertrekken. Dat wat we doen, toetsen we aan deze missie. Door op deze manier met je onderneming om te gaan ontstaat er een uniek samenspel tussen klanten, medewerkers en wijkbewoners. Niet zelden worden onze mensen geroemd en gecompimenteerd om de wijze waarop ze met de ander omgaan.

Onze verbondenheid met Veldhoven is ook door middel van diezelfde missie in beeld te brengen. En dat is geen trucje, het zit in de genen.

Verbondenheid met mensen: onze medewerkers in de winkel, de klanten van die winkel.

Verbondenheid met producten: naast het reguliere assortiment is onze winkel, daar waar dat aanbod is, ook een podium voor lokale en unieke producten of voor lokale collega-ondernemingen. Lokaal ondernemerschap in optima forma.

Verbondenheid met de winkel: we kiezen er bewust voor om één winkel te exploiteren om op die manier de aandacht goed gefocust te hebben.

Verbondenheid met de omgeving: we geloven in een bruisend lokaal verenigingsleven en dragen ons steentje bij door het steunen van een aantal toonaangevende verenigingen en instanties.

Joyce en ik zijn niet geboren in Veldhoven. De dag dat we met de onderneming zijn gestart, 28 juni 1998, is de dag waarop we ook verhuisd zijn naar Veldhoven. Inmiddels voelen we ons Veldhovenaren. Het voelt als ons dorp. Een dorp, met stadse trekjes, prachtig gelegen tussen de stad en De Kempen, waar de menselijke maat telt. Veldhoven, om trots op te zijn!

André en Joyce van Reijen

Leeftijd:
48 en 47 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Ondernemers PLUS
Supermarkt

Vereniging in Veldhoven:
RKVVO

Favoriete plek in Veldhoven:
Tussen de mensen!
In onze winkel, op een terras,
aan de rand van het voetbal-
veld en bij het mooiste
evenement van Veldhoven:
de Samenloop voor Hoop

Website:
[https://nl-nl.facebook.com/
PlusvanReijen](https://nl-nl.facebook.com/PlusvanReijen)

Angela Verkuijlen

Leeftijd:
33 jaar

Woonplaats:
Nijmegen

Werk:
Theatermaker en
Nachtburgemeester
van Nijmegen

Verenigingen in Veldhoven:
Korfbalvereniging BIO,
Harmonie Sint Caecilia
en Jeugdpanel Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Mijn ouderlijk huis
(onze boerderij aan de Berkt)
en Theater de Schalm

Website:
[www.nachtburgemeester
nijmegen.nl](http://www.nachtburgemeester
nijmegen.nl)

Angela Verkuijlen

Ik voel me verbonden met Veldhoven, omdat daar m'n wieg heeft gestaan, ik er een fantastische jeugd heb gehad en daar de basis ligt voor wie ik nu ben en wat ik nu doe.

Ik ben opgegroeid als jongste van zeven kinderen op een boerderij aan de rand van Oerle en had daar alle ruimte om op avontuur te gaan. Ik heb vele sloten getrotseerd en heel wat bomen beklommen. Ook de bouw van de Heikant vlakbij ons huis vond ik superspannend; op onderzoek in de huizen in aanbouw en de enorme zandhopen beklimmen.

Naarmate ik ouder werd leerde ik steeds meer kennen van Veldhoven: 'het City', de omgeving van het oude 'Anton', de parken, de bossen. Ik kwam terecht bij het Jeugdpanel van Veldhoven, werkte bij de HEMA en werd vrijwilliger bij het toen nét nieuwe jongerencentrum Odeon. In Theater de Schalm werd mijn passie voor theater aangewakkerd met het jaarlijkse 'Klein Kunstje' van Het Anton/Sondervick College en de allereerste Veldhovense Revue.

Met mijn VWO-diploma op zak wilde ik 'iets met theater' gaan doen én een nieuwe stad ontdekken. Dat werd Nijmegen, waar ik culturele maatschappelijke vorming (CMV) ging studeren met drama als hoofdvak. Een groot dorp wordt Nijmegen wel genoemd, vanwege haar gemoedelijke sfeer en omdat veel mensen elkaar kennen. Misschien dat ik me er juist daarom zo thuis voel.

Na twee jaar CMV wilde ik nog méér met theaterenstartteik, na een wereldreis met mijn backpack, op de opleiding voor theaterdocent in Arnhem. Ik bleef in Nijmegen wonen. In 2007 ben ik afgestudeerd en sindsdien heb ik mijn eigen bedrijf in diverse theaterprojecten. Ik geef les, regisseer, presenteer en run samen met een vriend het toilettheaterbedrijf The Plees To Be op festivals en evenementen.

Nog steeds ga ik graag op avontuur. Door te reizen en nieuwe uitdagingen aan te gaan. Zo werd ik na een spannende verkiezingsstrijd op 1 oktober 2014 Nachtburgemeester van Nijmegen. Als Nachtburgemeester heb ik een verbindende functie. Ik organiseer en ondersteun activiteiten en wil mensen van binnen en buiten Nijmegen laten zien hoe leuk onze stad is. Dus beste Veldhovenaren: kom gerust eens een kijkje nemen!

Aurelia van der Burght

Leeftijd: 64 jaar

Woonplaats: Veldhoven

Werk: Visual artist, cultureel ondernemster, docent beeldende vorming, curator, journalistiek tekstschrijver

Favoriete plek in Veldhoven: De Kunstpraktijk en het buitengebied van Veldhoven waar je lekker kunt fietsen

Website: www.dekunstpraktijk.nl

Basisscholen De Berckacker en Eigen Wijs

Voel jij je verbonden met Veldhoven? Door de mensen die je er kent? En door wat je er meemaakt? In het najaar van 2014 zetten leerlingen van basisscholen De Berckacker en Eigen Wijs hun gedachten hierover op papier. Hun leerkrachten kozen zes van deze bijzondere verhalen uit voor dit boek.

In het voorjaar van 2014 werd Michiel de Breet voorleeskampioen van Veldhoven. Speciaal voor dit boek beschreef hij zijn ervaringen.

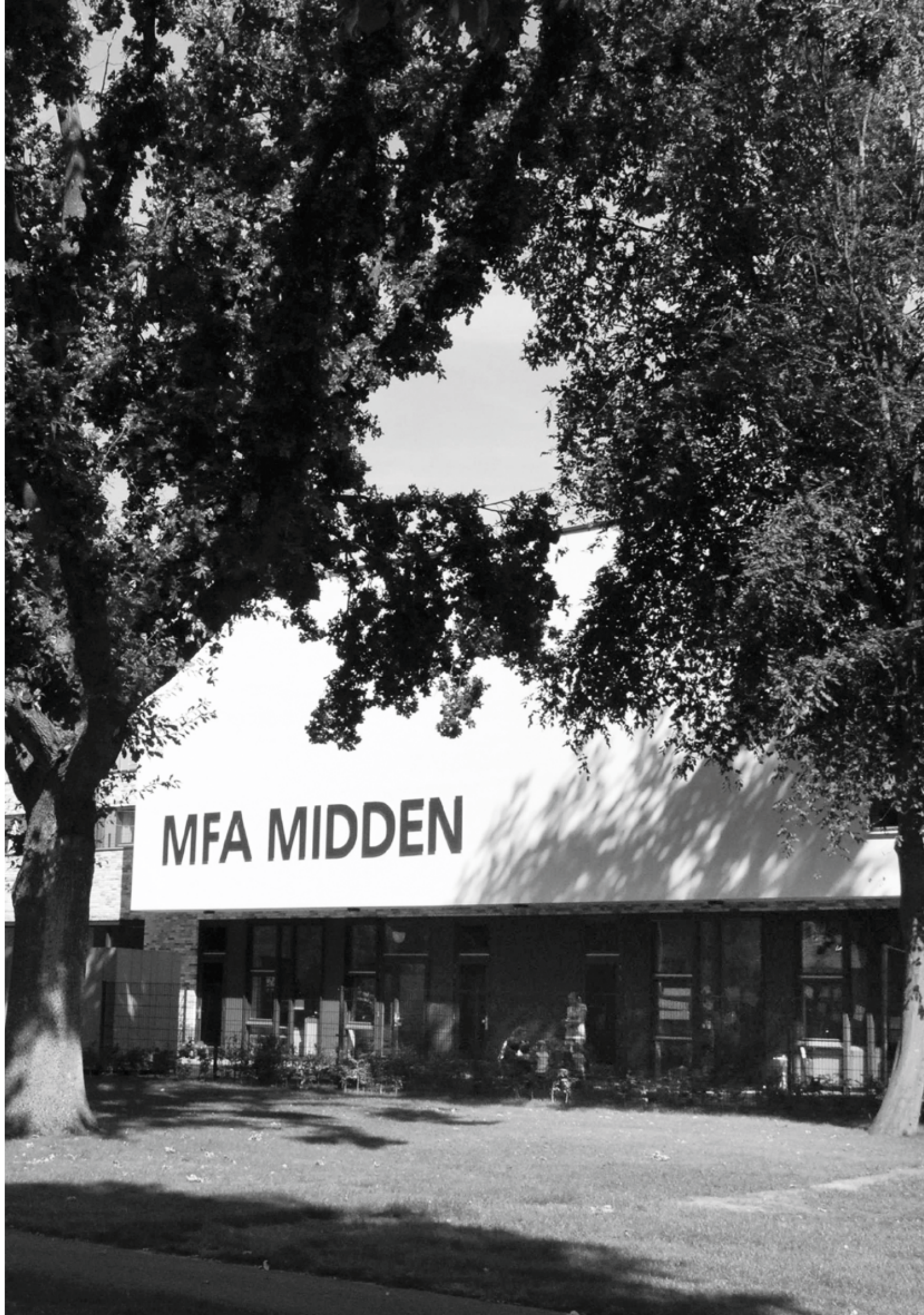

Foto: Marijke Verbeek (Karbee)

Faduma Zakariya Mohamed

Mijn naam is Faduma. Ik ben 12 jaar en ik kom uit Somalië. Somalië ligt in Afrika. Ik woon samen met mijn gezin in Veldhoven. Met mijn twee broertjes en twee zusjes en met mijn lieve ouders. Ik voel me verbonden met Veldhoven, omdat ik al meer dan drie jaar in Veldhoven woon.

Voordat ik in Veldhoven kwam

Voordat ik in Veldhoven kwam woonde ik met mijn gezin in Somalië, een supermooi land dat in Afrika ligt. Daar was het eerst vrede, maar toen begon er een oorlog, omdat de meeste mensen het niet met elkaar eens waren en ruzie maakten over de regering en wie hun leider zou worden. We wilden niet meer in Somalië blijven wonen, omdat het onveilig was. En toen kwamen we in Nederland, omdat het hier veilig is.

Toen we in Nederland kwamen mochten we niet meteen een huis kopen. Eerst moesten we in een asielzoekerscentrum blijven wonen. Toen we in het asielzoekerscentrum waren werd ons gevraagd waarom we naar Nederland waren gekomen en allemaal dat soort vragen. Zo weten ze meer over jou, want als je een buitenlander bent mag je niet zo maar zeggen: ik wil in Nederland blijven wonen. Toen mochten we na ongeveer 1 jaar wel een huis kopen.

In Veldhoven

Toen we uit het asielzoekerscentrum kwamen mochten we een huis kiezen en ook kopen. Uiteindelijk hadden we een mooi huis gevonden in Veldhoven. Ik was zo benieuwd naar het huis dat ik geen oog meer dicht deed. Toen ik in Veldhoven kwam vond ik het zo mooi dat mijn ogen er bijna vanaf vielen. Na een paar maanden was ik eraan gewend om in Veldhoven te wonen. Ik begon met zwemmen te leren. En mijn school is heel dicht bij mijn huis en dat vind ik heel erg fijn. En ik hoef niet heel lang te lopen als ik naar een supermarkt wil gaan.

Slot

Ik vond het leuk om dit verhaal te schrijven, zodat andere mensen het ook kunnen lezen. Ik hoop dat jullie dit verhaal interessant vinden.

Faduma Zakariya Mohamed

Leeftijd:
13 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
BS Eigen Wijs

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis bij mijn familie

Joeri van Gameren

Ik voel me verbonden met Veldhoven, want ik ben er geboren. En mijn vrienden wonen er. Ik vind het fijn om bij mijn vrienden te zijn. We hebben wel soms ruzie, maar dan komt het altijd weer goed.

Ik doe aan voetbal en ik zit al een paar weken in de E2. Daar voel ik me ook fijn. Mijn vader is de leider. Mijn club heet RKVVO.

Ik heb ook een hond, die heet Dana. Het is een Belgische hond. Ze heette al Dana, maar we vonden de naam wel mooi.

Soms ga ik mee naar het Millenniumbos. Mijn zus heeft daar een boom geplant en ze staat op een bord van 2000. Daarom vind ik het fijn om daar te wandelen.

De hond van mijn moeder is in onze tuin begraven. En onze burens hebben net een nieuw kindje gekregen, hij heet Tim.

Ik ga soms zwemmen bij Den Ekkerman. En ik wandel soms in het bos van Veldhoven naar Oerle en dan lopen we naar het kanon in Zandoerle. Ik vind dat kanon wel mooi. Dan lees ik op het bordje en daar staat dat het kanon van de Duitsers is gestolen en nog veel meer geschiedenis.

Soms ga ik naar het papegaaienpark. Dat ging bijna weg, maar het kind van de baas heeft het overgenomen. Nu nog hopen dat het goed gaat. Daar kom ik soms nog langs.

Joeri van Gameren

Leeftijd:
9 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool De Berkacker

Vereniging in Veldhoven:
RKVVO

Favoriete plek in Veldhoven:
Millenniumbos

Lotje Momberg

Ik voel me verbonden met Veldhoven, omdat ik daar een supercoole meid heb ontmoet, mijn BFF Anouk. Zij vindt Veldhoven top. Door haar was ik minder bang op school. Anouk en ik vonden elkaar meteen aardig. De eerste week op school hadden we al afgesproken. We hadden heel veel lol.

Anouk wilde heel erg graag met mij op een sport. We gingen op zoek en kwamen uit op korfbal. Ik wist niet wat het was. Maar ik kan je zeggen: korfbal is een supersport. Dus gingen we kijken. We konden meteen meedoen bij BIO. BIO is met alleen meiden, maar dat is niet zo leuk als je denkt... Bij ons in het team was iedereen groter en vervelend. Ze trokken aan je haar en traptten op je tenen, enzovoort. Dus we wilden naar een ander team. We kwamen bij SDO. Dat is nu mijn lievelingsplek, net als het Citycentrum.

Helaas ging Anouk in het tweede jaar naar een hogere groep. Anouk zat in de E1 en ik in de E2, maar in de E2 leerde ik Maud kennen. We werden goede vriendinnen. Maar ja, zij zou nooit en dan bedoel ik ook nooit de plek van Anouk kunnen innemen. Gelukkig zit Anouk nog bij mij in de klas. En we trainen op dezelfde tijd.

Anouk en ik zijn nog steeds vriendinnen. Dat zijn we nu al 6 jaar, maar ik zou er dan ook alles aan doen om vriendinnen te blijven. Anouk en ik zijn misschien wel erg verschillend, maar iedereen is verschillend net als wij. En dat wil niet zeggen dat we geen vriendinnen kunnen zijn. Anouk is mijn BFF en dat blijft zo. En daarom ben ik verbonden met Veldhoven.

Ik wil nooit meer weg uit VELDHOVEN!

Lotje Momberg

Leeftijd:
11 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
BS Eigen Wijs

Vereniging in Veldhoven:
SDO Korfbal Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Bij mij thuis

Michiel de Breet

Hallo, ik ben Veldhovens voorleeskampioen 2014! Ik heet Michiel de Breet en ben in 2002 geboren in het MMC te Veldhoven. Op dit moment zit ik nog op basisschool De Berckacker in groep 8. Volgend jaar ga ik naar het Sondervick College. Graag vertel ik hoe ik Veldhovens voorleeskampioen geworden ben.

Het begon allemaal in de klas. Iedereen deed mee aan de voorleeswedstrijd. We kregen een stukje om voor te lezen ('Blauwe Plekken' van Anke de Vries) en de andere kinderen en de juf gaven punten voor het voorlezen.

Ik kan me goed inleven in wat ik voorlees waardoor het al gauw boeiend is voor diegenen die zitten te luisteren. De beste drie moesten nog een keer tegen elkaar strijden. Met een verschil van een paar punten ben ik de eerste van de klas geworden. Vervolgens moest ik het opnemen tegen één andere leerling uit groep 8 en twee uit groep 7. Dit was voor de hele school. Dat was best spannend. Twee juffen en een leerling uit groep 6 zaten in de jury. Je kunt wel raden dat ik dus de eerste van de school was. Daar was ik natuurlijk erg blij mee en zeer trots op. Ook een beetje omdat mijn zus vorig jaar tweede was geworden.

Nu dus naar de Veldhovense wedstrijden. De voorleeswedstrijd werd in de bibliotheek gehouden. Zes leerlingen van zes verschillende basisscholen deden mee onder het oog van een deskundige jury. Ik mocht tien kinderen uit mijn klas meenemen die mij zouden ondersteunen en papa en mama mochten mee. Ik heb voorgelezen uit 'Raveleijn' van Paul van Loon. Dat ik gewonnen heb, heeft in alle Veldhovense krantjes gestaan en zelfs in het Eindhovens Dagblad. Dat vond ik natuurlijk wel erg stoer.

In Goirle werd de eerste halve finale gehouden. Vierenzestig voorleeskampioenen werden verdeeld over acht groepen. Stiekem had ik verwacht en gehoopt te winnen, maar helaas: ik zat niet bij de acht winnaars. Die acht nemen het op tegen de andere acht halve finalisten, waarna de winnaar doorgaat naar de Nederlandse finale. Het valt dus niet mee om eerste van Nederland te worden. Maar ik vond het wel erg grappig om te doen. Ondanks dat ik niet door ben. Jammer dat ik Veldhoven niet verder heb kunnen vertegenwoordigen. Ik woon er graag en had dat dus graag gedaan.

Michiel de Breet

Leeftijd:
12 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool De Berckacker

Sem Bannenberg

Ik voel me verbonden met Veldhoven, want ik heb leuke vrienden en woon in een gezellige buurt. In het Maxima Medisch Centrum is mijn opa geholpen aan hersenkanker. Ik vond het niet fijn dat mijn opa hersenkanker had, maar gelukkig is hij goed geholpen.

Er zijn ook veel leuke dingen, zoals dat ik vaak met mijn vader ga voetballen op het voetbalveld. Met mijn moeder doe ik vaak spelletjes. Ik doe ook een sport, die sport is dansen. Ik leer leuke moves zoals de handstand.

Ik vind het leuk om te zwemmen in Den Ekkerman en de waterglijbanen zijn ook superleuk. Wat ik ook leuk vind is als mijn moeder verhalen vertelt over toen ik nog klein was. Bijvoorbeeld: toen ik net de Sudocrem gevonden had, had ik mezelf helemaal onder gesmeerd. Vervolgens ben ik over de trap gaan kruipen, de hele trap zat onder. Dit deed ik allemaal terwijl mijn moeder naar de winkel was en mijn vader tv zat te kijken. Daarom vind ik het leuk om van mijn moeder verhalen te horen.

Wat ik ook leuk vind is om een film te kijken. Ik heb laatst bij mijn vriend gelogeerd. Het was supergezellig. We hebben een film gekeken met chips. Ik kon daarna niet slapen. De volgende ochtend hadden we brood gegeten. Ik had kaas op mijn brood, dat vind ik lekker. Daarna zijn we gaan spelen, we speelden Minecraft. Tycho speelde erg slim. Sven deed ook mee. Sven is het broertje van Tycho. Daarna gingen wij poolen. Het was mijn eerste keer en ik was er eigenlijk best goed in. Het was superleuk.

Toen kwam mijn moeder. Ik moest weer naar huis. Ik zei tegen Tycho: jij bent mijn beste vriend samen met Jim en Mike. Ik vond het erg gezellig, vooral dat poolen. Dat de rode bal tegen de groene bal aan ketste en dat ze er allebei in gingen. Bedankt voor de gezellige dagen.

Door al mijn vrienden, het dansen, het fijne ziekenhuis en de leuke wijk voel ik me verbonden met Veldhoven.

Sem Bannenberg

Leeftijd:
11 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
BS Eigen Wijs

Verenigingen in Veldhoven:
Cardo Dance Department,
Scouting Were-Di en
Hapkido Cheon Ji Kwan

Favoriete plek in Veldhoven:
Lekker dansen
bij Cardo Dance Department

Wytze Wijers

In dit verhaal wil ik jullie kennis laten maken met mijn ontwikkeling op de school hier in Veldhoven. Het geeft aan hoe ik verbonden ben met dit mooie dorp vlak bij Eindhoven. Ik noem daarom mijn verhaal: **Mijn school**.

Ik mocht weer naar school in de wijk waar ik woon. Nou ja, tot groep 4 dan. Want na een paar maanden ging het niet langer goed met me. Ik moest steeds meer woorden lezen en dat lukte me niet goed. Ik wist al snel dat ik niet goed in lezen was, maar het moet. Iedereen moet leren lezen. Ik moest allemaal rijen lezen en ze kwamen erachter dat ik dyslexie had.

Ik mocht naar een andere school waar ze me beter konden helpen: De Verrekijker, een speciale school. Het begin was heel moeilijk, want ik kende niemand. Maar daarna ging het beter. Ik deed heel goed mijn best en 'meer als je best kun je niet doen'.

Ik deed het zo goed op De Verrekijker dat ik in groep 7 mocht aansluiten op de andere school in ons gebouw. Ik mocht weer terug naar een normale basisschool! Ik was heel trots op mezelf. Dat had ik toch maar mooi even gedaan. Nu zit ik in groep 8 en is het niet gemakkelijk voor me, maar ik doe mijn best.

Onze school, BS Eigen Wijs, zit op de Nijlandlaan, maar we gaan heel snel verhuizen naar een spiksplinternieuw gebouw. Echt heel vet. We gymmen daar al in de gymzaal. Die is heel mooi. Ik wil volgend jaar naar het Sondervick College. Ik denk dat dat mij wel gaat lukken.

Ik voel me dus heel erg verbonden met Veldhoven en ben daar trots op.

Wytze Wijers

Leeftijd:
12 jaar

Woonplaats:
Eindhoven

School:
BS Eigen Wijs

Favoriete plek in Veldhoven:
Schoolplein van
BS Eigen Wijs
en SBO De Verrekijker

Zoë Croes

Ik voel me verbonden met Veldhoven, omdat ... ik hier pas drie jaar woon en hier toch zowel goede als slechte herinneringen heb. Ik woonde tot mijn zevende in Eindhoven, maar sinds mijn ouders gingen scheiden was alles anders. Ik kwam hier wonen, in Veldhoven.

Op de dag dat ik afscheid nam van mijn oude school dacht ik nooit meer zulke goede vrienden te krijgen. Ik dacht ze nooit meer te zien en ik zou me nooit meer zo veilig voelen. Een week later was ik nog steeds niet opgeknapt, maar toen ging de bel ... Er kwam een meisje binnen en vroeg of ik kon spelen. We werden al snel vriendinnen. Na die dag wist ik dat Veldhoven ook mijn thuis kon worden als ik het maar graag genoeg wou.

Nu woon ik hier al bijna vier jaar, ik heb hier vrienden, een leuke school kortom ... alles wat ik mezelf kan wensen. En het mooiste: mijn thuis!!! 😊

Als het weer even slecht gaat ga ik naar de boom op het oude kerkhof (geen echt kerkhof meer). Dan komt mijn vriend Jordy ook en klimmen we samen in de boom. Dat is echt leuk. Als het avond wordt gaan we beiden naar huis. Dan vraagt mijn moeder of ik het hier leuk vind, dan zeg ik: ja. En ik voel me hier ook echt thuis!!! 😊

De volgende dag (op school) was ik al weer snel vergeten waarom ik me zo alleen voelde. Na school kwam ik een meisje tegen. We werden vrienden. Ik legde van alles uit. Toen zei ze in simpele zinnen: met alleen willen zijn maak je ook geen vrienden. Ik snapte haar meteen.

Nu, zoveel tijd later, vind ik het hier nog steeds super en als we nog een keer gaan verhuizen - dat gaan we niet - dan weet ik mijn nieuwe klasgenoten wel te vertellen wat voor een geweldige tijd ik in Veldhoven had!!!! 😊

Zoë Croes

Leeftijd:
11 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
BS Eigen Wijs

Favoriete plek in Veldhoven:
Lekker thuis

Peter Vennix - Molen van Oerle

Atelier Severinus

Bertus Borgers

Ik ben ooit toevallig in Veldhoven terecht gekomen. Voor zover het toeval bestaat natuurlijk, maar het feit wil dat mijn ouders meer toekomst zagen in de opkomende industrie dan in het boerenwerk van de Kempen. En geboren in Vessem, waar destijds maar één verharde weg doorheen liep (die dan ook 'den harde weg' genoemd werd), was voor mij de verhuizing op mijn achtste naar Veldhoven een hele overgang.

Maar Veldhoven was gelukkig een dorp en het voordeel van een dorp is dat je er als het ware vanzelf in opgroeit. Je gaat naar school, zit bij de welpen, voetbalt bij Rood Wit, haalt je boeken in de bibliotheek, je krijgt een instrument van de harmonie, gaat op dansles bij de Kers in Oers en je repeteert met je eerste bandje in het honk van de KAJ, de Katholieke Arbeiders Jeugd. En tegen de tijd dat je zestien bent, als je ogen open gaan voor de rest van de wereld, ben je zó verbonden met Veldhoven dat je echt wég wilt. Want verderop was het te doen en zodoende was ik vóór mijn achttiende vertrokken, om zo'n twintig jaar later weer terug te komen. In hetzelfde huis nota bene dat ik destijds verlaten had. Is dat toeval? Deze keer toevallig niet, want het was mijn ouderlijk huis dat vrij kwam toen mijn vader overleed.

Ik besloot terug te gaan naar Veldhoven. Niet alleen vanwege het huis maar vooral vanwege het dorp, vanwege de buurt, met flink wat familie binnen loopafstand. Ik koos de vertrouwde omgeving die ik van vroeger kende voor mijn nog jonge kinderen om in op te groeien. Om naar school te gaan, muziek te maken, te sporten, de nozem uit te hangen en vervolgens op je zestiende rond te lopen met het idee dat de wereld groter wordt als je Veldhoven achter je laat.

Wie weet komt ook weer één van hen ooit terug. Terug in hetzelfde huis of in dezelfde buurt. Voor de kwaliteit van het leven van alledag... Of vanwege het feit dat je aan de ene kant meteen in de stad zit en je naar de andere kant zó de Kempen in kunt fietsen.

Bertus Borgers

Leeftijd:
67 jaar

Woonplaats:
Veldhoven-Dorp

Werk:
Muzikant en schrijver,
ex-directielid van de
Fontys Rockacademie

Website:
www.bertusborgers.nl

Cas de Jonge

Ik ben Cas de Jonge. Ik ben 20 jaar, ben geboren in Veldhoven en woon in de wijk Zonderwijk. Mijn werk is ook in Veldhoven. Ik werk bij SamSam, het keramiek-atelier van Severinus aan de Dorpstraat 116B. Ik ben geen lid van een vereniging, want ik ben te onhandig voor sport en kan mijn ei helemaal kwijt op mijn werk.

Mijn favoriete plek is Veldhoven, omdat ik hier geboren ben en veel mensen ken. Knap in Veldhoven vind ik, dat er hier nog zo veel groen is. In de meeste plaatsen kappen ze dat allemaal om. Hier laten ze de bomen gelukkig nog staan.

Veldhoven is mijn dorp. Ik ben hier geboren en opgegroeid. Ik ken de weg hier als mijn broekzak. De basisschool die ik heb bezocht was de Prof. Dr. R. Casimirschool. Daarna ben ik een paar jaar naar het Sondervick College gegaan en een tijd naar Eindhoven. Sinds een paar jaar werk ik bij Severinus in de dagbesteding. Nu al weer een hele tijd op SamSam, maar daarvoor heb ik ook stage gelopen in de Gasterij in Zandoerle. Horeca is alleen mijn werk niet, ik ben meer een creatief mens. Ik ben door mijn ouders ook altijd opgevoed met: ga doen waar je goed in bent, niet wat anderen vinden dat je moet doen. Ik ben ook wel handig met taal, maar dat zint me alleen niet. Hier bij SamSam kan ik elke dag iets anders doen.

Een van mijn werkstukken, 'het puzzelbrein', heb ik gemaakt voor een tentoonstelling in het Parktheater in Eindhoven voor het SamenwerkingsVerband Autisme Zuidoost-Brabant. Ik had een werkstuk gemaakt waarin ik mijn vorm van autisme, hoe ik de wereld zie, duidelijk heb gemaakt. Dat is voor iedereen anders, maar dit was mijn brein.

Nu heb ik een nieuw werkstuk gemaakt. Een werkstuk in de vorm van een wereldbol. De bol van Veldhoven dus. Daar staan voor mij de belangrijke punten op. Zo vind ik mijn weg door Veldhoven. Ik fiets niet op straatnamen, maar op kenmerken en herkenningpunten. Die punten heb ik op de bol verwerkt. De kerktoren en de kerk op het plein bij Odeon, De Schalm, de verhoogde rotonde bij het Citycentrum, de bomen van de mooie parken, de drie kunstwerken op de rotondes bij het Citycentrum, de Abdijtuinen, de molen aan de Burgemeester van Hoofflaan waar Don Quichotte in zit en de kiosk van Zeelst. Allemaal kenmerkende dingen in Veldhoven die ik belangrijk vind.

Ik woon graag in Veldhoven. Wij zijn in Veldhoven zoveel meer dan een gewoon dorp. Eindhoven is vast een goede stad, maar geef mij Veldhoven maar. Veldhoven wordt volgens mij onderschat en ik vind het niet eerlijk als wij worden gezien als een aanhangsel van Eindhoven. Ik ontdek ook allerlei kleine dingen in Veldhoven en kom er bekenden tegen. Je kent hier altijd wel iemand, er is altijd wel een plek waar je naar toe kunt gaan of iemand die je wil helpen. Dat is dus Veldhoven!

Cas de Jonge

Leeftijd:
20 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Keramiekatelier
van SamSam

Cees van Keulen

Leeftijd:
66 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Ondernemer
K.G. Van Keulen
Geschenkpakketten

Verenigingen in Veldhoven:
Harmonie Sub Umbra
en UNA

Favoriete plek in Veldhoven:
Golfbaan Gendersteijn

Website:
www.vankeulengeschenken.nl

Cees van Keulen

Ruim vijfendertig jaar geleden ben ik met mijn vrouw Wilma in Veldhoven komen wonen. Allebei komen we oorspronkelijk uit Stratum in Eindhoven. We waren één van de eerste bewoners van de wijk Cobbeek. Als filiaalmanager op de veiling zocht ik een plek dicht bij mijn werk.

Toen het bedrijf naar Amsterdam vertrok, zijn we hier blijven hangen. Ik heb de stoute schoenen aangetrokken en ik ben voor mezelf begonnen met een groothandel in exotische groente- en fruitsoorten. Later heb ik samen met mijn zoon Mark een bedrijf in kerst- en relatiegeschenken opgericht.

Veldhoven biedt een aantrekkelijke leef-omgeving met veel faciliteiten en lokale initiatieven. Het is belangrijk dat die levensvatbaar blijft. Ik wil mijn vrienden en relaties namelijk graag blijven ontmoeten. Daarom vertolk ik als sponsor graag een rol achter de schermen. Zo ontvangt de Veldhovense Voedselbank al 10 jaar in januari een ruime hoeveelheid levensmiddelen uit onze kerstpakketten. Dat doen wij met liefde en plezier, want ook de minder bedeelden in Veldhoven hebben recht op iets extra's. Harmonie Sub Umbra draag ik ook een warm hart toe. Ik ben zelf a-muzikaal, maar ik geniet wel van hun uitvoeringen. Zo'n concert is tevens een ontmoetingsplek bij uitstek.

Als voetballiefhebber ga ik veel liever naar UNA kijken dan naar PSV. UNA speelt bijna in mijn achtertuin, dus daar wandel ik op zondagmiddag op m'n gemak naar toe. Ook bezoek ik graag de maandelijkse avond van de businessclub. Daar ontmoet ik zakenrelaties van mijn eigen leeftijd en kaliber. Het is prettig om bij te kletsen over andere zaken dan voetbal. Zo snijdt het mes aan twee kanten. Ik ben een echte supporter. Als ik een wedstrijd gemist heb, kijk ik 's middags direct wat UNA gedaan heeft.

Mijn tweede passie naast voetbal is golf. Ik heb al ruim 16 jaar mijn GVB. Golf geeft rust en ontspanning in de dagelijkse hectiek. Een keer in de maand – behalve in november en december – bezoek ik samen met een groepje ondernemers van mijn eigen leeftijd een 18-holesbaan in Nederland. Ik geniet echt van zo'n uitje. Op de baan heerst er een gezonde rivaliteit. Daarna drinken we samen een glaasje en eten we een hapje. Het ongedwongen, bijna dorpse ons-kent-ons-gevoel spreekt me enorm aan. Het is illustratief voor mijn verbondenheid met Veldhoven. Ik ben er per toeval terechtgekomen. Nu is het een hole-in-one.

Christ Schippers

Als Geitenboerke uit Oers voel ik me zeker verbonden met Veldhoven. In 2005 zijn we gestart met 't Geitenboerke. Door de verbondenheid van lokale ambtenaren, burgers, boeren en andere bezoekers is ons bedrijf uitgegroeid tot wat het nu is.

Samenwerken vind ik belangrijk en doe ik graag met andere partijen, bedrijven, maar ook instellingen zoals Novadic Kentron en Severinus.

Ook onze geiten zijn verbonden met mensen, ze hebben de aantrekkingskracht om ervoor te zorgen dat wij de laatste jaren 12.000 bezoekers per jaar op ons bedrijf hebben. Dit doen we door het organiseren van kinderfeestjes, excursies, schooleducatie, de zorgboerderij, een kaaswinkel en de jaarlijkse geitenkijkdagen.

Naast 't Geitenboerke hebben wij samen met Anet Schoonen en Severinus Gasterij 't Dorpsgenot. Ook hier zie je weer duidelijk een verbintenis met mensen, de natuur en daarbij een bakske koffie.

Tevens hebben we hier een officieel VVV-agentschap.

Daarnaast organiseert het IVN kinderfeestjes en wandelingen in het gebied.

Het brood dat we gebruiken in onze lunchkaart komt allemaal van de Oerse Molenbakker, hier zie je dus weer de verbondenheid met de streek en Oerse ondernemers terug komen.

Ons nieuwste paradepaardje is de Oerse Bokkenrijders. Dit is een arrangement voor groepen vanaf 20 personen, dat we kunnen aanbieden in een dag- en een avond versie. Het arrangement staat in het teken van beleving, teambuilding en de hele dag goed eten en drinken. Een Bourgondisch programma dus wat de gehele dag begeleid wordt met de bokken en de bokkenkar. Een dagje terug in de 18e eeuw waarin we samenwerken met de Oerse Molenbakker, Toneelvereniging 't Ros, het Eindhovens museum en Cooking Adventure uit Hoogeloon.

Zoals ge ziet kunde niks alleen, samenwerken en verbonden zijn is belangrijk denken wij. Ik ben trots als Oerse mens om verbonden te zijn met Veldhoven en ben blij dat veel Veldhovenaren de weg weten naar 't Geitenboerke.

Houdoe en bedankt!!

Christ Schippers

Leeftijd:
43 jaar

Woonplaats:
Oerle

Werk:
Eigenaar van 't Geitenboerke

Vereniging in Veldhoven:
Gilde St. Jan Baptist te Oerle

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis

Website:
www.geitenboerke.nl

Veldhoven Culinair aan De Plaatsse

Foto: Norbert van Onna

Daan de Kort

Op 15 juli 1992 ben ik geboren in het toenmalige Sint Joseph Ziekenhuis in Veldhoven. Op dat moment was ik me er nog niet bewust van in hoeverre ik me verbonden met en trots op Veldhoven zou gaan voelen.

Ik heb samen met mijn broer Dirk een fijne jeugd gehad in Veldhoven, met dank aan onze ouders John en Monique. Met plezier denk ik terug aan de gezellige activiteiten met de buurtvereniging van de Heerseweg, zoals de jaarlijkse markt. Om zes uur stonden de eerste mensen al aan onze deur en de hamburgers waren razend populair. Ook Jordy Graat stond er als manneke van 8 jaar al te draaien. De fijne tijd op Basisschool Op Dreef, tikkertje op het schoolplein of de musical in groep 8. Mijn persoonlijke groei op het Sondervick College en de twee kampioenschappen die ik behaald heb in de jeugd bij Rood-Wit Veldhoven.

Anno 2015 is er eigenlijk in de basis niet zo veel veranderd. Uiteraard zijn we meegegaan met de tijd. Buurtvereniging de Kromstraat, waar ik nu lid van ben, is supergezellig en er zijn in Veldhoven vele buurtverenigingen actief die de wijk met elkaar schoner, veiliger en gezelliger maken. Er wordt nog steeds op het schoolplein tikkertje gespeeld, alleen hebben we nu drie prachtige MFA's en een Amerikaans ogende Campus. Ook sportief gezien gaat het heel goed met Veldhoven. Rood-Wit en RKVVO promoveerden, UNA wist knap tweede te worden en VMHC Basko werd kampioen. Kortom Veldhoven kent een bruisend verenigingsleven, heeft prachtige scholen en levert sportieve prestaties op hoog niveau. Tegenwoordig zijn er ook grote evenementen als Cult & Tumult en het Beach Event. Daar mogen we trots op zijn!

Ondanks de hechte gemeenschap en de ons kent ons-cultuur is Veldhoven geen dorp meer te noemen. Met ruim 44.000 inwoners, 31.000 arbeidsplaatsen en een hoogvoorzieningsniveau hebben we het in Veldhoven goed voor elkaar. Met ASML hebben we een speler van wereldformaat binnen onze gemeentegrenzen. Wat te denken van het Maxima Medisch Centrum dat volop bezig is met de ontwikkeling van een Health Innovation Campus. Maar ook biedt Veldhoven een diversiteit aan mooie MKB-bedrijven. Denk daarbij aan familiebedrijf Bakkerij Moeskops dat al ruim 150 jaar van vader op zoon actief is in onze gemeente of kapsalon de Barbier, die in 2014 benoemd is tot 'Leukste Kapsalon van Nederland'. Zo zijn er allerlei bedrijven in onze gemeente, van groot tot klein en van High Tech tot ambachtelijk, waar we ontzettend trots op mogen zijn!

Ik kan anno 2015 niet anders concluderen dan dat 'mijn Veldhoven' een geweldige gemeente is om in te wonen, te werken en te leven. Veldhoven, daar mogen we trots op zijn!

Daan de Kort

Leeftijd:
23 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Vennoot VeldhovenVierFeest.nl
vicefractievoorzitter en
raadslid VVD Veldhoven
DJ onder de naam DJ Braille

Verenigingen in Veldhoven:
Rood-Wit Veldhoven, VLTC,
Cardo Dance Department,
Art4You, Veldhovens
Muziekkorps (vroeger)
SLOV en SPGV (nu)

Favoriete plek in Veldhoven:
Aan de bar bij café de Locht
alle wereldproblemen
oplossen onder het genot
van een lekker koud pilsje

Driek van de Vondervoort

Leeftijd:
65 jaar

Woonplaats:
Boekel

Werk:
Burgemeester van Bergeijk,
ex-burgemeester van Boekel
en voormalig wethouder
van Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Half-Mijl in Oerle

Driek van de Vondervoort

Oerle, of nog preciezer, Half-Mijl, is de plek waar ik 65 jaar geleden werd geboren. Tussen de grafheuvels, die mijn vader nog mede ontgonnen had, speelden mijn jeugdjaren zich af.

Ondanks het ontbreken van een verharde weg en verstoken van elektriciteit - we gebruikten butagas voor de huislamp, petroleum voor de stallamp en hout voor de kachel - lukte het me toch om met goed gevolg de lagere school aan de Zandoerleseweg te verlaten.

Vervolgens bepaalde het hoofd van de school, mister van Boekel, dat ik naar de Don Bosco Mulo in Meerveldhoven ging. Fietsend tussen de roggevelden, waar nu Zonderwijk en het Look liggen, tas met boeken en eieren (voor de leraar) onder de snelbinders, mocht ik vier jaar later mijn diploma Mulo-A en B van P.A. Nellen in ontvangst nemen. Mijn gezichtsveld richting Veldhoven was toen nog beperkt. School, voetballen bij RKVVO en in alle vakanties thuis werken op de boerderij - niet mijn hobby! - namen de volledige tijd in beslag.

Pas nadat we rond 1966 met enkele leden van de VRO (Vrolijke Rakkers Oerle) Jong Nederland opgericht hadden werd mijn blik verruimd. Via Jong Nederland en de Stichting Jeugdbelangen leerde ik 'de gemeente' en het 'opbouwwerk' kennen. Niet direct instanties waar in die tijd mijn hart van open ging. Wij wisten zelf wel wat goed voor ons was in die zestiger en zeventiger jaren.

Pastoor Vekemans was toen een *partner in crime*. Iemand met het hart op de juiste plaats en niet wars van het leveren van kritiek op de gevestigde orde. Hij heeft mede aan de basis gestaan van mijn politieke carrière. In zijn preek in de kerk van Sint Jan de Doper, vlak voor de verkiezingen in 1978, adviseerde hij zijn parochianen op mij een voorkeurstem uit te brengen. Vanuit een onverkiesbare plek op de kieslijst van het CDA belandde ik midden op het pluche

in het gemeentehuis aan de Runstraat, een gebouw dat ik van binnen nog nooit gezien had. Het stond tenslotte niet in Oers maar in Veldhoven! Zeventien jaar, van 1981 tot 1998, heb ik als wethouder mee mogen werken aan de ontwikkeling van Veldhoven.

De wuivende korenvelden en garage Mikkers zijn vervangen door een nieuw hart (Citycentrum), nieuwe wijken schoten als paddenstoelen uit de grond, de culturele infrastructuur kreeg een boost (De Schalm, bibliotheek en Muziekschool). Toch blijft Veldhoven nog voor een gedeelte 'het oude'. De vier kernen van waaruit de huidige gemeente is ontstaan blijven hun eigenheid, hun verenigingen behouden. Zilst blè Zilst met UNA. Meerveldhoven met de Heilige Eik en Sub Umbra, Veldhoven met De Plaatse en Rood Wit en natuurlijk Oers met zijn Kappelke en molen Sint-Jan.

Maar de meeste voldoening heb ik nog steeds als ik terugdenk aan de 'stiekeme' onderhandelingen met mijn CDA-broeders uit Eindhoven om Veldhoven weg te houden uit de herindelingsgreep van Eindhoven. Ook de teruggave van 100 gulden per gezin, een idee van toenmalig secretaris Ad de Kroon en ondergetekende, kon op veel bijval rekenen. Overigens niet in Den Haag!

Na zeventien jaar wethouder werd ik burgemeester in Boekel en vervolgens terug naar de Kempen: Bergeijk. Mogelijk dat van daaruit nog een stap wordt gezet: *back to the roots*, want die blijven trekken! En als ik rijdend over de Heerbaan, na de Hovenring, het bord Veldhoven zie, voel ik me weer verbonden met ... Veldhoven en natuurlijk Oers.

Els Rijnvis-Coelet

Toen ik hier 16 jaar geleden kwam wonen was ik al vele jaren een enthousiast amateurschilder en lange tijd lid van een schildersvereniging in mijn toenmalige woonplaats Delft.

Naïef als ik was dacht ik dat Veldhoven - dat meer dan de helft kleiner was dan Delft - natuurlijk geen schildersvereniging zou hebben en ik was dan ook vast besloten om er zelf één op te richten. Wat schetste mijn verbazing, er waren wel twee verenigingen. Maar dat niet alleen, er was toneel, muziek, theater een prachtig museum en heel veel kunst en cultuur.

Vanzelfsprekend heb ik me al heel snel bij Het Penseeltje aangemeld als lid en dat voelde als een warm bad. Al na een paar jaar kreeg ik het verzoek om in het Bestuur te komen waar ik lid en secretaris ben geweest en nu al weer vier jaar voorzitter. Mede hierdoor heb ik heel veel mensen leren kennen in Veldhoven en ben ik me steeds meer bewust geworden van de enorme betrokkenheid van de Veldhovenaren met hun stad, of misschien moet ik zeggen dorp want het dorpse karakter is hier nog heel erg voelbaar.

Ook tijdens Cult & Tumult in september is deze betrokkenheid goed zichtbaar en de belangstelling om hier aan mee te doen wordt ieder jaar groter. Vanzelfsprekend nemen wij Het Penseeltje ook deel aan dit evenement door met een aantal leden te gaan schilderen bij museum 't Oude Slot, maar ook tijdens de Kerstmarkt in Zonderwijk laten wij ons gezicht zien en natuurlijk is er het laatste weekend van januari onze jaarlijkse overzichtstentoonstelling die door velen wordt bezocht.

Met al deze activiteiten hoop ik samen met onze vereniging een inspirerende bijdrage te kunnen leveren aan de amateurteken- en schilderskunst in Veldhoven en voel ik me meer en meer een echte Veldhovense. Soms moet een aantal mensen helaas afhaken maar het lukt ons echter nog steeds de vrijgekomen plaatsen weer snel op te vullen door enthousiaste mensen. Dit inspireert mij enorm. Toen mij dus gevraagd werd een bijdrage te leveren aan dit boek hoefde ik niet lang na te denken, want het zal duidelijk zijn dat ik mij voor altijd Verbonden voel met Veldhoven.

Els Rijnvis-Coelet

Leeftijd:
60 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Geen professionele baan,
voorzitter van schilderclub
Het Penseeltje

Vereniging in Veldhoven:
Het Penseeltje

Favoriete plek in Veldhoven:
De tuin rond
Museum 't Oude Slot,
een prachtige plek,
die rust uitstraalt
en inspiratie geeft

Website:
www.hetpenseeltje.nl

Eric van Schagen

Leeftijd:
58 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
CEO van
Simac Techniek NV

Vereniging in Veldhoven:
VMHC Basko

Favoriete plek in Veldhoven:
Wandelen
en boodschappen doen
in de Kromstraat
op zaterdagochtend

Website:
www.simac.com

Eric van Schagen

Als jongetje van vijf jaar ben ik samen met mijn ouders in de Emmastraat komen wonen. Ze kregen van Philips een huis aangeboden in de Oranjewijk. Vanaf dat moment heb ik stap voor stap een innige band opgebouwd met Veldhoven. Of moet ik zeggen: trap voor trap?

Ik fietste naar Veldhoven-Dorp om bij Somers Dinky Toys, Meccano of Märklin treintjes te kopen. Bij Verhoeven kocht ik mijn eerste singeltje en LP: 'Paint it Black' van de Rolling Stones en 'Magical Mystery Tour' van The Beatles. En ik herinner me nog goed hoe ik met mijn zwemtas om de schouders naar het Witven reed voor zwemles. Het water was in april met zo'n 13 graden Celsius behoorlijk fris.

Mijn lagere schooltijd heb ik doorgebracht op de Jan Ligthartschool aan de Lange Mees in Meerveldhoven. Op het Mariaplein stond het frietkotje van Bert van der Vorst. Als ik een kwartje over had, ging ik na schooltijd bij hem een nasibal of een frietje kopen. De Oranjewijk was een enthousiaste wijk waar veel kinderen woonden. Op het grote Koningsveld speelden we na schooltijd hockey, totdat de schemering inviel. Het was dus een logische stap om na de padvinders lid te worden van Basko. Sindsdien is het hockey dat in de weekenden de klok slaat. Op zondag ga ik altijd naar mijn kinderen kijken. En als voorzitter maak ik me graag verdienstelijk voor deze prachtige vereniging.

Als tiener droomde ik ervan om wiskundeleraar te worden. Daarom ben ik wiskunde en bedrijfskunde gaan studeren aan de TU Eindhoven. Uiteindelijk is het anders gelopen. Na een stageperiode begon mijn fascinatie voor het bedrijfsleven en programmeren. Ik ben er trots op dat ik nu leiding geef aan het ICT-bedrijf dat mijn vader Mac vanuit zijn slaapkamer opgebouwd heeft. In gedachten hoor ik nog de telex ratelen als hij communiceerde met Amerika. Het kantoor ligt op een steenworp afstand van de Emmastraat, de plek waar het allemaal begonnen is. Dat vind ik mooi, want zo is de cirkel rond.

Sinds mijn drieëntwintigste woon ik in Veldhoven-Dorp. Ik ben verknocht geraakt aan deze omgeving. Het is een heerlijke plek om te wonen en te sporten. Samen met familie en vrienden. Eén ding is zeker: ik ga hier nooit meer weg.

Shirley Phillips - Auto's van Veldhoven

Atelier Severinus

Erwin Vermeulen

Leeftijd:
44 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Hoofdwerktuigkundige
in de scheepvaart,
activist van Sea Shepherd
Conservation Society

Vereniging in Veldhoven:
Marvilde

Favoriete plek in Veldhoven:
Café de Locht

Website:
www.seashepherd.nl

Erwin Vermeulen

Verbondenheid met de plek waar je geboren bent of waar je woont, waar is die op gebaseerd? Is het nostalgie? Sentimentaliteit?

Ik ben in Veldhoven geboren. Ik ben er opgegroeid. Ik voetbalde er, ik ging er naar school en ik ging er voor het eerst op stap. Iedere plek waar ik langs fiets op weg naar bijvoorbeeld de EkoPlaza of de bibliotheek, op de korte momenten dat ik thuis ben, heeft wel een herinnering aan zich verbonden.

Die herinneringen is dat die verbondenheid? Is die verbondenheid niets anders dan leven in het verleden? Of zit de verbondenheid in dat woord 'thuis'?

Mijn ouders wonen nog steeds in het huis waarin ik in Zonderwijk geboren ben en ik heb mijn eigen (t)huis in d'Ekker. Maar mijn thuis zijn ook de oceanen waarover ik al mijn hele volwassen leven vaar. Thuis is ook Friday Harbor op het eilandje San Juan in de Amerikaanse staat Washington waar mijn Canadese vriendin Susan met 'onze' honden en katten woont.

Verbondenheid heeft waarschijnlijk dus iets te maken met de plek waar je geliefden, vrienden, familie en kennissen verblijven. De reden dat mijn tochten in Veldhoven me naar bijvoorbeeld de Wega, Café de Locht en de Marvilde kantine brengen, is om die mensen te zien.

Want zeg nu eerlijk, als Veldhoven niet de plek was waar ik mijn zus en haar gezin ontmoet en waar veel van mijn vrienden nog altijd wonen, waarom zou ik er dan nog blijven terugkeren? Wat zou zonder die motivatie nog van die verbondenheid over zijn?

Poes, 'mijn' pluizig-witte en dove kat weet alles van verbondenheid. Ik heb wel eens geprobeerd om haar in een huis te plaatsten waar ze wat meer gezelschap heeft dan van mijn spaarzame bliksembezoeken en de dagelijkse wandeling van mijn ouders naar hun moestuin in de achtertuin van mijn huis.

Poes moet echter niets weten van verplaatsingen. De paar maal dat ik geprobeerd heb haar te verhuizen, jankte ze net zo lang, continu en, vanwege haar doofheid, oorverdovend luid tot ze weer terug gebracht werd naar haar vertrouwde stek; meestal binnen 24 uur.

Zij is verbonden! Zij is gehecht aan het huis en de paar vierkante meter tuin die ze nooit verlaat. Interesseert het haar dat dit Klaverplein, d'Ekker of Veldhoven heet? Nee, dit is waar ze is opgegroeid. Dit is wat ze kent. Is dat dan die verbondenheid? Gehecht zijn aan wat je kent en de angst voor veranderingen?

Ik heb de antwoorden niet. Voorlopig vind ik genoeg redenen om steeds opnieuw terug te keren naar Veldhoven en mijn huis hier te houden. Als we dat de naam 'Verbonden met Veldhoven' willen geven, vind ik dat prima.

Frank van den Wittenboer

Ik ben Frank, samen met mijn tweelingbroer geboren in Den Bosch in 1961. Bij de geboorte heb ik een paar beperkingen opgelopen. Daarom ben ik enkele jaren later op Severinus gaan wonen. Eerst op de Rozenhof, daarna op verschillende andere plekken. Ik heb er heel wat meegemaakt. Leuke en minder leuke dingen. Als kleine jongen wilde ik het naadje van de kous weten en heb ik ook streken uitgehaald: ik ben eens over de muur geklommen en heb op het dak gelopen. Hoort erbij, toch?

Begin jaren '70 ben ik op de Prins Willem Alexanderschool gekomen. In een klein klasje in een houten gebouw. Ik keek altijd naar de koeien die buiten stonden. De meesters en juffen waren leuk en elk jaar hadden we schoolkamp met thema's als dieren, zeerovers en als vaste prik de brandweer, omdat het leerzaam is. We voetbalden veel op het schoolplein. De lessen waren ook interessant: over het verkeer, de natuur en zo. Op vrijdag hadden we als afsluiting van de week muziekmiddag: dat was het leukste van alles!

In 1976 begon ik als drummer bij de Prins Willem Alexanderband. Het optreden in het postkantoor voor de kinderpostzegelactie en de ziekendag waren heel bijzonder. De reizen met de band naar Oostenrijk en Polen waren heel erg fijn. Die waren gesponsord door bedrijven uit Veldhoven. Laatst hebben we een sponsoractie gehouden voor nieuwe instrumenten. Ik heb een elektrische drumkit gekregen, waar ik heel blij mee ben.

Een andere passie van mij is reizen. Het begon met een rondreis door Nederland met de caravan. Daarna ben ik onder meer in Thailand, Zuid-Afrika en Marokko geweest. De vliegreis naar Zuid-Afrika duurde heel erg lang! Het land was ontzettend groot en erg mooi, de safari indrukwekkend. In Marokko heb ik gigantische moskeeën gezien met prachtige mozaïeken. De paleizen en de landgoederen van de Sultan waren enorm. Net zo groot als Zeelst!

Nu woon ik op een speciale woonvorm. Ik kan daar mijn zelfstandigheid beter ontwikkelen, koken, wassen en boodschappen doen. Het wonen is er voor mij veel prettiger. Ik wil niet weg uit Veldhoven. Er is altijd wat te beleven, voor ieder wat wils. De integratie loopt goed: het atelier waar ik werk, zit midden in het Citycentrum. Veldhoven gaat ook met zijn tijd mee. Je ziet er moderne dingen, zoals skateboarden. Er is een heel park voor aangelegd, waar ik graag wandel. Gebouwen zien er als nieuw uit, vooral het gemeentehuis.

Hoe ik de toekomst zie? Ik zou graag nog meer verre reizen willen maken. Naar Azië of de Grand Canyon. Of een eiland bezitten met een enorm kasteel, dat lijkt me ook wel wat. Voor Veldhoven zou ik willen dat het groener, duurzamer en digitaler wordt. En dat we door te communiceren elkaar beter begrijpen, zodat er meer saamhorigheid is. Daar heb ik een gedicht over gemaakt:

*Als ik de aarde zou scheppen
zou ik alle deeltjes door de bliksem
laten communiceren naar de mensen toe.
De wezens zouden vredelievend zijn
en positieve contacten hebben.
En zo creëren ze een hemel.*

Frank van den Wittenboer

Leeftijd:
53 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Kunstenaar
bij Atelier Severinus

Vereniging in Veldhoven:
Prins Willem Alexanderband

Favoriete plek in Veldhoven:
Museum 't Oude Slot

Freek van Daal

Leeftijd:
47 jaar

Woonplaats:
Valkenswaard

Werk:
Manager Vrouw Moeder
Kind-Centrum van het
Máxima Medisch Centrum
Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Zandoerle

Website:
www.vrouwmoederkind.nl

Freek van Daal

Verbonden zijn met Veldhoven is voor mij een verbinding tussen (aanstaande) ouders en het Vrouw Moeder Kind-centrum van Máxima Medisch Centrum (MMC) in Veldhoven. Als manager van het Vrouw Moeder Kind-centrum zet ik me nu ruim 15 jaar in om de zorg rondom jonge gezinnen zo gastvrij en prettig mogelijk in te richten.

Het Vrouw Moeder Kind-centrum is binnen en buiten Veldhoven bekend om zijn ontwikkelings- en gezinsgerichte zorg volgens het Family Centered Care-principe. Moeder en kind worden hier in Veldhoven, als het medisch verantwoord is, 24 uur per dag samen verpleegd. Zelfs bij te vroeg geboren kinderen. Zo lang als nodig is en hoe complex de zorg ook is. De zorg wordt helemaal om het gezin heen gepland. Het gezin bepaalt bijvoorbeeld hoe laat ze willen opstaan, wat ze willen eten en wanneer er bezoek mag komen. Samen met de frisse uitstraling, waarbij het verblijf niet voelt als in een ziekenhuis, maar meer als in een huiskamerachtige sfeer, spreekt dit kersverse ouders blijkbaar erg aan.

In 2013 zijn in het Vrouw Moeder Kind-centrum in Veldhoven maar liefst 2413 vrouwen bevallen: gemiddeld zeven per dag. Uit de hele regio komen vrouwen naar Veldhoven om te bevallen en vrouwen die een bedreigde zwangerschap hebben komen zelfs vanuit heel Nederland naar Veldhoven. Al deze mensen willen wij goed behandelen en verplegen.

Het belangrijkste doel dat wij nastreven is natuurlijk goede gezondheid voor onze patiënten, maar een ander doel is om hen een goed gevoel te laten overhouden aan het Vrouw Moeder Kind-centrum én aan Veldhoven. Zo zijn er inmiddels duizenden ouders en baby's uit heel Nederland die met een heel goed gevoel terugdenken aan Veldhoven en aan het Vrouw Moeder Kind-centrum.

Zonder onze ruim 450 medewerkers zoals verpleegkundigen, kraamverzorgenden en artsen zouden we deze klus nooit kunnen klaren. Het is ongelooflijk hoe onze medewerkers er zelfs in tijden van grote drukte toch steeds weer in slagen de (aanstaande) ouders de persoonlijke aandacht en zorg te geven die zij verdienen. Dat verdient echt een pluim!

Ook bijzonder is dat MMC samen met de gemeente Veldhoven sinds 2013 ouders de mogelijkheid biedt om na de geboorte aangifte te doen vanuit het kraambed. Ouders zijn verplicht binnen drie dagen na de geboorte van hun kind aangifte te doen in de gemeente waar het kind is geboren. Dit kan nu dus ook aan het kraambed in het Vrouw Moeder Kind-centrum in Veldhoven. Uiteraard kan het doen van aangifte ook op afspraak bij de gemeente Veldhoven. De keuze is aan de ouders. Het is plezierig in de gemeente Veldhoven een partner te hebben die begrijpt dat zij ook een rol kan spelen in de visie Family Centered Care.

Gabriël Westhiner

Ik voel me verbonden met Veldhoven omdat ik mijn hele leven al hier woon. Ik heb hier mijn vrienden en mijn familie om me heen en mijn werk.

Mijn naam is Gabriël Markus Westhiner en ik ben geboren op 10-11-1989 in Tilburg. Ik kom uit een Roma-familie. Mijn ouders woonden op een van de woonwagenlocaties in Veldhoven. Maar toen ik geboren ben, waren ze op rondreis. Tot mijn zestiende reisden we rond. Reizen deden we in de zomer. In de winter waren we in Veldhoven. Naar school ging ik bijna niet. Bij ons was dat normaal. Mijn (groot)ouders zijn nooit naar school geweest. We wisten niet anders.

Rond mijn twaalfde moest ik ineens naar school van de gemeente. We mochten ook niet meer zoveel reizen. Ik vond het leuk op school, maar toen ik dertien was moest ik van de basisschool af en zat ik weer thuis. Niemand verplichtte me om verder te gaan leren. En mijn ouders wisten niet wat de mogelijkheden waren. Uiteindelijk heb ik op mijn zestiende zelf gevraagd of ik mee mocht naar de Roma-klas op het Sondervick College. Deze klas was speciaal voor kinderen die net als ik weinig naar de basisschool gegaan waren. Ik was eigenlijk al te oud, maar mocht toch meedoen. Ik leerde er beter lezen en schrijven en vooral ook leerde ik er met mijn handen werken: metselen en timmeren. Via mijn leraar op het Sondervick kreeg ik werk bij Hurks Beton in Veldhoven als timmerman. Vijf jaar lang werk ik hier met veel plezier.

Ik ben nu getrouwd en heb twee kinderen, een zontje van 3 en een dochter van 1 jaar. We vinden het fijn om in Veldhoven te wonen. Ik voel me een Veldhovenaar en ook mijn vrouw, die uit Limburg komt, voelt zich hier thuis.

Mijn zontje gaat naar de peuterspeelzaal en straks als hij 4 is naar school. Ik wil dat mijn kinderen goed naar school gaan en goed leren. Zodat ze een diploma kunnen halen, wat ik niet heb kunnen doen. Er is veel veranderd. Mijn ouders hadden nog geen opleiding nodig. Maar tegenwoordig kun je zonder diploma maar moeilijk aan werk komen.

Als mijn kinderen wat groter zijn, mogen ze als ze dat willen bij een club of vereniging. Ik hoop dat mijn zontje gaat voetballen bij Rood-Wit. Danga ik kijken naar de wedstrijden. Via school en sportclubs komen mijn kinderen in contact met andere Veldhovense kinderen. Dat vind ik belangrijk. Ik heb dit toen ik klein was nooit gehad. Ik vind het belangrijk dat mijn kinderen doen wat ik niet heb kunnen doen.

Voormijn toekomst vind ik het allerbelangrijkst dat mijn kinderen het goed hebben. Voor mezelf hoop ik dat ik lekker kan blijven werken en voor mijn gezin kan zorgen. Het lijkt me heel leuk om actief te zijn in Veldhoven. Bijvoorbeeld als intermediair voor de Roma, of misschien ooit wel in de gemeenteraad.

Gabriël Westhiner

Leeftijd:
24 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Betontimmerman bij
Hurks Prefab Beton
in Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis en het Citycentrum

Gabry Verberne

Leeftijd:
42 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
GGZ praktijkondersteuner
in de huisartsenpraktijk

Favoriete plek in Veldhoven:
De bossen
in en om Veldhoven

De oorsprong.... Opa & Oma

Succesvol doorlopen....

Wandel Driedaagse, diverse medailles

Een jaar of 20....

Metzpoint, 2012-2014

Met carnaval achter de bar

GVAC, lid sinds 2014

Harmonie L'Union Fraternelle, lid sinds 1982

Geer van Dinther

Veldhoven werkt! Dat is voor mij het toverwoord dat ons verbindt. Veldhoven werkt in meerdere opzichten. Veel Veldhovenaren hebben gelukkig een baan, velen zelfs binnen onze gemeentegrenzen. Maar Veldhoven heeft ook een hechte gemeenschapszin die werkt aan de kanteling van onze verzorgingsstaat naar het samen doen en samen zorgen voor onze meer kwetsbare dorpsgenoten.

Ik werk al meer dan 40 jaar met veel plezier samen met cliënten, medewerkers en vrijwilligers bij Severinus. Severinus, al meer dan 50 jaar onlosmakelijk verbonden met Veldhoven in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking. Onze cliënten voelen zich thuis in Veldhoven. Ze horen erbij, je komt ze vaak tegen in het Veldhovense en ze worden gewaardeerd in hoe zij zijn. Hun kwetsbaarheid confronteert ons ook met onszelf en hoe wij in het leven staan. Dat maakt blijkbaar de energie los bij medeburgers om open te staan voor die kwetsbaarheid en om met begrip mensen met een beperking op te nemen in ons midden.

Dat proef ik ook dagelijks in mijn ontmoetingen met samenwerkingspartners in Veldhoven, als aanloop naar de invoering van de WMO, de Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Verenigingen, welzijns- en zorgorganisaties en betrokken ambtenaren en bestuur van de Gemeente stoppen veel energie in samenwerking vanuit verbondenheid met elkaar, met als doel samenwerken! Want werken is het wel. Je best doet over de grenzen van je eigen belang je open te stellen om samen voor die kwetsbare medemens, binnen de grenzen van het haalbare, te zoeken naar verbondenheid.

Ik denk dat de kracht van Veldhoven zit in de bundeling van de oude dorpskernen met hun sociale samenhang en verenigingsleven, en de schaal van Groot Veldhoven die het mogelijk heeft gemaakt dat alle denkbare maatschappelijke en werkvoorzieningen in onze gemeente aanwezig zijn.

Het bedrijfsleven als economische kurk met ASML als wereldspeler, het MMC met zijn hoogwaardige kind-zorg, maar voor mij ook Severinus met zijn unieke manier van inhoud geven aan die zorg voor haar kwetsbare medemens met een verstandelijke beperking, midden in de maatschappij en een onlosmakelijk deel van onze samenleving. Gewoon in de straat, gewoon in de wijk en gewoon in ons midden. Vooruitstrevend in zorgland, maar gewoon in de wijze waarop we dat elke dag samen doen met die 1100 medewerkers en 400 vrijwilligers.

Dat schept verbondenheid die ontstaat door inspanning, elke dag weer. Geven en nemen, samen doen en samen leven, elkaar willen kennen en voor elkaar klaarstaan. Dat zal de komende jaren meer dan ooit nodig zijn en misschien is dat ook gelukkig maar. We gaan elkaar weer meer opzoeken en nodig hebben. Samen leven doe je niet alleen. Je verbinden aan en verbonden zijn met Veldhoven. Daar heb ik alle vertrouwen in. Een van onze cliënten heeft dat in een gedicht voor ons vastgelegd waarin hij precies uitdrukt wat verbondenheid is:

*Ik wil op een makkelijke manier geholpen worden
Daar komt toegankelijkheid bij kijken
Het wordt allemaal voor mij gedaan
Met veel liefde
Steun aan elkaar hebben is heel belangrijk
Samen werken met elkaar
Dat geeft kracht
Zo creëren we oplossingen
In plaats van problemen*

Geer van Dinther

Leeftijd:
62 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Severinus

Verenigingen in Veldhoven:
Arti Sport en
de buurtvereniging

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis

Website:
www.severinus.nl

Gerard Coppens

Leeftijd:
64 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Eigenaar ABS Coppens
Autoherstel

Verenigingen in Veldhoven:
Veldhovens Muziekcorps,
Biljartclub De Poes

Favoriete plek in Veldhoven:
Zaal Friends
(tijdens repetities),
Golfbaan Gendersteijn

Website:
www.absautoherstel.nl

Gerard Coppens

Muziek speelt een grote rol in mijn leven. Vooral het Veldhovens Muziekcorps zit in het bloed van de familie Coppens. De liefde voor de harmonie is van vader op zoon doorgegeven. In de Tweede Wereldoorlog heeft mijn opa alle muziekinstrumenten van het VMK verstoppt op zijn boerderij op Sondervick. Met deze heldendaad heeft hij voorkomen dat de Duitsers ze opeisten.

Ik ben dus niet met de papepel grootgebracht, maar met de trompet. Ik vond het ook leuk om te voetballen bij Rood-Wit, alleen heb je daar reservebeurten en bij de harmonie niet. Daar voelde ik me als een vis in het water. Op de lagere school heb ik noten leren lezen bij meester Donkers en ome Jan gaf me elke week muzikles. Ik kreeg de opdracht om thuis veel te oefenen. Die wijze raad sloeg ik in de wind. Ik vond het veel leuker om op straat te spelen of achter de meiden aan te gaan.

De maandagavond is heilig voor mij. Dan is het tijd om te repeteren én de keel te smeren. Alleen als ik ziek ben of in het ziekenhuis lig, laat ik verstek gaan. Gezelligheid zorgt voor een goede binding. Die saamhorigheid is nodig om het niveau van de harmonie naar een hoger plan te tillen. Later op de avond repeteer ik ook nog met de Gendergalm. Ik denk met veel plezier terug aan carnaval bij 'Jan Schel'. Dan ging 4 dagen lang het dak eraf. Mooie herinneringen bewaar ik ook aan onze trip naar Tsjechië. In de buurt van Praag mochten we voor duizenden toeschouwers de wijnfeesten openen. Onder politiebegeleiding zijn we in een bus naar het podium gereden.

Twee jaar geleden ben ik gehuldigd vanwege mijn 50-jarig jubileum. Ze zeggen weleens voor de grap dat ik geen volle zalen trek. Die avond wel. De Schalm was afgeladen vol. De familie Coppens en Veldhoven zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het is toch bijzonder dat we over een eigen familieharmonie beschikken. Onze verbondenheid laat zich ook zien tijdens de jaarlijkse fietstocht. Na de inspanning zingen we met 100 man het Coppenslied. Het laatste couplet gaat over gerstenat. Op dat moment heffen we het glas en toosten we op het leven en op elkaar. De meeste 'Coppensen' kennen het lied uit hun hoofd. Ik draag een geplastificeerd kaartje met de tekst in mijn beurs.

Gerard Coppens

Waarom en hoe voel je je verbonden met Veldhoven? Als geboren en getogen Veldhovenaar (of zoals ze hier zeggen 'nun echte') is het antwoord op die vraag altijd zo vanzelfsprekend geweest, dat ik er nooit over heb nagedacht.

Ik ben in 1953 geboren op Dorpstraat 161, naast Sporthuis Olympia. Daar heb ik met mijn vier jongere broers een geweldige jeugd gehad. In 1977 ben ik getrouwd. Bij sommige echte Veldhoven-Dorpers moest ik wel even uitleggen waarom ik er eentje uit Zeelst ging halen, maar dat is helemaal goed gekomen. Omdat de bouw van het huis dat we gekocht hadden langer duurde, hebben we direct na ons huwelijk een jaartje in Eindhoven gewoond. Dat was meer dan lang genoeg en zo snel als we konden waren we weer terug in Veldhoven. Hier liggen mijn 'roots' en dat voelt vertrouwd, als thuis.

Dat is op zich al voldoende om je verbonden te voelen met Veldhoven. Maar nadenkend over de vraag had ik het gevoel, dat er meer moest zijn. Redenen waarom ik hier niet meer weg wil, redenen waarom ik trots ben dat ik onderdeel ben van deze gemeente en deze gemeenschap. En ik concludeer dat dit vooral te maken heeft met de geweldige verenigingszin van mijn gemiddelde dorpsgenoot. Veel Veldhovenaren zijn lid van een vereniging en spannen zich daarvoor in. Ik denk dat dit de basis is van een gezonde en vitale samenleving.

Hoewel ik als sporter en bestuurder lid ben geweest van diverse sportverenigingen ligt mijn passie vooral bij de amateurmuziek. Als je ziet wat Veldhoven biedt op het gebied van koren, zanggroepen, blaaskapellen, harmoniekorpsen en andere orkesten kun je niet anders dan constateren dat we in een muzikale gemeente wonen. Onder het mom 'Veldhoven Muziekstad' hebben de bestuurders daar in het verleden al inhoud aan gegeven en het is geweldig om te zien dat ook het huidige gemeentebestuur het belang van amateurmuziek nadrukkelijk onderkent.

Natuurlijk is musiceren voor veel mensen in eerste aanleg een buitengewoon plezierige hobby die je tot op hoge leeftijd kunt uitoefenen, maar ik wil in het kader van dit verhaal graag stil staan bij het belang van muzikale vorming en samenspel voor onze jeugd. Ik doe dat vanuit de belangen van de vier Veldhovense muziekkorpsen, omdat ik daar op dit moment zeer actief en nadrukkelijk bij betrokken ben, zowel musicerend als bestuurlijk.

Het is goed om vast te stellen dat deze korpsen gezonde verenigingen zijn, die veel tijd en geld investeren in het interesseren van jeugd voor de blaasmuziek of het slagwerk. De samenwerking op dit gebied tussen de korpsen, de muziekschool, de basisscholen en de Brede School krijgt steeds verder vorm en er is mij en vele anderen veel aan gelegen dat dit een succes wordt en blijft. Onderzoek wijst namelijk uit dat musiceren de jeugd socialer en slimmer maakt; een fantastische win-winsituatie lijkt mij!

Of ik nu helemaal doorgrond heb waarom ik me met Veldhoven verbonden voel, weet ik niet. Ik stel wel vast dat een concreet antwoord op die vraag lastig is en dat verbondenheid met Veldhoven toch vooral een (letterlijk) onbeschrijfelijk gevoel is. Wellicht dat de volgende variant op een oud gezegde in de buurt van dat gevoel komt: *Als je ergens in Veldhoven muziek hoort kun je rustig naar binnen gaan, want slechte mensen kennen geen muziek.*

Gerard Coppens

Leeftijd:
61 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Voorheen directeur
Rabobank,
nu parttime docent
Fontys Eindhoven

Vereniging in Veldhoven:
Veldhovens Muziekkorps

Favoriete plek in Veldhoven:
Mijn eigen achtertuin

Gerard Tops

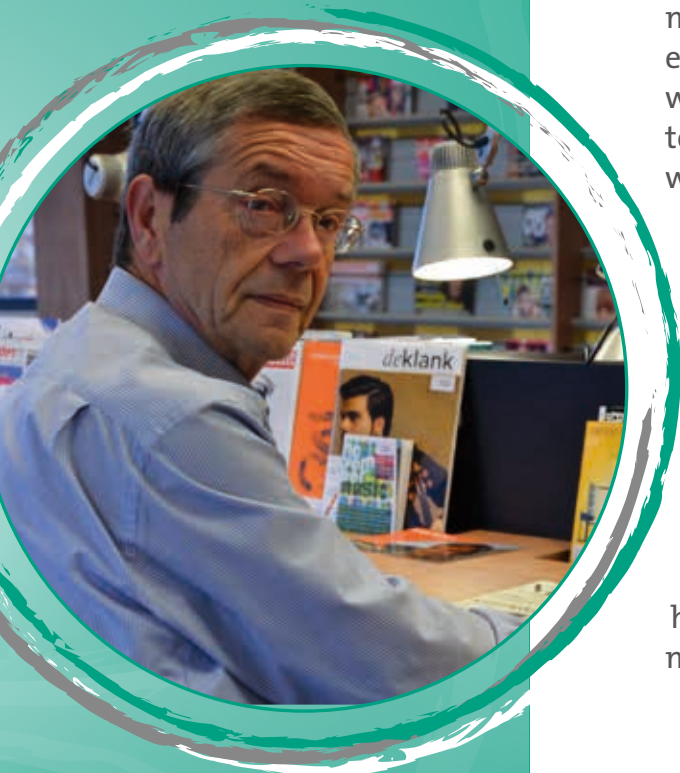
Leeftijd:
67 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Gepensioneerd

Verenigingen in Veldhoven:
de Bibliotheek Veldhoven
en SeniorWeb

Favoriete plek in Veldhoven:
Leeszaal van
de Bibliotheek Veldhoven

Gerard Tops

Als kind liep ik over de Heuvel in Zeelst op weg naar de kleuterschool. Langs de kiosk, de cafés en de kerk. Ik kan me van de kleuterschool niets herinneren. Dat is een goed teken, want angstige momenten uit mijn vroege jeugd herinner ik me wel. Die route liep ik vele jaren, naar school en elke morgen naar de kerk. Zo ben ik opgegroeid in de katholieke traditie en als kind geworteld in een plek in de wereld die tegenwoordig Veldhoven heet.

Buiten schooltijd speelde het leven zich veelal af buiten en in de natuur. Herinneringen aan onze destijds grote tuin, korenvelden, korenbloemen, de geur van dennenbossen en warme zomers komen dan boven. Het dorsen met indrukwekkende machines bij het boerderijtje van mijn opa en oma en daarna vliegeren op de stoppelvelden.

Daar kwam verandering in toen we in 'kabouterdorp' in Meerveldhoven gingen wonen. Dat was een totaal andere omgeving. Alles was daar nieuw en je kon er rolschaatsen en badmintonnen op straat. Er woonden veel gezinnen met kinderen en mijn vader bouwde mee aan de eerste speeltuin die er nu nog steeds is. Een mooie tijd. Vanaf daar zette ik in mijn eerste stappen in de middelbare school en in de pubertijd. Na een aantal jaren gingen we vanuit die nieuwe en frisse wijk weer terug in Zeelst wonen. Helaas op een locatie waar ik me niet thuis voelde.

Veldhoven (Zeelst) is een aantal jaren uit mijn gezichtsveld geweest. Omgekeerd was ik ook uit het gezichtsveld. Er zijn mensen die destijds en nu nog soms denken dat het gezin van mijn ouders uit drie kinderen bestond in plaats van uit vier. Ik bracht als oudste in het gezin mijn jaren als tiener grotendeels in Eindhoven door. Onder andere omdat ik daar mijn vrienden had. Een aantal jaren later was ik weer wat meer in mijn woonomgeving te vinden.

Mijn vrouw komt uit Meerveldhoven. Toen we trouwden hebben we bij mijn schoonouders boven gewoond. Dat was destijds handig, goedkoop en het bleek ook erg plezierig. Vele jaren later hebben we dat ouderlijke huis gekocht en we wonen er nu nog. We zijn dus Veldhoven niet uit geweest.

Tussendoor hebben we vele jaren en met veel plezier in de Planetenlaan in Zonderwijk gewoond. Onze twee kinderen zijn daar geboren, naar school gegaan en naar het Anton van Duinkerkencollege. Het is de periode van plezier met vrienden, hard werken, avondstudies, diverse activiteiten en bestuursfuncties bij o.a. de oudervereniging en Veldhovense sociaal-culturele instellingen. Vrijwilligerswerk dat ik later op verschillende manieren heb voortgezet. Recent als bestuursvoorzitter van de Bibliotheek Veldhoven en SeniorWeb. Kortom, ik ben al mijn hele leven verbonden met Veldhoven.

Han van Bree

Het was een zinderend hete zomerdag. Ik zat in de tuin, in de schaduw van een laurierstruik, die dankzij stelselmatige verwaarlozing tot een soort boom was uitgegroeid. Het was stil in de buurt. Ik had mijn kleine laptop opengeklapt. Eindelijk gunde ik mezelf de rust om weer eens wat songteksten te schrijven. Over een paar bijzondere jongens van vroeger, uit Veldhoven.

Als eerste dacht ik aan Jantje, onze keeper van Marvilde A2. Jantje droeg altijd een Feyenoord-shirt. Ik denk dat hij er ook in sliep. Hij hoefde niet naar school en sjokte door de straten. Vaak werd hij nageroepen. Soms reageerde hij daarop, maar meestal liep hij onverstoort in de richting de friettent. Jantje kon geweldig keepen – als hij er zin in had en tot hij er drie had doorgelaten. Drie was the limit. Een ode aan Jantje wilde ik schrijven. Een ode aan de passie voor voetbal.

Maar er was nog een jongen uit het Veldhoven van mijn jeugd die in mijn herinnering rondwaalde. Een ongrijpbaar ventje dat een paar klassen lager dan ik op de Titus Brandsmaschool zat. Hoe hij heette, heb ik nooit geweten. Hij kwam in beeld in de jaren dat de televisieantennes van de daken werden gehaald om plaats te maken voor één, in onze ogen gigantische antenne per huizenblok.

En toen, tijdens die snikhete dag in die tuin in tijd en ruimte ver verwijderd van het Veldhoven van vroeger, vloeiende als vanzelf uit mijn virtuele pen een vers over die verzamelaar van antennes. Een vriend van mij voegde er vervolgens muziek aan toe. Is het een ode aan een voorgoed verloren verleden?

*Hij dwaalde door de straten, door de straten
op en neer
hield de daken in de gaten, en vroeg het
telkens weer
wie heeft er nog antennekes, antennekes voor
mij?
als u ze toch kunt missen, dan maakt u mij zo
blij!*

*Dan sjouwde hij weer verder, het ventje
van amper negen
en sleepte alle antennes mee, die hij had
gekregen
niemand wist hoe hij heette, maar iedereen
kende zijn stem
daar gaat het antennemènneke, want die
naam gaf men hem.*

*Waar ga je heen, wat neem je mee; waar zijn
die antennes voor?
wat kun je zien, wat kun je horen; wat zie jij
dat ik niet hoor?*

*Wat zou er zijn geworden, van dat kereltje van
toen
zou hij gelukkig wezen, wat voor werk zou hij
doen
en zouden ze hem nog kennen, nog weten hoe
hij heette
of is inmiddels iedereen het antennemènneke
vergeten?*

*Wat hebben zijn antennes, hem vroeger voor
moois gebracht
wat heeft hij in al die jaren, voor bijzondere
gedachten gedacht
zou zoiets nu nog kunnen, zo vraag ik keer op
keer
want wat we nu ook hebben, we hebben geen
antennes meer...*

*Waar ga je heen, wat neem je mee; waar zijn
die antennes voor?
wat kun je zien, wat kun je horen; wat zie jij
dat ik niet hoor?*

En nu de ode aan Jantje nog...

Han van Bree

Leeftijd:
57 jaar

Woonplaats:
Utrecht

Werk:
Historicus, auteur van de
reeks 'Het aanzien van'
en koningshuisdeskundige

Verenigingen in Veldhoven:
UNA, Marvilde
en de muziekschool (Art4U)

Favoriete plek in Veldhoven:
De ruimte tussen de
inmiddels verdwenen
blauwe kleuterschooltjes
aan het einde van
de Lange Kruisweg
(daar rook het heel speciaal)

Website:
www.balkon-royale.nl

*Ik voel me verbonden met Veldhoven omdat ik aan heel veel inwoners van Veldhoven het plezier van schilderen heb over kunnen brengen in eigen atelier en bij de Parasol.
Hanneke van der Zanden.*

Hanneke van der Zanden

Leeftijd: 56 jaar

Woonplaats: Veldhoven

Werk: Kunstenaar en docent tekenen en schilderen in haar eigen atelier en bij de Parasol

Favoriete plek in Veldhoven: Mijn atelier

Website: www.hannekevanderzanden.nl

Ad den Otter -
Kerk van Oerle

Atelier Severinus

Harry Verhoeven

Leeftijd:
63 jaar

Woonplaats:
Bergeijk

Werk:
Kunstenaar,
conceptontwikkelaar,
grondlegger 'techniekHuys'

Websites:
www.techniekhuis.nl
www.eycehorst.nl

Harry Verhoeven

Verbinden is een bestendige betrekking tussen twee of meer dingen door iets gemeenschappelijks. En bij gemeenschap denk ik al snel aan het niet uit te roeien spel tussen man en vrouw dat over het algemeen meer consequenties heeft dan het fractionele plezier ervan doet vermoeden. Het lijkt mij echter niet de bedoeling dat dit verhaal moet gaan over het begin van het leven, maar over de sociale context daarna.

De gezamenlijke betrekking binnen die samenhang kan zeer uiteenlopen, maar een van de meest herkenbare is het belijden van een geloofsovertuiging, een mechanisme dat gemeenschappelijke normen en waarden produceert en in stand probeert te houden. Op aardvloerser vlak blijkt dat angst, herkenning en historisch besef in aanmerking komen om gemeenschapszin te bevorderen, evenals een gezamenlijke tegenstander of politieke kleur.

In zijn Kersttoespraak wist onze Koning te melden dat eendracht op aarde heel dicht bij huis plaats vindt. Thuis, in de straat in de buurt, op de club, in eigen dorp of stad. Zijn oproep tot saamhorigheid geeft stof tot nadenken, want blijkbaar schuilt er een zorg binnen onze maatschappij over de wijze hoe we met elkaar omgaan. Zijn boodschap is betekenisverwant aan een toenemend verenigd besef van individuele kwetsbaarheid. Lange tijd lijkt dit diep geworteld denkbeeld verwaarloosd te zijn. De afgelopen 40 jaar heeft gemeenschapszin en de daarmee samenvallende verbondenheid een aantal losse eindjes gekregen, een gevolg van ontzuiling, emancipatie en welvaart. Dit heeft geleid tot een onnatuurlijke kille individualisering van onze maatschappij.

De mens als onafhankelijk en uniek individu druist in tegen de natuurlijke behoefte aan groepsbeleving en groepsbescherming. Mogelijk dat juist om die reden de individualiseringsgolf weleens aan zijn laatste hole bezig zou kunnen zijn.

Voorgaande overweging bracht me in herinnering naar de sfeer van de jaren vijftig, waar eendracht werd gevoed door eensgezindheid en een strakke organisatie. Waarin het gezin nog de hoeksteen van de samenleving was en waar het antieke Romeinse besef voortleefde in het gezegde 'eendracht maakt macht'. De vrij eenvoudige opvoedingsomgeving in die tijd, waarin de 'Tien Geboden' de pedagogische richting bepaalde, was algemeen geaccepteerd en omlijst met een onaantastbaar gezag van staat en kerk. Het was een tijd van orde, regelmaat en discipline. Het blauwe water in de zinken teil verbond elke zaterdag ons gezin, vooral nadat er de laatste in had gezeten. Als kind besepte ik al dat de enige kachel in huis mensen dicht bij elkaar bracht, vooral in de winter. De volgende stap was de televisie die het gezelschapsspel en de pelpinda's van tafel veegde. Het is voor mij een markering van een beginnend collectief egoïsme en een individuele levenshouding. De derde belangrijke invloed betrof de massale introductie van de centrale verwarming waardoor temperatuur geen argument meer was om met elkaar te vertoeven. Ieder had voortaan een eigen kamer waar hij of zij ongestoord het leven kon beleven. Met de mogelijkheden van de wereldcommunicatie via internet heeft het begrip verbinding een totaal andere betekenis gekregen als voorgaand bedoeld.

Gemeenschapszin en de daarmee samen-vallende gemeenschappelijke waarden kunnen bijdragen tot een handreiking voor goede omgangsvormen met elkaar. Het is een beschavingselement van collectieve herkenning dat intuïtief bevredigd wil worden. Vermoedelijk voelt elk levend schepsel van het soort mens dat het aardse bestaan wel enige sociale zin moet hebben, een reden om dat sentiment met een ander te delen via respect, verdraagzaamheid en verantwoordelijkheid. Deze vaardigheden komen echter niet aanwaaien en moeten wel geleerd worden.

De ontkerkelijkte samenleving en voort-schrijdende wetenschap heeft geleid tot een geleidelijke uitholling van een mysterieus bestaan en een rationalisatie van kennis, kunst en cultuur. Toenemende commerciële belangeneneenoverdaadaanluxeingoederen en staatsverzorging hebben het fundament van eendracht weggeslagen. De gewenste koninklijke verbinding, heeft raakvlakken met een ooit verkondigd ethisch reveil en lijkt in conflict te komen met een multiculturele samenleving waar verscheidenheid en het ontbreken van betrekkingen troef is.

De laatste jaren is duidelijk geworden dat we aan het begin staan van een kantelende tijdgeest. Het besef groeit dat het tijd wordt om 'de zeven werken van barmhartigheid' weer van stal te halen. Mogelijk lijdt dit tot een collectief verlangen om de te materialistische en door het economische denken gedomineerde cultuur te verwerpen en nieuwe spirituele wegen in te slaan.

In een richting waar weer plaats is voor een nederige maar wel respectvolle opstelling ten opzichte van een 'schepper' en zijn producten. Een wereld waar natuurlijk schoonheid de inhoud van waarden en normen bepaalt.

Gemeenschapszin moet gevoed worden door een gezamenlijk verlangen dat ergens vandaan moet komen. De geschiedenis maakt ons duidelijk dat visie, inspiratie en creativiteit mensen kan verbinden in een gezamenlijk verlangen. Visie op basis van kennis, inspiratie gebaseerd op een kritische houding en creativiteit door behoefte aan schepping. Zo is ook het 'techniekHuys' ontstaan. Over vijftig jaar zullen we zien wat die verbinding heeft opgeleverd.

Persoonlijk verbind ik graag oude en nieuwe ervaringen, of te wel de verbinding tussen de historie en het nu. Zo kwam ik dus virtueel bij Stonehenge terecht, een megalithisch bouwwerk uit de Jonge Steentijd dat alleen maar tot stand heeft kunnen komen door een gemeenschapszin van saamhorigheid en een gezamenlijk doel. Leuke geestelijke bijvangst is dat de naam bovendien ook nog een relatie heeft met henge dat scharnier of verbinding betekent. Dit laatste mogelijk in verband te brengen met de megatonnen stenen liggers die met een soort van 'pen en gat' aan elkaar zijn verbonden. Het woordje Henge is overigens afgeleid van het Germaanse hangen, dat verdacht veel lijkt op het Nederlandse woord geheng, het langwerpige ijzeren deel van een scharnier dat een onderdeel vormt van een flexibele verbinding. Dat er ook een relatie ligt met de middeleeuwse galg waar leven en dood tot elkaar werden verbonden, laten we maar even buiten beschouwing.

Ine ter Bogt

Leeftijd:
52 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Beeldend Kunstenaar,
docent Beeldende Vorming
Summa College Welzijn

Vereniging in Veldhoven:
Kempenkoor

Favoriete plek in Veldhoven:
Mijn atelier (Licht 16)

Website:
www.ineterbogt.nl

Ine ter Bogt

Geboren op de Dorpstraat ... Kleuterschool aan de Gender ... Jongensschool op de Dreef ... De Kabouters in de blokhut ... Leren zwemmen in het Witven en met de bus naar het Sportfondsbad ... Gymles op het Pastoor Jansenplein ... AMV, muziekschoolkoortje en volksdansen in d'Ekker, orgelles op de Pietershoek ... Voorspeelavonden, schoolmusical, Sinterklaas en films in de oude Schalm ... Jeugdland en Jeugd Wandel 3-Daagse in Veldhoven-Dorp ... Buitenspelen op veldjes in de kleine Dreef en op Heers ... Bomen klimmen in de tuin van de oud-burgemeester ... Heel veel boeken lenen in vier steeds groter wordende bibliotheken ... Turnen bij Voorwaarts ... Wedstrijdzwemmen, waterpolo en zwemles geven bij Njord en 't Zeepaardje in den Ekkerman ... Leiding op het Pirockamp ... Vrije academie aan de Locht ... Schilderles bij een Hongaarse kunstenaar in d'Ekker ... Gevormd op het Anton van Duinkerkencollege ... Op stap geweest in de Kers ... Carnaval gevierd ... Studie in Tilburg maar toch voor Njord elke dag terugkomen ...

Zwangerschapsgym, clubje Marit ... Kunstdag en workshops op de Meerhoef en de Herlaarhof ... Vergaderingen, discussie/borrelavondjes, lobbyen in de gemeenteraad, lezingen en tentoonstellingen met kunstenaarsgroep 'de Kunstzaal' ... Zingen bij Kempenkoor ... Gezelligheid bij buurtvereniging de Locht ... Exponeren bij museum 't Oude Slot, de Verdieping en De Kunstpraktijk ...

Alles gebouwd zien worden vanaf de Magisterstraat achter de Dorpstraat tot aan het vliegveld. En helaas ook heel veel afgebroken zien worden.

Gesetteld, onze kinderen op zien groeien in het bloeiende verenigingsleven van Veldhoven.

Daarom!!!!!!!

Zoveel mooie herinneringen, veel niet meer zichtbaar. Misschien dat ik daarom als kunstenaar zoveel indrukken vast wil leggen?

Werknemers van ASML

Foto: Norbert van Onna

Inge Willems

Leeftijd:
49 jaar

Woonplaats:
Amsterdam

Werk:
Editor en crossmediaal
item- en programmamaker

Verenigingen in Veldhoven:
Handbalvereniging HVV
en muziekschool (Art4U)

Favoriete plek in Veldhoven:
Dreef 74
(het huis van mijn oma,
mijn moeder en mijn jeugd)

Websites:
www.ingefilmt.nl
www.adersvanveldhoven.nl

Inge Willems

Verbondenheid is een complex begrip. Soms bestaat het uit een web van ontelbare kleine draadjes, dat iemand op zijn plek houdt, soms uit een onontkoombare band, een bloedband die strak maar ook elastisch kan zijn.

Mijn jeugd (grotweg van 1969 t/m 1986) speelde zich af op Dreef 74. De straat waar ook mijn lagere school stond, aan de kop, vlakbij de Sint-Caeciliakerk. In dat huis, door mijn opa en oma gebouwd in 1930, toen de weg nog van zand was en de tuinen en velden tot voorbij de horizon reikten, ben ik opgegroeid. Niet geboren. Dat was in Bergeijk waar ik maar vier jaar gewoond heb. Toen mijn oma, al jarenlang weduwe, 70 jaar was en hulpbehoevend geworden, wilde ze graag 1 van haar 8 kinderen om zich heen. Mijn moeder wilde wel terug naar Veldhoven. Daarom verhuisden we.

Van een jong rijtjeshuis naar een groot vrijstaand huis met geschiedenis, was voor mij als groenis'tgrasser even wennen. Dreef 74 hing bijvoorbeeld vol met kruisbeelden en schilderijen waarop Jezus een prominente rol speelde. Het Heilig Hart, 'Ben ik het, Heer?', Zijn zichtbare lijden en het Judasverraad grepen me bij de keel. En die verschijningen en de wederopstanding. 's Nachts -als iedereen sliep- deed ik het licht aan in mijn kamer en op de gang, omdat ik zeker wist dat Jezus in het donker de trap van de zolder zou afdalen om mij aan te sporen alleen nog maar goede dingen te doen, zoals fruitmanden rondbrengen in het ziekenhuis. Beter om gewoon wakker te blijven en wat rond te dwalen.

En vooral niks zeggen, want ze zouden het toch niet snappen. Toen oma van mijn moeder hoorde dat ik godvrezend was en rondspookte om wakker te blijven -ik was ontdekt en verhoord- zei ze: 'Naar de zolder met die schilderijen. Hier in huis hoeft niemand bang te zijn.' Haar onwankelbare geloof zat haar menselijkheid niet in de weg.

Leek 'goeddoen' voor mij als kind een marteling, mijn oma deed het uit overtuiging. Ze was een bijzondere vrouw, kordaat, meelevend, actief participierend in de gemeenschap. Als 19-jarige verliet ze haar familie in Gelderland om in Heerlen de katholieke vroedvrouwenschool te doorlopen. Na haar driejarige opleiding werd ze in 1925 de enige gemeentevroedvrouw in Veldhoven. Door dag en dauw, bij tij en ontij stond oma paraat om bevallingen te doen. Soms in het kamp, dan weer bij de adel, vooral bij de sociale lagen daartussen. Meestal midden in de nacht, want dan willen ze blijkbaar graag het eerste levenslicht zien. Vaak op feestdagen, want elk kind wil het extra heuglijk. Alles deed ze op de fiets, in haar wollen jas, die wel lekker warm was, maar niet bepaald effectief bij regen en sneeuw.

In haar 40 werkzame jaren heeft oma meer dan 5000 Veldhovense baby's op de wereld gezet. Ze is 2 keer geridderd, kreeg een pauselijke en een koninklijke onderscheiding. Zelf kreeg ze 8 kinderen, 27 kleinkinderen (een van hen ben ik) en vele achterkleinkinderen. Dat zijn de bewonderenswaardige feiten die je als kind gewoon voor lief neemt, pas later kunt plaatsen. Voor mij was ze oma met de geur van 47-11, haar zakdoekdecologne, de warme pepermuntenwillempjes die ze altijd bij zich droeg en graag uitdeelde, haar suikerwatter (half kraanwater half suiker) dat je voor haar moest maken. En het huis altijd vol bezoek, de deur altijd open. Ze stierf in 1972. De familie, het dorp was bedroefd.

Een bloedband is een band die ruimte biedt die je kunt nemen of niet. Ik woon al vele jaren in Amsterdam. Mijn moeder woont nog steeds in Dreef 74, inmiddels 73 jaar. Haar honkvastheid heeft ervoor gezorgd dat ik het huis van mijn (en haar) jeugd, nog steeds bezoeken kan -dat doe ik meer dan maandelijks- en daar kan dwalen van de zolder tot de kelder, van verhaal tot verhaal, van 1930 tot 2015. In alle ruimtes en anekdotes zit de echo van generaties en overal nog steeds een klein beetje oma.

Jack Mikkers

Ik voel me verbonden met Veldhoven ... omdat een grote mate van mijn persoonlijk geluk komt door Veldhoven. Ik weet het, dat zijn grote woorden. In dit verhaal zal ik proberen dit gevoel onder woorden te brengen.

Al vanaf mijn 11e levensjaar had ik de ambitie om burgemeester te worden. Toen nog onder de indruk van de statuur en symbolen die een burgemeester omringen, later zag ik voornamelijk de toegevoegde waarde die je als burgemeester kunt hebben voor de leefomgeving. Het faciliteren van het 'samen leven', wat je rol is als gemeentelijke overheid, is een geweldige opdracht om aan te mogen werken.

Als je burgemeester wordt, word je dat nagenoeg nooit in je geboorte- of woonplaats. Als nieuwkomer start je in een gemeente waar je zowel je zakelijke leven als privéleven helemaal moet opstarten. In mijn geval nu bijna zeven jaar geleden: zeven jaren vol ervaringen, contacten, problemen, uitdagingen en geluk. Ik heb Veldhoven leren kennen als een open, warme, innovatieve en ondernemende samenleving. Met mensen die wat voor elkaar willen krijgen en dat samen willen doen.

Ontstaan vanuit vier dorpen, nu één gemeente met verschillende sferen maar wel met een gevoel van saamhorigheid, van 'samen doen'. Geen gemeenschap van geslotenheid, maar één waar, mede door de sterke groei in de jaren '70 en '80, je verwacht wordt mee te doen. Samen maken we Veldhoven. Als je vanuit dat fundament je functie mag vervullen is dat een feest. Het fundament van verbinding ligt er en dat geeft een voedingsbodem voor initiatieven en kansen.

Het afgelopen jaar heb ik dat weer duidelijk gemerkt toen ik bij twaalf vrijwilligersprojecten in Veldhoven een dag meedraaide. Toen heb ik één grote les geleerd: bezieling is belangrijker dan de taak. Het gaat er niet om wat je doet, maar waarom je het doet. Om de glimlach die ik zag, het traantje dat werd weggepinkt en de ferme schouderklop die ik kreeg. Door geluk te geven, word je zelf gelukkiger. Dat gevoel krijg ik dagelijks van de Veldhovenaren. Dank daarvoor, dank voor de dagelijkse verbinding, die mij een groot persoonlijk gevoel van geluk geeft.

Jack Mikkers

Leeftijd:
45 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Burgemeester van Veldhoven

Twitter:
[https://twitter.com/
bmveldhoven](https://twitter.com/bmveldhoven)

Jacq. Bijnen

De hoofdader van mijn verbondenheid met Veldhoven ligt in de beleving van het historisch erfgoed van deze jonge gemeente, met als favoriete plekken het marktveld van Zandoerle en de kapel in de Meerveldhovense Lambertuskerk, waar ik het doopsel en de eerste communie mocht ontvangen.

Als geboren en getogen Veldhovenaar (respectievelijk te Meerveldhoven, Zeelst en Oerle) begon mijn interesse voor de historie van Veldhoven tijdens het uitzoeken van mijn familiestamboom. Terwijl ik daarmee bezig was en veel archieven kon doorzoeken, groeide de belangstelling voor de historie van Oerle, één van de vier kerkdorpen van Veldhoven en mijn toenmalige woonplaats.

Dit 'speuren' naar het verleden werd concreet toen in 1981 in het centrum van Oerle een boomstamput werd gevonden en uit de datering ervan bleek dat deze te koppelen was aan mijn verzamelde gegevens. Ik ben letterlijk in de grond gaan zoeken naar de geschiedenis van Oerle, waarbij verschillende personen spontaan kwamen helpen met als gevolg dat er een hechte, archeologische werkgroep ontstond.

Mijn affiniteit met archeologie gaat volgens een familieverhaal ver terug in de tijd, namelijk toen ik als 3-jarige een keertje aan de aandacht van mijn ouders ontsnapte en uiteindelijk in de Polkestraat, scheppend in het zand, ben teruggevonden. Later bleek dat zich aldaar de oudste sporen van Meerveldhoven bevonden.

Ook in bredere cirkels om mij heen groeide de interesse en kennis over heel Veldhoven, wat vaste vorm kreeg in de oprichting van de Stichting Historisch Erfgoed Veldhoven in 1989, met als doel de historie van Veldhoven in brede zin te onderzoeken, vast te leggen en uit te dragen.

Het is mijn droom en streven de kennis over Veldhoven onder de mensen te brengen. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in het uitbrengen van de eerste integrale geschiedschrijving 'Veldhoven, 4000 jaar geschiedenis van Oerle, Meerveldhoven, Veldhoven en Zeelst', waarvoor ik 33 jaar 'gespit' heb in allerlei bibliotheken en archieven in binnen- en buitenland.

Een andere ader die mij met Veldhoven verbindt is het gebouwd erfgoed, waaruit onder meer informatiebordjes, -panelen, plaquettes en andere gedenktekens in de openbare ruimte zijn ontstaan en die als het ware een spirituele verbinding maken met historische ijkpunten van Veldhoven.

Toen de zelfstandigheid van de gemeente in 1990 in het geding kwam, deed mijn gevoel van verbondenheid met Veldhoven mij als vanzelfsprekend besluiten een bijdrage te leveren in het actiecomité 'Veldhoven, beter op eigen benen (maar niet op eigen houtje)'.

Met alle vertrouwen in de toekomst van Veldhoven,

Jacq. Bijnen

Jacq. Bijnen

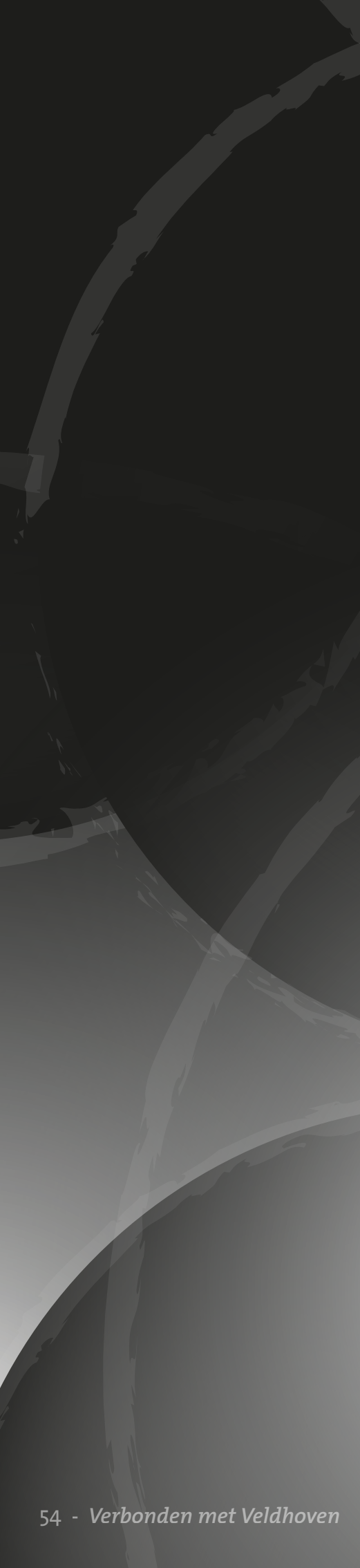
Leeftijd:
74 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Voormalig docent in het Voortgezet Onderwijs, onderzoeker en publicist over de geschiedenis van Veldhoven

Vereniging in Veldhoven:
Stichting Historisch Erfgoed Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Marktveld
in Zandoerle,
Kapel Lambertuskerk
in Meerveldhoven

Bossen van Toterfout in Veldhoven

Foto: Norbert van Onna

Jos Houbraken

Leeftijd:
60 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
restaurateur
van kunstvoorwerpen
en emailleur

Vereniging in Veldhoven:
Kempenkoor

Favoriete plek in Veldhoven:
De Oerse bossen

Website:
www.joshoubraken.com

Jos Houbraken

De vraag kwam bij mij of ik wilde schrijven over mijn verbondenheid met Veldhoven. Die verbondenheid was blijkbaar zoiets vanzelfsprekends, zo dicht bij me, dat ik het in het begin niet zag.

Mijn eerste herinnering aan Veldhoven was, dat we met de auto naar Veldhoven reden en ik als 7-jarige op de achterbank zat. We reden door de Dorpstraat, het was winter, de zon stond laag en scheen recht in mijn gezicht. Ik deed mijn ogen dicht en genoot van alle kleuren. Ik ben geboren in Gestel. Toen ik op de lagere school zat gingen we vaak zwemmen in 't Witven. Ik had toen ook vriendjes in Veldhoven.

Mijn vrouw woonde vanaf haar 7e jaar in Veldhoven, ik heb haar op mijn 24e leren kennen. Vanaf die tijd was ik bijna dagelijks in Veldhoven. Ik was toen al zelfstandig restaurateur in Eindhoven, maar werkte in huis. Toen we getrouwd waren, gingen we op zoek naar een woning waarbij we een vrijstaand atelier konden bouwen. In die tijd werd de wijk Heikant gebouwd. We mochten daar wonen en werken. Er moest wel even over gepraat worden, maar toen merkte ik dat de lijnen binnen het gemeentehuis kort waren en zo zat ik korte tijd later bij wethouder Jacobs aan tafel. Er werd meegedacht en dat beviel me heel goed. Een uitspraak van Jacobs die ik altijd onthouden heb was: 'In een stad ben-de niemand en in een durp ben-de iemand.' En dat klopt wel, dat heb ik ervaren.

Eerst woonden en werkten we in de Heikant, later in Oerle. We hebben een prachtig atelier dat gespecialiseerd is in de restauratie van kunstvoorwerpen. Van een eenmanszaak is het uitgegroeid tot een familiebedrijf, waarin ook onze kinderen meewerken, en afgelopen jaar hebben we ons 40-jarig bestaan gevierd.

Jaren geleden heb ik samen met Pieter Mols, toen nog directeur van Museum 't Oude Slot, enkele tentoonstellingen mogen organiseren. Met die ervaring durfde ik het later aan om in de organisatie te stappen van een door Nederland reizende tentoonstelling over emaillekunst.

We hebben in ons atelier belangrijke collecties mogen restaureren. Toen ik net begonnen was met restaureren werkte ik alleen voor antiquairs uit de omgeving. Na enkele jaren kwamen de opdrachten ook uit andere delen van Nederland. Al snel breidde onze cliëntenkring zich uit naar Europa en inmiddels hebben we ook opdrachtgevers buiten Europa, zoals de VS, Singapore en Australië.

We wonen nu 33 jaar in Veldhoven en voelen ons hier heel erg thuis. We zitten hier op een goede plek, vind ik zelf: niet in de drukte van de stad, niet 'in the middle of nowhere'. Er zijn goede verbindingen zowel richting Amsterdam als Antwerpen, Brussel en Parijs waar onze belangrijkste cliënten zitten. Ook de vliegverbindingen zijn gunstig, naar Maastricht is het nog geen uur rijden. Maastricht is een belangrijke stad voor ons. De belangrijkste kunstbeurs van de wereld is de TEFAF, al vanaf het begin staan daar cliënten van ons en dat aantal is in de loop der jaren alleen maar toegenomen.

Onze kinderen zijn hier geboren en getogen, hebben hun sport en hobby's hier beoefend en zo leerden we Veldhoven steeds beter kennen. In Veldhoven besteed ik ook mijn vrije tijd: eerst het Lozziebendje, later bij gemengd koor Chant'Oers en vocaal ensemble Sound Boost, en sinds 3 jaar zing ik bij Kempenkoor. Dat was een hele ommezwaai, maar het past heel goed bij mij om van alles mee te maken om op het juiste punt uit te komen, ik moet er zelf achter komen. Dat is met mijn werk precies zo gegaan: ik heb een lange weg afgelegd, heb alles zelf willen ervaren, zelf alles willen leren. En ik leer nog steeds.

Veldhoven is een basis voor mij: een warm dorp met gewone mensen waar je je thuis voelt, waar je op veel plaatsen kunt aankloppen. Ondanks dat er meer dan 45.000 mensen wonen, wat toch een aantal is van een stad, is het gemoedelijk, blazen ze niet hoog van de toren, is het er fijn wonen en werken.

Kees Oislagers

Leeftijd:
55 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Ondernemer

Vereniging in Veldhoven:
Fietsclub De Hunneberg

Favoriete plek in Veldhoven:
thuis in mijn achtertuin

Kees Oislagers

In het oergedeelte van Veldhoven - op de hoek van Toterfout en de Grote Vliet - ben ik geboren en getogen. Na omzwervingen langs de Schimmerick en de Suikerbakker woon ik nu weer in het huis van mijn jeugd. Het is de plek waar mijn vader ook al 91 jaar woont.

In het Zandoerle van mijn jeugd gingen avontuur en fantasie hand in hand. We genoten ervan om kattenkwaad uit te halen. We bouwden bijvoorbeeld dammen in het Bruggereit. Het was een prachtig gezicht als het water omhoog kwam. Vaak liep dat goed af. Soms ook niet. Dan kreeg ik een flinke draai om mijn oren. Ik ben ook een keer door een stier op de horens genomen. De dokter naaide de wond dicht en zei: 'Ja manneke, dan moet je ook maar uit de wei blijven.'

Geïnspireerd door de verhalen van Ivanhoe reed ik op mijn pony door de bossen. Of ik speelde samen met mijn vriendjes cowboytje en indiaantje. We maakten schilden van karton en zwaarden van hout. Als ik tegenwoordig met mijn vrouw door de bossen wandel, verdwalen we nog wel eens. Vroeger was ik daar niet bang voor. Ik liet gewoon de teugels van de pony los en die liep automatisch terug naar het erf.

In heel mijn doen en laten ben ik een echte boerenzoon. Ik heb geleerd dat je pas vrije tijd hebt als het werk gedaan is. Als 8-jarig jongetje trok ik na schooltijd mijn overall aan en hielp eerst op het land. Ik vond het prachtig om met mijn vader op pad te gaan. Ik mocht erbij komen zitten als de varkens verhandeld werden. Ik moest wel mijn mondje houden. Het spel van handjeklap was machtig om te zien.

Varkenshandelaren hadden in die tijd enorme geldbedragen in hun knip. Die zat met een ketting aan hun broek vast zat. Ik heb op jonge leeftijd al bedragen van 100.000 gulden gezien. Toch was ik daar niet jaloers op. Mijn ouders leerden me om het bezit van anderen te waarderen. Spelenderwijs heb ik op deze manier leren ondernemen. Mijn opvoeding was streng, maar wel rechtvaardig. Mijn vader zei altijd: 'Later als je groot bent, zul je me dankbaar zijn.' Als ik nu terugkijk, kan ik maar één conclusie trekken: hij heeft 200 % gelijk gehad. Als mens én ondernemer pas ik zijn levenslessen nog dagelijks in de praktijk toe.

Kristel Voets

Mijn naam is Kristel Voets, voorzitter van de Oranjemarkt Veldhoven en sterk verbonden met Veldhoven.

Ik voel me een geboren en getogen Veldhovense, al ben ik geboren in Eindhoven (1972). Na gewoond te hebben in d'Ekker, de Kelen en Oud-Veldhoven woon ik sinds 2005 in de Berkt. Sinds 2009 ben ik met veel enthousiasme betrokken bij de organisatie van de Oranjemarkt, HET evenement op Koningsdag (voorheen Koninginnedag) in Veldhoven, en vanaf 2012 als voorzitter!

Onze Oranjemarkt is niet meer weg te denken uit de Veldhovense evenementenkalender en wordt door Gemeente, lokale ondernemers, verenigingen en niet te vergeten de Veldhovense bevolking zeer gewaardeerd. Dit alles mede dankzij de inzet van ruim 100 enthousiaste vrijwilligers. Jaarlijks ontvangen we ruim 20.000 bezoekers in onze bijzondere wijk.

VAN, VOOR EN DOOR VELDHOVEN, dat maakt de Oranjemarkt tot een uniek evenement: een niet-commerciële gratis toegankelijke vrijmarkt, diverse podiumprogramma's (muziek, dans, theater) en vertier. Tijdens de Oranjemarkt laat Veldhoven zien dat het bruist van de activiteiten, voor jong en oud, door jong en oud. De Oranjemarkt is vooral bedoeld om de banden tussen de bewoners van Veldhoven aan te halen en om er samen een gezellige oranje gekleurde dag van te maken. Dat maakt het wonen, werken en leven in Veldhoven nog beter.

De Oranjemarkt bestaat al ruim 20 jaar en mag je inmiddels een traditie noemen. In het begin werd de Oranjemarkt georganiseerd door de Stichting Wijkbelangen Heikant. Vanaf 1999 vindt u de Oranjemarkt in woonwijk de Berkt, op de grens van de Heikant en Oerle. Sinds deze verhuizing zijn de wijk en de Severinus nauw betrokken bij de organisatie van de markt. Een samenwerking welke al jaren meer dan perfect verloopt in een constructieve en gemoedelijke sfeer. Deze formule geeft op unieke wijze vorm aan de integratie van verstandelijk gehandicapte burgers in onze gemeente en in het bijzonder in onze wijk!

Als verantwoordelijke voor het milieubeleid binnen ASML ben ik verheugd dat de Oranjemarkt een energie neutrale 'groene' markt is, dankzij een eigen zonne-energie installatie die bij de Severinus is geïnstalleerd. De elektriciteit die tijdens de markt met aggregaten opgewekt wordt, wordt volledig gecompenseerd door de met zonnepanelen opgewekte stroom. De panelen zijn vast geïnstalleerd en wekken gedurende het jaar deze stroom op.

Als voorzitter van de Oranjemarkt Veldhoven voel ik me hierom verbonden met Veldhoven.

Kristel Voets

Leeftijd:
41 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Corporate Environmental
Manager bij ASML

Vereniging in Veldhoven:
Oranjemarkt Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Mijn huisje in De Berkt

Website:
www.oranjemarktveldhoven.nl

Daniëlle van Poppel - Beeld Veldhoven

Atelier Severinus

Lenie Broos

‘Ik voel me verbonden met Veldhoven’, dat kan ik wel zo zeggen. Ik ben in 1956 in Cothen geboren. In 1980 zijn wij in het prachtige dorp Veldhoven komen wonen. Ik heb Veldhoven groter zien worden, maar het blijft nog steeds een groot dorp met lieve hartelijke mensen.

In 1980 kochten wij in Cobbeek een huis, waar we nog steeds met veel plezier wonen. We trouwden in het oude gemeentehuis en hebben onze bruiloft in Veldhoven-Dorp bij Schellekens gevierd. We hebben de familie met het Brabantse leven laten kennismaken door een Brabantse koffietafel. Onze eerste danslessen hadden wij op de Onze Lieve Vrouwendijk. Het duurde niet lang voordat wij helemaal gewend waren.

In de beginjaren werkte ik op Merefelt: een goede leerschool voor de Brabantse taal! Ik verstond het Brabants beter dan mijn man. Veldhoven is een echte thuisbasis geworden. Dit geldt ook voor mijn man die uit het drukke westen komt. Hij heeft zich aardig geïntegreerd in het sociale leven. We zijn zelfs lid geweest van diverse carnavalsverenigingen.

Onze twee dochters zijn in Eindhoven geboren. In Veldhoven was toen nog geen ziekenhuis. Beide zijn hier opgegroeid en een dochter is in Veldhoven blijven wonen.

In het begin had ik wel eens heimwee naar het platteland. Toen mijn oudste dochter op de fiets meekon, fietste ik vaak naar de Polkestraat. Daar voelde ik de sfeer van het platteland. Zo vergat ik mijn heimwee en nu zou ik hier nooit meer weg willen.

Met de jaren voel ik me steeds meer verbonden met Veldhoven. Ik heb me overal zoveel mogelijk ingestort om contacten te krijgen, me thuis te voelen en Veldhoven te leren kennen. Ik heb altijd veel vrijwilligerswerk gedaan, me toch wel stilletjes met allerlei dingen in Veldhoven bemoeid. Vaak op de achtergrond. Ik heb een aantal jaren als vrijwilligster in het asielzoekerscentrum gewerkt. Ben zelfs 16 jaar sportcorrespondente geweest voor het Veldhovens Weekblad. Nu werk ik alweer 11 jaar met heel veel plezier in de huishouding van het Grand Café van Theater de Schalm.

Veldhoven heeft ook mooie natuurgebieden. Wij zijn onze hobby geocachen in 2004 begonnen bij de Vlasroot. Als ik in het westen op visite ben geweest, ben ik altijd weer blij terug te zijn in het gastvrije Brabantse Veldhoven.

Lenie Broos

Leeftijd:
58 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Huishoudelijke dienst
Grand Café van
Theater de Schalm

Favoriete plek in Veldhoven:
Het Lover

Lieke Meulenbroek-Kauwenberg

Leeftijd:
25 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Park aan de Europalaan

Lieke Meulenbroek-Kauwenberg

Ik voel mij verbonden met Veldhoven dankzij alle betrokken en geïnteresseerde Veldhovenaren, die mij de motivatie en kracht geven om altijd door te gaan en nooit op te geven.

Vanaf mijn geboorte woon ik in Veldhoven, ik ben opgegroeid boven Café den Hoek. Ik heb mijn hele jeugd in Zeelst gewoond en ben ondertussen verhuisd naar Veldhoven Dorp.

Als jong meisje ben ik begonnen met dansen, dat was en is mijn passie. Ik ben hiermee begonnen in een zaaltje achter zwembad Den Eckerman. Naarmate de tijd verstreek ben ik meer en meer gaan dansen tot ik op een dag mijn enkelbanden scheurde tijdens een dansauditie. Helaas heb ik valide dansen nooit meer kunnen oppakken omdat ik de complicatie CRPS (Complex Regionaal Pijnsyndroom) kreeg, waardoor ik rolstoelafhankelijk ben geworden.

Zes jaar geleden wilde ik toch weer gaan dansen en ben ik naar mijn mogelijkheden gaan kijken. Ik ben toen in de laagste klasse van het rolstoeldansen gestart. Nu zes jaar later kan ik zeggen dat het allemaal heel snel is gegaan, want ik vertegenwoordig op dit moment Nederland en natuurlijk Veldhoven in binnen- en buitenland met het rolstoeldansen!

Ook al heb ik geen trainingsmogelijkheden in Veldhoven, Veldhovenaren geven mij wel heel veel motivatie en kracht. Ik merk een hele fijne betrokkenheid bij mijn rolstoeldansen, zo krijg ik regelmatig de vraag hoe het ermee gaat. Ook krijg ik vaak te horen dat Veldhovenaren mij op de voet volgen in de krant, wat natuurlijk heel erg leuk is.

Op dit moment ben ik meervoudig Nederlands kampioen in Ballroom en Latin, finalist van de World Cup en heb ik ook de titel Benelux Kampioen op zak. Naar aanleiding hiervan kreeg ik op 14 mei 2013 de sportmedaille van de Gemeente Veldhoven door Burgemeester Jack Mikkers overhandigd, een hele bijzondere gebeurtenis en een kroon op mijn danscarrière! Een ander hoogtepunt voor mij was dat ik mocht optreden tijdens de nieuwjaarsbijeenkomst van 2013. Zo kon ik Veldhoven in levende lijve laten zien wat mijn mogelijkheden zijn.

Ik heb Veldhoven leren kennen als een betrokken gemeenschap, waarin mensen vaak voor elkaar klaar staan. Veldhovenaren zijn geïnteresseerd in hun buurtbewoners en willen ook graag helpen. Dankzij deze betrokkenheid heb ik al ver kunnen komen. Dank daarvoor. Ik hoop Veldhoven nog lang trots te kunnen maken!

Lisette Oosterbosch-van Gompel

Ik heb me laten vertellen dat Cor van Gompel de eerste postbode was van Veldhoven. Mijn eigen opa, al lang geleden overleden. Hij zou de eerste zijn geweest die door weer en wind brieven ging bestellen bij de mensen thuis.

Ik stel me voor dat hij een fiets had om dat te doen, maar zeker weten doe ik dat niet. Zoals ik geen idee heb hoe lang hij postbode is geweest. Wel dat hij gestopt is om ondernemer te worden. Een uitbater/eigenaar van een kroeg in de Kromstraat. Op nummer 5, waar nu al jaren een Chinees restaurant zit. Maar tientallen jaren geleden opende mijn opa er een café: café De Poes.

Waarom deze naam? Al sla je me dood; ik heb geen idee! Alleen dat die naam me lang heeft achtervolgd en nog altijd aan onze familie verbonden is. Want van kleins af aan kreeg ik te horen: 'Gij bent er inne van de Poes.' Zoals de kinderen van opa allemaal door het leven gingen.

De oudste, mijn vader, was Henk Poes, van eind jaren zestig tot begin jaren tachtig uitbater van café De Korze in de Goorstraat. De volgende, Piet Poes, nam het café van zijn vader over. En dan had je nog Jan, Jos, Nel en Cor(ke) Poes, waarvan de laatste drie ook in de horeca werkzaam waren en de jongste nog steeds is.

Dat maakt het familiewapen zo toepasselijk dat mijn vader heeft laten ontwerpen toen we ons café nog hadden. Een schild, verdeeld in vier vlakken met daarin een kop van een kat, twee gekruiste degens, een bussel graan en een bierton. Het motto daarbij luidde: 'De poes vecht voor zijn brood door bier te verkopen'.

Dat heeft mijn enige broer ook nog gedaan in het voormalige café van opa. Hij doopte het Le Petit Chat en beleefde er goede tijden. Ik was er bij, want ik woonde boven de kroeg en werkte er in de weekenden. Net als mijn zussen, zwager en mijn moeder die wekelijks kwam schoonmaken. Een heus familiebedrijf dus, waar ik mijn man heb ontmoet en een van mijn zussen de hare.

In de tweede helft van de jaren tachtig is mijn broer gestopt. Zo heeft hij een punt gezet achter drie generaties in de horeca. Wat rest is geschiedenis. Een stukje historie, onlosmakelijk verbonden met Veldhoven.

Lisette Oosterbosch-van Gompel

Leeftijd:
49 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Eigenaresse van De
Verhaalderij

Vereniging in Veldhoven:
VerVe (Vertelclub Veldhoven)

Favoriete plek in Veldhoven:
Bomenlaan in het bos
bij De Molenvelden

Website:
www.verhaalderij.nl

Liza Gompoos

Wilt u een Veldhovens verhaal horen? Dan bent u bij mij aan het juiste adres. Want Veldhoven is de plaats waar mijn levensverhaal is begonnen en hoogstwaarschijnlijk zal eindigen. Ik ben in ieder geval geboren en getogen in Veldhoven-Dorp, dat ik zelf oud-Veldhoven noem. We woonden ‘op het randje’; net binnen de bebouwde kom, vlakbij de Knegselweg in de Goorstraat, die tegenwoordig bekend staat om de tuin vol kabouters.

Net als veel familie, ben ik altijd in Veldhoven blijven wonen. Daardoor kwam ik in alle wijken. Van Zonderwijk tot Zeelst, van Cobbeek tot ‘t Look, van de Heikant tot Meerveldhoven. Meestal fietsend en regelmatig wandelend, ook in het buitengebied, waar ik jarenlang vele kilometers heb gemaakt met onze hond.

Mijn eerste kilometers legde ik af naar de Paulusschool en naar gymzalen voor turnlessen van Voorwaarts. Later ging ik naar het Anton van Duinkerkencollege, meestal die rottige brug over naar Koningshof, soms ‘achterom’ via de Heerseweg, want dan had je eerst de afdaling en kon je in volle vaart aan de klim beginnen. Om te stappen, fietsten we wekelijks naar De Kers in Oerle, waar ik verder alleen kwam om kerstavond te vieren bij Pastoor Vekemans of om die overheerlijke, gigantische appelflappen te kopen bij bakker Ras.

Toen het Oude Raadhuis mijn stamkroeg werd, gewoon in oud-Veldhoven, had ik een kamer in Zeelst. Het is één van de negen (!) adressen waar ik heb gewoond. Zodat ik de weg in de gemeente op mijn duimpje ken en alleen moet zoeken in nieuwbouwwijken zoals De Pegbroeken, De Kelen en Meerhoven.

Slechts één keer heb ik op het punt gestaan om Veldhoven te verlaten. Een koopwoning lokte me naar Acht, maar tegen de tijd dat mijn man en ik een bod wilden uitbrengen, was het huis al verkocht. Het heeft zo moeten zijn. Want door in Veldhoven te blijven, ontdekte ik de lol van verhalen vertellen. Sindsdien ben ik fan van Vertelclub Veldhoven en ging een nieuwe wereld voor me open. Die beperkt zich beslist niet tot Veldhoven, maar speelt zich voor een groot deel hier af. Want bij alle denkbare gelegenheden en op alle denkbare plaatsen wordt live verteld en de club heeft volop meegewerkt aan projecten. Zo zijn de Geheimen van Veldhoven bekend, maar ook kabouterverhalen en verhalen van de schoolmeesters Rijken en Cuypers.

En nu is er dit dikke, digitale boek vol nieuwe verhalen, waarvan diverse vermoedelijk schreeuwen om verder verteld te worden. Dat is een groot cadeau, voor iedereen die verbonden is met Veldhoven. Voor de één dat dorp bij Eindhoven, niet meer dan een stip op de kaart, voor mij voor altijd mijn thuis.

Liza Gompoos

Leeftijd:
45 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Tekstschrijfster

Vereniging in Veldhoven:
VerVe (Vertelclub Veldhoven)

Favoriete plek in Veldhoven:
Boekenmarkt

De Zeelster dorsdagen in 2012

Foto: Norbert van Onna

Maria Matheeuwsen

Leeftijd:
69 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Vrijwilligerswerk

Verenigingen in Veldhoven:
Ere-lid van
Gymvereniging Voorwaarts.
Actief (geweest) voor diverse
vrijwilligersorganisaties in
Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Mijn mooie appartement
en De Vlasroot

Maria Matheeuwsen

Ik wil me graag even voorstellen. Mijn naam is Maria Matheeuwsen, geboren en getogen in Veldhoven, een plek waar ik me thuis voel. Mede door mijn actieve rol als vrijwilligster voel ik me verbonden met Veldhoven, de samenwerking met de gemeente en de mensen die betrokken zijn in mijn dagelijks leven.

Als 18-jarige startte mijn vrijwilligerswerk als leidster bij Gymvereniging Voorwaarts. Ik heb daar een enorm leuke tijd gehad. Helaas moest ik om gezondheidsredenen op mijn 51e jaar stoppen met lesgeven. Al jaren eerder ben ik voorzitter geworden van Stichting Nieuwe Levenskracht afdeling d'Ekker. De hamer heb ik inmiddels overgedragen en nu help ik de afdeling met andere zaken. Het bezoeken van ouderen binnen de vereniging voor Senioren Veldhoven (PVGE) heb ik 8 jaar gedaan. Vanwege tijdgebrek heb ik dit in 2013 afgesloten.

Op dit moment ben ik in verschillende rollen actief in het vrijwilligerswerk, zoals mantelzorger, voorzitter van FNV Ledenbelangafdeling Veldhoven en voorzitter van FNV Bondgenoten woonafdeling Veldhoven. Samen met de bestuursleden organiseren we themabijeenkomsten. Elk jaar worden de jubilarissen gehuldigd in het bijzijn van een afgevaardigde van B&W. Dit wordt erg gewaardeerd door iedereen. Verder ben ik bestuurslid van wijkplatform d'Ekker, vertegenwoordig ik de werkgroep 'De Gansepoel' en ben ik vrijwilliger bij Wijkgenoten d'Ekker.

Sinds januari 2012 ben ik in samenwerking met de gemeente coördinator (gastvrouw) op de begraafplaats De Hoge Boght. Dit is het eerste project van wijkgenoten waarbij een sociaal netwerk werd opgebouwd. In de ontmoetingsruimte aldaar ontmoet ik samen met vrijwilligers bezoekers voor een praatje en luisterend oor. Een goede plek om samen te komen. Op de begraafplaats geniet ik ook van de stilte, van het groen en maak daar regelmatig een wandeling. Met mooi weer zit ik op een bank te genieten met als toegift het fluiten van de vogels. Het is een bijzondere plek waar je tot rust komt.

In de toekomst hoop ik mijn vrijwilligerswerk nog lang in goede gezondheid te mogen voortzetten.

Meer Vreugde Kern

Wij voelen ons verbonden met Veldhoven sinds wij als toneelvereniging deel uitmaken van een lange culturele traditie binnen deze gemeente. Meer Vreugde Kern heeft in de zestig jaren dat het bestaat veel producties mogen brengen waar veel dorpsgenoten van hebben genoten. Van openluchttheater, uitvoeringen in Dorpshuis D'n Bond en wagenspelen tot de jaarlijkse voorstellingen in Theater de Schalm; de vereniging heeft een lange traditie en wordt daardoor bij het Veldhovense publiek herkend.

In 1954 werd Meer Vreugde Kern opgericht. De naam werd door Wim Waarma bedacht, waarna het eerste optreden in het verenigingsgebouw aan de Dorpstraat werd uitgevoerd. De club bestond uit mannelijke Veldhovense leden. Pas tien jaar later werden ook vrouwen toegelaten. Nu nog steeds zetten een paar mannen van het eerste uur, Noud Sanders en Tom Meulenbroeks, zich in voor de vereniging. Door de jaren heen zijn er veel leden gekomen en gegaan, waarvan de meeste hier wonen of hun roots hebben.

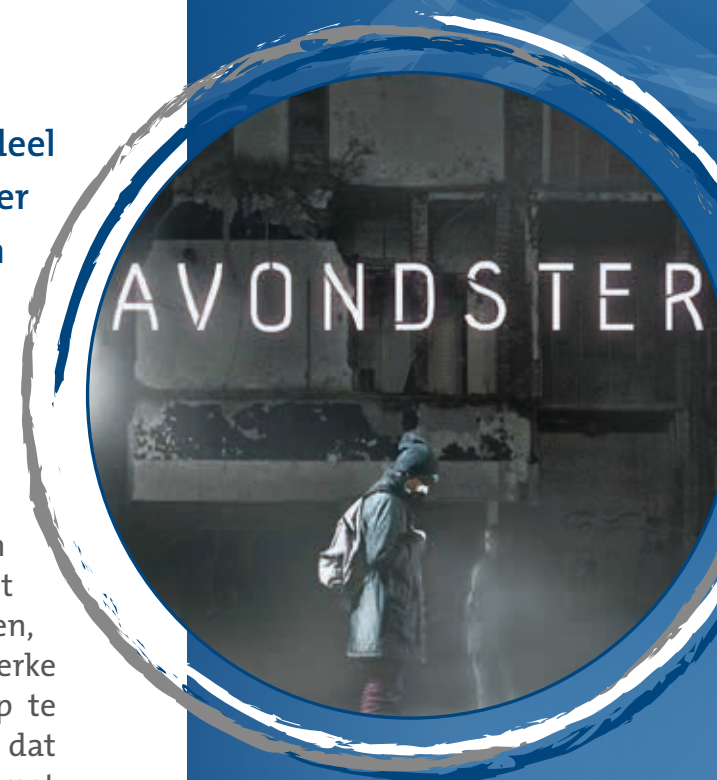
De vereniging kent een lange lijst met producties, waarvan het grootste deel is uitgevoerd in De Schalm. Het eerste toneelspel, het zigeunerverhaal 'Stephan Borkos', werd op 15 en 16 januari 1955 in de oude D'n Bond op de planken gebracht. In 1956 speelden we het eerste openluchtspel getiteld 'Zigeunerbloed'. Daarna kwamen de wagenspelen. Getrokken door een tractor gingen we op een platte kar door het dorp en nabijgelegen plaatsen. Menig pleintje werd bezocht en de oudere leden denken hier nog vaak aan terug. Vandaar dat we vanwege het 60-jarig jubileum nog eens een wagenspel opvoerden.

Wij hebben als vereniging altijd de connectie met ons Veldhovens publiek gezocht door te luisteren naar de bezoekers. Allerlei genres zijn de revue gepasseerd: van klucht tot tragedie en van thriller tot kinderstuk, maar het liefst wil het publiek een heerlijke avond vermaak. Dat is waar wij naar streven, elk jaar weer.

Daarnaast hechten wij veel waarde aan de Veldhovense jeugd. We willen niet alleen onze vaste bezoekers plezieren, ook zoeken wij naar topstukken om sterke voorstellingen voor een jonge doelgroep te brengen. Het uitgangspunt daarbij is dat deze stukken informatief en actueel zijn, met een maatschappelijke problematiek. Kortom, onderwerpen die de jeugd bezighouden. Tweemaal speelden wij 'Het Dagboek van Anne Frank', wat een enorm succes was. In 2012 schreef clublid Daniël Zevenbergen het heftige theaterstuk 'Droomwereld' over een actueel thema als drugsgebruik. In juni 2015 speelden we van dezelfde schrijver de productie 'Avondster' waarin het draait om pesten, vriendschap en homoseksualiteit.

Als toneelvereniging vinden wij het enorm belangrijk om met de tijd mee te gaan en uitdagingen op te zoeken. Daarin zoeken we ook de grenzen op: totaaltheater waarbij meer komt kijken dan alleen spel, maar ook mooie decors, zang en muziek. Recentelijk speelden we komedies van grote schrijvers als William Shakespeare, Alan Ayckbourn en Molière.

Wij hopen in de toekomst die connectie met Veldhoven te blijven voelen, zodat wij voor deze heerlijke groep mensen prachtige producties kunnen brengen. Elke dinsdag repeteren we hard, maar met veel plezier in Dorpshuis D'n Bond voor onze jaarlijkse première in januari. Sommige tradities blijven daardoor bestaan. Veldhoven leeft en Meer Vreugde Kern is springlevend!

Meer Vreugde Kern

Leeftijd:
61 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Website:
www.meervreugdekern.nl

Mieke van Lisdonk-Jacobs

Leeftijd:
62 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Voormalig raadslid
en wethouder (CDA)

Verenigingen in Veldhoven:
Wereldwinkel Veldhoven,
Stichting Dodenherdenking
Veldhoven, KBO en
Seniorenraad

Favoriete plek in Veldhoven:
Fietsen door Veldhoven
en dan 'gedag' zeggen

Mieke van Lisdonk-Jacobs

Toen mijn ouders, Jan Jacobs van Zandoerle en Truus Olislagers van dun Toterfout, in 1951 trouwden 'emigreerden' ze van Oerle naar Zeelst. Ze begonnen daar een tuinderij. De gemeente Veldhoven bestond nog uit vier kerkdorpen en wat buurtschappen met ieder een eigen karakter. In het begin van de vijftiger jaren kwam daar verandering in want toen werden de eerste woningen in d' Ekker gebouwd.

In 1952 werd ik, als oudste van zes kinderen, aan de onverharde weg op Heike 2 geboren. In 1957 kwam het mooie huis Cobbeek 40 te koop met een erf van ruim een halve hectare grond die aan onze tuinderij grensde. Dus verhuisden we naar 100 meter verderop maar bleven wel bij het buurtschap 't Heike horen. Mijn leven speelde zich af binnen ons gezin en de tuinderij waar we Ivanhoe speelden met tomatenstokken en ons verstopten onder de rabarber. Dagelijks liepen mijn broers, zusjes, buurkinderen en ik 1,2 km naar de kleuterschool en later naar de meisjes lagere school. Ook de kerk speelde een prominente rol en in de St. Willibrorduskerk heb ik alle sacramenten ontvangen behalve het priesterschap en het Heilig Oliesel.

Tijdens de M.M.S.-periode op Koningshof werd mijn wereld al iets groter maar ik stond nog steeds met beide voeten in de Zeelster zandgrond als voorzitter van de Katholieke Plattelands Jongeren Zeelst met 120 leden van agrarische afkomst. De HTS-opleiding in Eindhoven en het Dekenaal Jongerenkoor brachten daar verandering in. De leden van het Dekenaal Jongerenkoor kwamen uit heel Veldhoven en als koorleden en tekstenmakers kwamen we in alle kerken en pastorieën in Veldhoven. Er zijn vele vriendschappen ontstaan binnen het koor en we hebben met vijf gezinnen nog steeds een vriendengroep uit deze tijd. Intussen was ook de wijk Zonderwijk gebouwd en stond 't Look in de steigers maar we konden vanuit de voortuin op Cobbeek 40 over de weilanden heen nog steeds de kerktoren van Veldhoven-Dorp zien.

In 1974 trouwde ik met Rein van Lisdonk uit Rijen en op de trouwvideo kunnen we zien dat de Heerbaan inmiddels grotendeels was aangelegd en de eerste huizen van de wijk Cobbeek werden gebouwd. Veldhoven was een groeigemeente en dat betekende dat er steeds meer 'import' kwam wonen. Deze nieuwe Veldhovenaren sloten zich aan bij één van de vier harmonieën of voetbalverenigingen uit de dorpen en richtten ook nieuwe Veldhovense verenigingen op. Rein werd dan ook direct opgenomen binnen het Dekenaal Jongerenkoor als diatist (hij mocht tijdens de diensten de diap projector bedienen), Badmintonvereniging Zoef, zaalvoetbalvereniging Den Hoek en later de tennisverenigingen TSV en Metzpoint.

Van 1971 tot 1979, tot de geboorte van de kinderen Jantine, Maarten en Ellen, werkte ik als ambtenaar bij de gemeente Veldhoven en leerde ik de gemeente en de plaatselijke politiek steeds beter kennen. In 1976 werd ik rechtstreeks lid van het CDA en van 1986 tot 2009 was ik politiek actief als raadslid en zes en een half jaar als wethouder van Veldhoven. Met de bouw van het Citycentrum waren alle oude kerkdorpen aan elkaar gegroeid en daarmee werd het saamhorigheidsgevoel van de Veldhovenaren steeds groter.

Tijdens de acties rondom de mogelijke herindeling van Veldhoven (eind jaren negentig tot 2001) kwam dit prominent naar voren. De duizenden Veldhovenaren die protestbrieven schreven en de meer dan duizend Veldhovenaren die naar het provinciehuis togen wilden het Veldhovens verenigingsleven, het sportieve en culturele klimaat met o.a. ruim 20 koren, het hoge zorgen- en voorzieningenniveau niet op laten gaan in het Eindhovense. Wel samenwerken maar met behoud van ons eigen Veldhovens karakter en 'Veldhoven Allicht' werd de slogan.

Tijden veranderen want van grootschalige fusies en samenvoegingen zijn we in een tijd gekomen van afsplitsingen en weer denken op wijk- en buurtniveau. Het kan verkeren! Zo merkte ik eens op dat ik mijn hele leven in Veldhoven heb gewoond en gewerkt en kreeg als antwoord dat ik tenminste wortels heb die in Veldhoven liggen! En dat voelt toch goed.

Kermis in Veldhoven-Dorp

Foto: Norbert van Onna

Mireille Susetyo-Gregoire

In een dorp kun je meestal niet onopvallend leven, maar in Veldhoven kan dat wel. Toch heeft Veldhoven alle faciliteiten van een stad. Zoals een ziekenhuis, internationale bedrijven, zwembad, bibliotheek, winkelcentrum, leuke restaurants, een theater, etc. Je bent zo in Eindhoven, op het vliegveld of op de snelweg.

Maar Veldhoven heeft ook een dorps karakter, met veel groen en een groot verenigingsleven. Veldhoven wil vooruit, vooral op het gebied van cultuur voel ik mij erg verbonden. Ik kijk daarom ook elk jaar uit naar het evenement waarin Veldhoven uitblinkt: Cult & Tumult.

Als kind zat ik bij clubjes als expressiedansen en kindertoneelgroep De Kijkdoos, waarmee wij ook al voorstellingen speelden in Theater de Schalm, dat toen nog gevestigd was op het industrieterrein.

Als avontuurlijke twintiger reisde ik graag. Zo leerde ik mijn man Iwan in Indonesië kennen. Ik emigreerde en 4 jaar later remigreerden wij samen terug naar Veldhoven waar hij en onze 2 zoons zich ook thuis voelen. Ik heb inmiddels mijn oude hobby toneelspelen weer hervat en een aantal jaren mooie rollen gespeeld bij Marvilde Toneel.

Mijn grootste passie is altijd cabaret geweest en mijn grootste wens was dan ook om één maal zelf een eigen theatershow te produceren en te spelen in de grote zaal van Theater de Schalm. Wie niet waagt wie niet wint en als ik straks een ouwe doos ben en het niet eens heb geprobeerd, krijg ik spijt. Dus vol enthousiasme bracht ik mijn plan onder de aandacht van Jan Wouda, directeur van De Schalm, en tot mijn eigen verbazing kreeg ik de kans om mijn droom waar te maken.

Mijn man is muzikant en heeft een geweldige live band geformeerd waarin ook onze oudste zoon Faizal meespeelt. Ik zocht een cast van nog drie spelers/zangers en nam een regisseur in de arm, kwam in contact met fotografe Sandra Vermelis die al het fotowerk voor de show heeft gemaakt, een andere vriendin heeft het grafisch ontwerp van de flyer gedaan, een vriendin de grime, een kapper bood zich spontaan aan. We mochten oefenen bij dansschool Le Haen. Door mijn enthousiasme kreeg ik medewerking van alle kanten en een knallende campagne met interviews in de krant en de radio zorgde voor een goede kaartverkoop.

Op 23 februari 2014 was het dan zo ver. Een bijna volle zaal van De Schalm kon genieten van mijn eerste eigen theatershow OUWE DOOS. Het publiek was enthousiast en wij vonden het allemaal geweldig om te doen.

Hoe onopvallend je ook mag zijn in de gemeenschap, laat je niet tegenhouden door je beperkingen, want tegenover beperkingen staat vaak doorzettingsvermogen. Als je weet wat je wilt, wat je gelukkig maakt, ga er dan voor. En als je durft steun te zoeken en je enthousiasme deelt dan groeit je vermogen om zelf het verschil te maken en je leven mooier in te kleuren. Je zelfvertrouwen groeit er van en zo komen er weer nieuwe mogelijkheden om je zelf te ontwikkelen en een fijne plek te vinden binnen de gemeenschap.

Mireille
Susetyo-Gregoire

Leeftijd:
42 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Vereniging in Veldhoven:
Marvilde Toneel

Favoriete plek in Veldhoven:
Theater de Schalm

Monique van Montfort

Leeftijd:
54 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Verloskundige
(sinds 1985 in Veldhoven)

Verenigingen in Veldhoven:
VMHC Basko, HVV
en Rood Wit

Favoriete plek in Veldhoven:
De visvijver
en Restaurant Fine

Website:
<http://www.groepspraktijkverloskundigenveldhoven.nl>

Monique van Montfort

Ik voel me verbonden met Veldhoven, omdat ...

... Ik hier al bijna 30 jaar als verloskundige werkzaam ben en de halve populatie van Veldhoven als baby in mijn handen heb gehad.

... De vrouwen die ik in mijn begintijd begeleidde nu weer hun eigen kinderen naar onze praktijk sturen.

... Ik alle belangrijke periodes uit mijn leven hier heb meegemaakt: getrouwd, kinderen gekregen. In 1991 was mijn zoon zelfs de eerste die de 1000e boreling in Veldhoven was, dat krijg je toch niet verzonnen?

Kortom Veldhoven zit van binnen!!

Mr. Moto

Als donderslag bij heldere hemel verrees op een zwoele zomerdag vanuit de krochten des vaderlands een nieuwe band. Een samensmelting van creatieve gedachtenstromen, semi-erotische melodieën en een onnavolgbare drang om te entertainen.

Aan het roer van dit equipe schuins-marcheerders staat stuurman Freek van Hout, een 21e-eeuwse libertijn met de rauwe strot. Zijn roerige jeugd schrijft hij van zich af in diepgaande, ietwat melancholische lyrics. Samen met zijn compagnons Wesley van de Torren (gitaar) en Ruud Scheepers (basgitaar) stond hij aan de wieg van dit ambitieuze project.

Als een driekoppig monster sloegen de drie nozems een eigen weg in, die uiteindelijk uitmondde in het project Mr. Moto. Onderweg pikten de mannen enkele versterkingen op, in de vorm van drummer Bas van Hout en een blazersensemble bestaande uit Paul de Kort (trombone), Tom van de Ven (trompet) en Joost van der Heijden (saxofoon). Door hun onorthodoxe samenstelling vormen zij een opvallende speler in de verzadigde pop- en rockmarkt.

Verbonden met Veldhoven zijn de leden op diverse disciplines. Zo ontstond deze testosteronbom op het Sondervick College waar Giovanni Barten als muzikale 'shepherd'

structuur bijbracht aan de losgeslagen pubers. Op de muzikale avond in Theater de Schalm, het huidige Sondervick Spektakel, is dan ook het fundament gelegd voor de huidige powerpop/rockband. Met optredens op het hoofdpodium van Cult & Tumult, Kioskpop, Beach Event, De Schalm, Lokaal 8, De Kers, Odeon, Sint-Joris, 't Stuupke en Oers Gezellig is Veldhoven toch wel dé thuisbasis van Mr. Moto.

Zo heeft de blazerssectie de muzikaliteit meegekregen van harmonie Sint Cecilia uit Oerle, halen de broers van Hout inspiratie uit het leven in de keukens van de Veldhovense horeca en spenderen Wesley en Ruud menige uurtjes in het repetitiehok aan de Run. Dit podiumvullende collectief staat garant voor rock-'n-roll en staat erom bekend elk optreden tot het uiterste te gaan om het publiek te bedwelmen onder een zweem van muzikale narcose. Sinds de release van hun laatste single 'Light will lead the way' is Mr. Moto alweer hard aan het werk om hun droom te verwezenlijken.

Mr. Moto

Leeftijd:
5 jaar

Werk:
Rocken

Favoriete plek in Veldhoven:
De podia

Website:
www.mrmoto.nl

Nancy van Dijck

Leeftijd:
46 jaar

Woonplaats:
Eindhoven

Werk:
Secretaresse/Assistent
Programmering
Theater de Schalm

Vereniging in Veldhoven:
Salsapati

Favoriete plek in Veldhoven:
Theater en Grand Café
de Schalm

Nancy van Dijck

Niet uit Veldhoven komen, niet in Veldhoven wonen, maar toch een binding met Veldhoven hebben?!

Toen ik 17 jaar geleden vanuit een Klein Limburgs Dorpje naar de rand van de Grote Stad Eindhoven verhuisde, kon ik niet bevroeden dat ik ook een groot deel van mijn tijd in het Grote Dorp Veldhoven zou gaan doorbrengen.

Op de eerste plaats om er gezellig te shoppen in het Citycentrum of de Kromstraat. Want woonachtig aan de andere kant van de snelweg in de wijk Genderbeemd is het net zo praktisch om naar Veldhoven te rijden in plaats van naar het drukke centrum van Eindhoven. Bovendien ben ik in Veldhoven gegarandeerd van een parkeerplek, die ook nog eens vele malen goedkoper is dan in Eindhoven. Alle voor mij belangrijke winkels liggen in het Citycentrum of de Kromstraat en ik word er altijd vriendelijk en behulpzaam ontvangen. Dus waarom zou ik naar Eindhoven gaan?

Als dan ook nog je oudste dochter in het Maxima Medisch Centrum ter wereld komt en je echtgenoot haar in de gemeente Veldhoven gaat registreren, ben je eigenlijk al je leven lang verbonden met Veldhoven!

Eigenlijk geen wonder dat Veldhoven als werkplek dan ook nog eens heel aantrekkelijk blijkt te zijn. Zes jaar ben ik werkzaam geweest bij Thuiszorg Kempenstreek/Zuidzorg. En nu ben ik al acht jaar met heel veel plezier werkzaam bij Theater de Schalm. Ik ben er niet alleen werkzaam, ik vertoef er ook graag in mijn vrije tijd als ik een theatervoorstelling of film bezoek. Of een hapje ga eten met vrienden in het Grand Café.

Bij Grand Café Saint Tropez kom ik eveneens graag en Carnaval vier ik vaak ook in Zeelst. Een bezoekje aan Cult & Tumult staat natuurlijk jaarlijks in onze agenda. Bovendien heb ik mijn passie voor salsadansen ontwikkeld bij Salsapati/Le Haen in Veldhoven.

Inmiddels bestaat een groot deel van onze kennissenkring uit Veldhovenaren. Ik volg het nieuws in de krant en de politiek van Veldhoven met belangstelling. Onze tuin staat vol met planten van Tuincentrum Veldhoven, Groenrijk of Coppelmans. Ons huis is grotendeels ingericht met materialen van bouwmarkt Groenen.

Nu ik het zo allemaal opsom ten behoeve van deze bijdrage aan 'Verbonden met Veldhoven' vraag ik me af waarom ik eigenlijk niet ook in Veldhoven woon ...?

Norbert van Onna

Ben ik gelukkig in Veldhoven? Ja, deze gemeenschap heeft mij in de vijftien jaar dat ik hier verblijf absoluut verrijkt en gelukkig gemaakt.

Graag zou ik deze kleine eigenzinnige stad, met haar dorpse karakter, terugbrengen in haar oorspronkelijke staat, net voor de ruilverkaveling. Brabant was toen nog een originele, traditionele samenleving waarin de bevolkingsgroepen nog werkelijk verschilden van elkaar. Het boerenleven was oorspronkelijk en hard. Hard in de zin van overleven, hard werken en no-nonsense. Het landschap was schitterend en divers; heide, akkers, mooie kleine percelen die door slingerende riviertjes en stroompjes werden gescheiden. De boerderijen waren eenvoudig maar voegden zich naadloos in het landschap. Wat had ik hier graag in de jaren 20 of 30 rondgezworven. Zelfs in de jaren 50 of 60.

Veldhoven nu is een ander verhaal; Brabant is vooruitstrevend en loopt voorop in de ontwikkelingen in Nederland. Alles is in een snel tempo vernieuwd en wanneer ik in de rest van Nederland rondkijk ben ik verbaasd, want overal lijkt de tijd stil te staan, maar hier in Brabant, in Veldhoven is alles vernieuwd en opgeschoond, netjes, modern bijna. Wat ik soms mis is de chaos, het ongeordende, het verrassende, spanning tussen oud en nieuw.

Als ik dan opnieuw op zoek ga dan vind ik in diepere lagen toch het oude verenigingsleven van Zeelst, Oerle, Veldhoven-Dorp en Meerveldhoven. In mijn fotoboek 'Veldhoven 360' heb ik die ontdekking in beeld gebracht en zag ik een oud dorp met prachtige tradities die gelukkig nog steeds een belangrijke rol in deze samenleving spelen.

Ik houd van Veldhoven en ben verknocht aan de droom die de eerste inwoners nog steeds uitdragen. Overtuigd ben ik van de innovatieve kracht die de nieuwe inwoners van Veldhoven uitstralen. Een oude stam met jonge loten. Nog geen twee kilometer verwijderd van de vindplaats van een Romeins Diana-beeldje is het hoofdkantoor van ASML gevestigd en daar wordt een deel van onze toekomst bepaald. Verleden en toekomst verbonden.

Op Heers voel ik me verbonden met Veldhoven en mijn burens hebben daarin een hoofdrol gespeeld. Aan hen ben ik schatplichtig.

Wat kan bijdragen aan een mooier Veldhoven is het in ere houden van bestaande bijzondere en kenmerkende plekken; de grote bomenrij op Sondervick, de inmiddels prachtige Heerbaan met dubbele bomenrij en het hele buitengebied.

Geef monumentenzorg in Veldhoven alle aandacht en voldoende middelen want de enkele juweeltjes die hier nog aanwezig zijn verdienen het grootst mogelijke respect. Geef schoolkinderen al vanaf de basisschool rondleidingen langs de rijksmonumenten en maak ook elkaar bewust van de schoonheid ervan. De gemeente Veldhoven kan een grote rol spelen in dit beleid door meergemeentelijke monumenten en op sommige plaatsen in Veldhoven een beschermd dorpsgezicht toe te wijzen.

Het is laat, maar niet te laat.

Norbert van Onna

Leeftijd:
59 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Architectuurfotograaf
en kunstenaar

Favoriete plek in Veldhoven:
Heers

Website:
www.onna.nl

Paul Lakwijk

Leeftijd:
24 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Illustrator & ontwerper
onder de naam Casual
Illustrator

Vereniging in Veldhoven:
RKVO

Favoriete plek in Veldhoven:
Oers Gezellig,
mijn stamkroeg

Website:
[www.facebook.com/
Paullustraties](http://www.facebook.com/Paullustraties)

Al jaren ben ik regelmatig te vinden in Oerle. Mijn vrienden wonen er, ik sport er en ga er heen voor ontspanning. Omdat ik zelf in de Heikant woon, leg ik al jaren dezelfde route af richting Oerle. En elke keer als ik langs het veld bij de Berkter Hoef kwam stonden daar twee iconische paarden op bijna serene wijze in de wei. Op een dag passeerde ik het veld weer en zag ik dat een van de twee paarden op de grond lag. Later bleek het dier overleden te zijn. Op de voor mij zo herkenbare route is er, zoals bij zoveel dingen in Veldhoven, wat veranderd. Vandaar een klein eerbetoon aan een prachtig uitzicht dat nooit meer hetzelfde zal zijn.

Peter Ferry

Age:
68 Years old

Residence:
Evanston, Illinois and
Palisades Park, Michigan

Work:
Writer and
retired English teacher

Favorite spot in Veldhoven:
The little bridge over the
canal behind the church,
the Kromstraat and
Dotterbeek, where my
friend Bert de Zwart lived

Website:
<http://peterferrywrites.com>

Peter Ferry

I was an exchange teacher in Veldhoven in 1991/1992, lived on 'The Dreef' and rode my bike each day to Anton van Duinkerken College on the grounds of the Koningshof. It was a magical year, one that changed all our lives forever.

'But wouldn't you have rather been in Amsterdam?' people asked. No. In Amsterdam we would have been one of many American families. In Veldhoven we were special. We learned to keep coffee and biscuits at the ready because people, sometimes strangers, regularly knocked on our door and came in to welcome us or even just to speak English. Our daughter Lizzie went to the little local kindergarten just north of the Kromstraat and became a local celebrity in kids' circles. Kids would go by on their bikes and shout 'Lizzie! Lizzie! Lizzie!' and she would give them a royal wave of her hand like the queen. We were always made to feel welcome.

On September 17 I walked outside to find American flags flying everywhere. About that time when we were still adjusting, my wife Judy picked Lizzie up from school after they had both had a hard day and they had a little cry at the playground. A Dutch mother saw this and told her mother about it and at Christmas time, a small package appeared on our doorstep. Inside was a lovely hand knit child's sweater and a note that said, 'My daughter told me that you were sad. Once your people did mine a great service. I have always wanted to say thank you. This is my way.' Just retelling that story now brings tears to my eyes.

That June Lizzie was playing with some Dutch kids in our garden and my friend Bert de Zwart and I were drinking a beer and watching them. Bert said that if he stopped a Dutchman on the street and said 'go into that garden and tell me which kid is the American', he'd have a hard time doing it. 'She's speaking excellent Dutch with a perfect Brabant accent.'

For the next twenty years I did a student exchange with Segbroek College in Den Haag (it continues today although I have retired) and am fortunate to count among my friends many Dutch people including Frank van Sambeek, my exchange partner, his brother Fons and some of my former students. Today I visit The Netherlands every chance I get. My new novel Old Heart is set in part in a slightly fictionalized Veldhoven both during World War II and in 2007/8.

Living one year in Veldhoven allowed me to see The Netherlands, the United States and the entire world differently. It changed everything.

Peter Ferry

Ik was een uitwisselingsleraar in Veldhoven in 1991/1992, woonde in De Dreef en fietste elke dag naar het Anton van Duinkerken College op het terrein van Koningshof. Het was een magisch jaar, een jaar dat ons leven voor altijd veranderde.

‘Maar had je niet liever in Amsterdam gezeten?’ vroegen mensen mij. Nee. In Amsterdam zouden we een van de vele Amerikaanse families zijn geweest. In Veldhoven waren we speciaal. We leerden de koffie en koekjes klaar te hebben staan omdat mensen, soms onbekenden, aanklopten om ons te verwelkomen of om gewoon even Engels te praten. Onze dochter Lizzie ging naar de kleine plaatselijke kleuterschool aan de noordkant van de Kromstraat en werd een plaatselijke beroemdheid onder de Veldhovense jeugd. Kinderen fietsten voorbij en riepen: ‘Lizzie! Lizzie! Lizzie!’ en dan wuifde zij naar hen alsof ze de koningin was. De mensen zorgden ervoor dat we ons altijd welkom voelden.

Op 17 september was ik buiten aan het wandelen en ontdekte dat er overal Amerikaanse vlaggen wapperden. Rond die tijd waren we nog steeds bezig met het aanpassingsproces en na een moeilijke dag, toen mijn vrouw Judy Lizzie ophaalde van school, stonden ze samen stilletjes te huilen op het schoolplein. Een Nederlandse moeder zag het en vertelde haar moeder erover en rond Kerst lag er een klein pakketje voor onze deur. Er zat een prachtig handgebreed kindertruitje in en een briefje waarop stond: ‘Mijn dochter vertelde mij dat jullie verdrietig waren. Ooit hebben jullie (Amerikanen) ons een grote dienst bewezen. Ik heb jullie daar altijd voor willen bedanken. Dit is mijn manier.’ Het vertellen van dit verhaal maakt dat de tranen in mijn ogen staan.

Die juni was Lizzie met wat Nederlandse kinderen aan het spelen in onze tuin en mijn vriend Bert de Zwart en ik dronken een biertje terwijl we naar hen keken. Bert zei dat als hij een Nederlander van de straat zou plukken en zou zeggen: ‘Ga die tuin in en zeg me welk kind het Amerikaanse is’ hij er erg veel moeite mee zou hebben. ‘Ze spreekt geweldig Nederlands met een perfect Brabants accent.’

De volgende twintig jaar heb ik een leerlingenuitwisseling gedaan met het Segbroek College in Den Haag (het loopt nog steeds, hoewel ik met pensioen ben) en voel me gelukkig dat ik veel Nederlanders onder mijn vrienden mag rekenen waaronder Frank van Sambeek, mijn uitwisselpartner, zijn broer Fons en enkele van mijn toenmalige leerlingen. Tegenwoordig doe ik Nederland aan als ik de kans krijg. Mijn nieuwe roman ‘Old Heart’ speelt zich deels af in een enigszins fictief Veldhoven, zowel tijdens de Tweede Wereldoorlog als in 2007/2008.

Dat ene jaar in Veldhoven heeft me een andere kijk gegeven op Nederland, de Verenigde Staten en de wereld. Het heeft alles veranderd.

Peter Ferry

Leeftijd:
68 jaar

Woonplaats:
Evanston, Illinois
en Palisades Park, Michigan

Werk:
Schrijver
en gepensioneerd
leraar Engels

Favoriete plek in Veldhoven:
De kleine brug over de
Gender aan het Dreefpad
bij de Sint-Caeciliakerk,
de Kromstraat en Dotterbeek,
waar mijn vriend Bert de
Zwart woonde

Website:
<http://peterferrywrites.com>

Peter en José Renders

José is geboren en getogen in D'Ekker en ik ben afkomstig uit Eindhoven. Sinds 1982 wonen we in Veldhoven-Dorp en naargelang de jaren en de komst van onze dochters Miranda en Tamara zijn we als vrijwilligers actief geweest voor de Veldhovense zaalvoetbalcompetitie en GVAC.

Bij GVAC kwamen we in contact met Jenny Dillen. Jenny was getroffen door kanker en benaderd door KWF Kankerbestrijding om in Veldhoven een SamenLoop voor Hoop te organiseren. 'Ik doet het, maar alleen als jullie meedoen', was haar voorstel. Volmondig gingen wij hier op in, niet wetend wat dat teweeg zou brengen.

De SamenLoop voor Hoop is een wandel-estafette, waarbij teams gedurende 24 uur aandacht vragen voor kanker en met activiteiten geld inzamelen voor het KWF. Mensen die kanker hebben of hebben gehad (Survivors) zijn eregast en een emotioneel hoogtepunt van het evenement is de indrukwekkende kaarsenceremonie. De Kempen Campus is binnen Veldhoven de ideale locatie om een Samenloop plaats te laten vinden.

Al bij de eerste SamenLoop in 2009 bleek hoe bijzonder Veldhovenaren zijn. Na een presentatie voor mogelijke sponsors gingen de deuren wagenwijd open en was de basis gelegd. Het benaderen van Survivors in het Citycentrum en de PLUS was een uitdaging en bracht ons vele ontroerende verhalen. Uiteindelijk meldden zich ruim 100 Survivors aan en bijna 60 teams met 1600 deelnemers. De opbrengst was € 135.000. Veldhoven wist niet wat het overkwam. Bij de kaarsenceremonie was het ongelooflijk stil, wat een emotie en kippenviel!

Nadat we hadden ervaren wat het evenement had betekend voor de Survivors, de deelnemers en de bezoekers beseften we: dit mocht niet eenmalig zijn. Daarom startten we met de voorbereidingen van een tweede SamenLoop. Jenny kon dit helaas niet meer meemaken, iets wat we tot op de dag van vandaag betreuren. Met zijn allen gingen we door en weer liet Veldhoven zich van haar goede kant zien. Met 140 Survivors, ruim 2500 deelnemers en ruim 500 kinderen bij de KinderSamenLoop werden we in 2012 de grootste SamenLoop van Nederland met een opbrengst van € 180.000.

Het evenement heeft een grote impact op ons, omdat we regelmatig afscheid hebben moeten nemen van bekenden die de strijd tegen kanker niet konden winnen. Jenny, Marionne, Mieke ... Dat doet pijn, elke keer weer, maar het motiveert ons ook om door te gaan. Kanker moet de wereld uit, een behandelbare ziekte worden. Samen kunnen we daar iets aan doen!

Aan de enorme belangstelling voor de derde Samenloop voor Hoop op 6 en 7 Juni 2015 merken we dat Veldhovenaren dit ook willen. Dat ze zich verbonden voelen met elkaar en iets voor elkaar willen doen. Dat is de garantie voor een succesvol evenement. De Kempen Campus is inmiddels onlosmakelijk verbonden met het evenement, daarom wordt er dit jaar een speciale Social Sofa geplaatst. Verbonden met Veldhoven, wat moet je daar nu nog meer over vertellen? De SamenLoop laat elke keer weer zien dat we een bijzondere gemeenschap zijn: iedereen is voor elkaar bezig, met hetzelfde doel. Daar zijn wij apetrots op!

Peter en José Renders

Leeftijd:
55 jaar en 56 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Vereniging in Veldhoven:
Stichting SamenLoop
voor Hoop

Favoriete plek in Veldhoven:
Kempen Campus

Peter Smetsers

Een mens kan zich met veel plekken verbonden voelen. Verbondenheid is een combinatie van identiteit, trots en emotie die je voelt als het over jouw eigen deel(tje) van de wereld gaat.

Verbondenheid ervaren met Nederland lukt veel mensen heel goed, al was het maar om de 24 olympische medailles in 2014 of omdat we een leuke koning(in) hebben. Verbonden zijn met Brabant lukt meestal ook wel vanwege de bourgondische levensstijl waardoor er hier nog laat licht brandt of omdat we het dialect verstaan en het landschap aangenaam en vertrouwd is.

Zo slaag ik er goed in om me verbonden te voelen met Eindhoven. Pardon ... Eindhoven? Hoezo? Ten eerste ben ik er geboren en heb er een paar prachtige jaren ingewoond bij mijn opa en oma. Ik heb er een HBO-opleiding gevolgd, er jarenlang met plezier gewerkt bij Philips, er vijf jaar voor het regiobestuur zitten te vergaderen en zes jaar een Lyceum geleid, omringd door 800 kinderen die voor een groot deel uit Eindhoven kwamen. Niks mis mee, met Eindhoven.

Maar het mag duidelijk zijn: het meest voel ik me verbonden met Veldhoven. Met heel Veldhoven, wel te verstaan. In bijna elke hoek van de gemeente heb ik mooie herinneringen liggen. In Zeelst, waar mijn zoon is opgegroeid of in Oerle, waar mijn vrouw en ik nu wonen of in Meerveldhoven of Veldhoven-Dorp, waar mijn vriendjes vandaan kwamen, of in d'Ekker of Zonderwijk waar ik ben opgegroeid of in het Centrum waar ik jaren heb gewerkt. Nu ik er nog eens over nadenk, voel ik me een allround Veldhovenaar.

Voor mij hoeft verbondenheid met de ene plek de verbondenheid met tal van andere plaatsen niet uit te sluiten. Dat Veldhoven voor mij op nummer 1 staat is natuurlijk niet toevallig. Het gevoel van verbondenheid komt voort uit de contacten die ik van jongs af aan met honderden Veldhovenaren mocht hebben. Ik heb geluk gehad. Ik heb naast mijn werk leuke en interessante dingen in de samenleving mogen doen. En het een brengt het ander met zich mee. Vijftien jaar raadslid betekent vijftien jaar meedenken over wat het beste is voor Veldhoven en de Veldhovenaren, alsmede veel contacten met mensen die iets van de gemeente willen en er ook iets van vinden. Zoiets draagt absoluut bij aan je gevoel van verbondenheid. Dat gold in versterkte mate in de acht jaar dat ik wethouder ben geweest.

Ik ben nu met pensioen, maar ik hoop nog lang allerlei dingen in Veldhoven te kunnen doen. Van het jureren van de kinderoptocht met Carnaval, het meedenken over een 'Mooier Merefelt', het duwen van de lijst bij mijn politieke club, het meepraten in het bestuur van Art4U tot het voorzitten van UNA. Voor de niet-insiders: UNA is op dit moment de hoogst spelende amateurvoetbalvereniging in een straal van 60 kilometer.

Wat ik in al die jaren heb mogen ervaren is dat er ongelooflijk veel Veldhovense mensen zijn die er samen iets moois van proberen te maken, die zorgen dat je voelt dat je in Veldhoven altijd 'thuis' komt, die zorgen voor saamhorigheid en jawel, verbondenheid. Ik kom ze tegen, elke week. Dankjewel Veldhoven!

Peter Smetsers

Leeftijd:
62 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

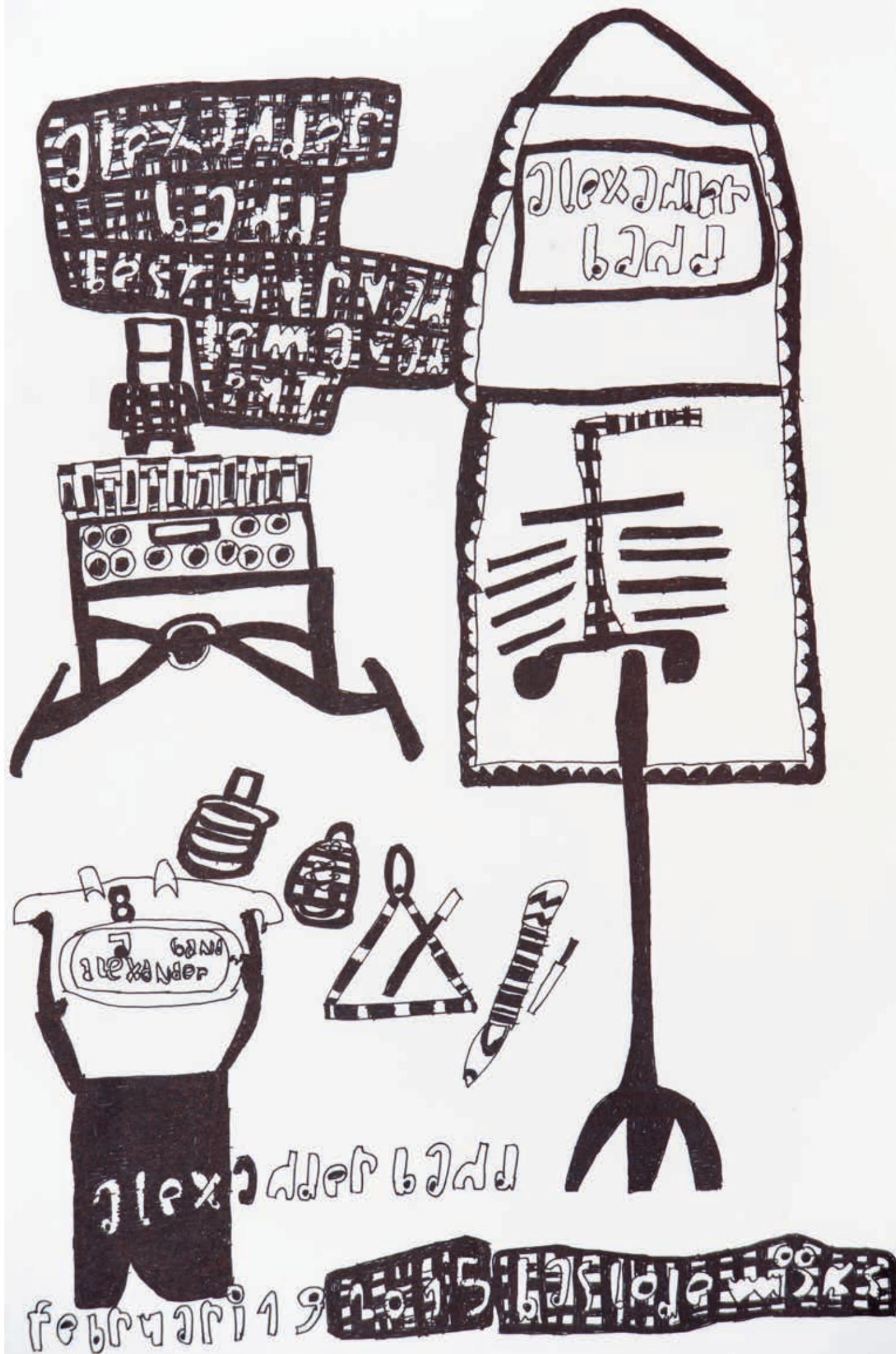
Werk:
Gepensioneerd

Verenigingen in Veldhoven:
UNA, Art4U en CDA

Favoriete plek in Veldhoven:
Het terras,
in mijn achtertuin,
aan het Meiveld,
aan de Dorpsstraat,
etcetera...

Bas Lodewijks -
Alexanderband

Atelier Severinus

Rob Gielissen

In 1971 verhuisden mijn ouders van Eindhoven naar Veldhoven. Voor mij als 12-jarig jongetje was dat een emotionele stap. In één keer raakte ik al mijn vriendjes van school kwijt. Mijn nieuwe woonplaats voelde vreemd aan. De verbondenheid was er helemaal niet. Die moest ik stap voor stap gaan opbouwen. Deze verhuizing heeft me voor een groot deel gevormd. Toen ik naar Mavo Don Bosco ging, sloot ik mijn eerste vriendschappen. Sommige jeugdvrienden loop ik nog wel eens tegen het lijf. Het is mooi om te zien hoe iedereen zijn plek gevonden heeft.

Als ondernemer vind ik het belangrijk om een bijdrage te leveren aan initiatieven waar jong en oud binnen Veldhoven plezier aan beleven. Een goed voorbeeld daarvan is de ijsbaan in Veldhoven-Dorp. Ik geniet ervan als schoolkinderen tijdens de kerstvakantie onbekommerd kunnen genieten. In mijn jeugd heb ik op de Oude Gracht in Woensel ook veel geschaatst. Er was geen Facebook en Twitter. Contacten ontstonden op het sportveld, op het schoolplein en op de ijsbaan. Ik gun dat plezier ook aan de schooljeugd van Veldhoven. Internet kan veel vervangen, maar persoonlijke ontmoetingen niet. Elkaar treffen, zien en spreken zorgt voor emotie en maatschappelijke betrokkenheid. Daar draait het in het leven om.

Zo'n initiatief als de ijsbaan mag niet verloren gaan. Als de gemeente terugtreedt, moeten we als ondernemers opstaan. Als we samen de schouders eronder zetten, is er veel mogelijk. Samen zorgdragen voor maatschappelijk welzijn is mijn grootste drijfveer. Daarom zet ik me ook met hart en ziel in voor het Veldhovens Ondernemers Contact. Daarbij ben ik vooral geïnteresseerd in de persoon achter de ondernemer. Als de klik goed is, groeit de betrokkenheid. En dat is belangrijk, want ik heb gemerkt dat maatschappelijk betrokken ondernemers onmisbaar zijn voor een gemeenschap die grotendeels drijft op het enthousiasme van vrijwilligers. Die verdienen een steuntje in de rug.

Met een aantal ondernemers heb ik de afgelopen dertig jaar een diepgewortelde vriendschap opgebouwd. We ontmoeten elkaar zowel privé als zakelijk. Ik zou die vriendschappen voor geen goud willen missen. Ze illustreren mijn verbondenheid met Veldhoven. Verhuizen komt dus echt niet bij me op.

Rob Gielissen

Leeftijd:
55 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Directeur Gielissen
Technische Bedrijven BV

Website:
www.gielissenbv.nl

Sondervick College

Sondervick
College

Foto: Norbert van Onna

Ik heb het lief. Ik verveel me er dood. Ik ben er trots op! In de CKV-workshop 'Stadsdichter van Veldhoven voor één dag' lieten leerlingen van het Sondervick College zich inspireren door hun emoties over Veldhoven en schreven er een persoonlijk gedicht over. De workshop werd aangeboden door dichteres en poëziedocent Hella Hertogs en de Bibliotheek Veldhoven.

www.bibliotheekveldhoven.nl
www.hellahertogs.nl

Sondervick
College

Bob van der Vleuten & Dave Jongenelen

Voor altijd blijf ik in dit gebied,
Eigenlijk alles doe ik hier.
Leven is hier mooi met goede mensen.
De Kers is een van de beste plekken.
Het naar school gaan doe ik hier ook.
Ooit ben ik hier geboren.
Verreweg is dit het mooiste dorp van Nederland.
Elk moment voel je je hier thuis.
Nooit zal ik hier weg willen.

Branko Leuverink

Ik hoef Veldhoven niet te beschrijven.
Als je goed luistert, beschrijft het zichzelf.

Sondervick
College

Irene van Kol

Ik ben vaak verhuisd,
maar altijd in Veldhoven gebleven.
Ik heb altijd in Veldhoven op school gezeten.
Ik heb er altijd mijn vriendinnen gehad.
Dus eigenlijk is Veldhoven mijn leven

Isa van Hoof

Veldhoven,
een rustige omgeving met veel gezelligheid.
Vele activiteiten met veel verscheidenheid.
Met volle kroegen en leuke mensen.
En ik zou niets liever wensen
dan leven in zo'n mooi dorp
als Veldhoven.

Jenna Sanders

Veldhoven,
ik woon er mijn hele leven al.
Alles meegemaakt daar,
veel dingen door elkaar.
De Kromstraat en het City,
overal graffiti.
Dat maakt het nou zo anders,
maar toch hetzelfde.
Hetzelfde als ieder ander dorp.

Sondervick
College

Kevin Nguyen

Veldhoven is de plaats waar ik ben geboren
En
Leven
Doe ik er ook.
Hopelijk blijft dat voor altijd.
Overal is er rust en ruimte.
Vreemde mensen zijn er niet
En iedereen kent elkaar.
Niemand kan me uit Veldhoven halen.

Sondervick
College

Laura Rijkers

Ik woon in Veldhoven.
M'n hele leven een veilige plek gehad om naar terug te keren.
De Kelen, Veldhoven Dorp, de Pegbroeken, Zeelst, Zonderwijk,
de Heikant en Oers,
samen één geheel.
De vier voetbalverenigingen met hun trotse uitstralingen,
de bibliotheek met haar intelligentie
en de school vol met leerlingen met potentie.
Dat is het Veldhoven waar ik in woon.

Luc Kuypers

Veldhoven,
soms oud,
soms nieuw.
Alles is dichtbij.
In een kleine stad als Veldhoven
is alles dichtbij.
44 duizend mensen,
maar het voelt als een dorp.

Mark Vrijhof

Veldhoven,
Een
Lamp
Die
Hele
Omgevingen
Verlicht.
Een
Nooit dovend Licht.

Roxane Wijnen

Voor altijd verbonden met Veldhoven.
Een plek waar ik een
Leven ben begonnen.
Daar ben ik thuis.
Helemaal thuis.
Overal
Vrienden om me heen.
Ergens anders zou ik
Nooit willen wonen.

Sondervick
College

Sandi Karajic

Veldhoven

Het is geen dorp,
maar ook geen stad.
Het is iets,
dat ik lief heb gehad.

Sondervick
College

Sanne Jansen en Femke van Kneegsel

Verbonden met Veldhoven

Veldhoven heeft veel persoonlijkheden.
Daarom veel zinnen. Dat is de rede.

Bijvoorbeeld het slimme Veldhoven.
Met zijn Sondervick waar we altijd 'zo graag naartoe gaan',
maar waar we toch trots op zijn.

Maar als klein meisje ook het indrukwekkende Veldhoven.
Toen dat grote flatgebouw bij dat grote zwembad
nog groter leek.

En met name voor de ouderen ook het gelovige Veldhoven.
Met zijn kerken waarvan de deuren nu helaas moeten sluiten,
maar waarvan we zeker weten dat de deuren voor Veldhovenaren
toch open blijven.

Ook het gezellige Veldhoven.
Met zijn evenementen en kroegen,
waar het altijd gezellig is.

Veel gemoedelijkheid, veel persoonlijkheid, voor alle leeftijden.
Daarom zijn wij trots op Veldhoven.

Silya van Gemert

Veldhoven

Geboren en getogen,
nooit een weg verbogen.
Veldhoven mijn dorp.
Maar qua levensworp?
Nieuwe doelen worden gesteld.
Wie weet met Veldhoven in het veld!
De toekomst zal het leren.
Gaat Veldhoven hem beheren?

Sondervick
College

Solange Govaerts en Danique Maas

Verbonden met Veldhoven

Ik woon op de rand,
maar ik ken Veldhoven van elke kant.
Een echt dorp waar iedereen elkaar kent
en elk meisje op zoek is naar een leuke vent.
Veldhoven is één,
een dorp verbonden met elkaar.
Waar ik thuis kom na een lange dag school
of een week vakantie.
Waar ik mijn bed verlaat in de ochtend,
voordat ik aan mijn fietstocht begin.
Veldhoven is voor mij een garantie op een warme
thuiskomst.
Hier heb ik 't altijd naar mijn zin.

Tom Coppelmans

Eigen belevenis

Er is zoveel te vertellen over dit mooie dorp
En wat zijn er al veel gedichten over geschreven.

Elk onderwerp is al besproken
door dichters en leerlingen van het Sondervick,
maar als je echt wat over Veldhoven weten wil,
moet je het toch echt zelf beleven.

Sondervick
College

Wishaan Manichand

Voor Altijd Veldhoven

Voor altijd Veldhoven.
Elke dag begin je met een lach in Veldhoven.
Leuke mensen in Veldhoven
Duizenden mensen wonen in Veldhoven
Heel veel huizen in Veldhoven.
Onnodig veel auto's in Veldhoven.
Veel geluk in Veldhoven.
Er is nog zoveel te vertellen over Veldhoven.
Nooit ga ik weg uit Veldhoven.

Ruud Sweegers

Leeftijd:
49 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Elektrotechnisch installateur

Vereniging in Veldhoven:
VMHC Basko

Favoriete plek in Veldhoven:
Cafe Willem van Oranje

Website:
www.etbsweegers.nl

Ruud Sweegers

Hockey loopt al 40 jaar als een rode draad door mijn leven. Of liever gezegd: een blauwzwarte draad, want Basko heeft mijn hart gestolen. Vroeger woonde ik 100 meter van het UNA-terrein. Toch koos ik voor hockey, omdat ik geen talent voor voetbal had. Vanuit de Kapelstraat-Noord was het op zaterdagochtend een flink stuk fietsen, maar dat had ik er graag voor over.

In mijn jeugd was hockey nog een elitaire sport. Nu is daar gelukkig geen sprake meer van. Het spreekt me enorm aan dat jongens én meisjes deze prachtige sport beoefenen. Op dit moment is Basko zelfs de grootste sportvereniging voor meisjes in de regio. Natuurlijk dragen de Olympische prestaties van de Nederlandse dames- en herenteams bij aan deze groei. Aan de andere kant is hockey ook een leuke, gezellige en vooral sociale sport.

Er is veel gebeurd sinds ik als jochie van 8 jaar mijn eerste wedstrijden op gras speelde. Het plezier in de sport is hetzelfde gebleven. Ook nu ik als keeper het doel van de veteranen verdedig. Zeker als je ouder wordt, is blijven bewegen heel belangrijk. De zaterdag en zondag staat in huize Sweegers in het teken van hockey. Daar kijk ik de hele week naar uit. Ik ga vaak om 10.00 uur de deur uit en ik ben pas om 17.00 uur thuis. Ik geniet ervan om in teamverband te sporten en jeugd te begeleiden. Zowel tijdens de wedstrijd als de derde helft.

Vaak fluit ik als scheidsrechter 's middags ook de wedstrijden van Heren 1. Zo'n grote vereniging als Basko drijft op de inzet en betrokkenheid van vrijwilligers. Het is een goede zaak om die sociale rol van jongs af aan te stimuleren en te faciliteren. Het is bijvoorbeeld heel normaal dat leden bardiensten draaien of worden opgeleid tot scheidsrechter als ze 14 jaar zijn. Zo creëren we een sterke, gemeenschappelijke band.

Binnen Basko ben ik ook verantwoordelijk voor de aanlegrenovatie van de kunstgrasvelden. Hier komt mijn affiniteit met bouwen om de hoek kijken. Misschien lijken er geen overeenkomsten te bestaan tussen hockey en het aanleggen van elektrotechnische installaties. Toch bestaat er wel degelijk een opvallende gelijkenis. Als ondernemer en als mens geeft het me voldoening om samen te bouwen en voort te bouwen. Die uitdaging ga ik aan bij Basko, thuis, in het bestuur van het VOC en als ondernemer. Daarom ben ik er ook zo trots op dat ik leiding mag geven aan een echt Veldhovens familiebedrijf, dat mijn opa in 1926 heeft opgericht.

Susan Visser

Op mijn achttiende ging ik het huis uit. Achttien jaar had ik in hetzelfde huis gewoond, dezelfde burens gehad, liefhebbende ouders die mij liever zagen komen dan gaan, maar ik moest weg. De drang om te vertrekken was zo sterk dat ik zodra ik kon op kamers ging en zelfs dat was niet genoeg. Binnen twee jaar besloot ik dat ik naar het buitenland wilde en zelfs de liefde kon mij niet in Nederland houden. Het ging uit en niets kon mij nog tegenhouden.

Nooit woonde ik ergens langer dan drie jaar. Ik kwam hoogstens weer even terug naar 'mijn' stad, Groningen. Maar steeds vertrok ik weer. Naar Engeland, Slowakije, Indonesië en Mongolië. Hoewel ik zwierf deed ik mensen geloven dat ik een thuisbasis had. 'Ik kom gewoon weer terug naar Groningen', zei ik dan. Toch bleek dat niet waar. Na twee jaar in Centraal-Azië was ik het komen en gaan wel beu en wilde ik vastigheid. Ik had behoefte aan mensen om mij heen die mij beter kenden dan die één of twee jaar die we gedeeld hadden op een exotische plek.

Solliciteren in Nederland bleek makkelijk en ik kwam erachter dat niets mij nog bond met wat ik altijd mijn thuisbasis in het noorden had genoemd. Ik ging naar de eerste de beste plek waar ik een vaste baan kon krijgen, Breda. Maar ook daar hield ik het nog geen drie jaar uit. De reden was voor het eerst een ander mens. Een Hagenees die in Veldhoven woonde. Ik had nog nooit op een plek gewoond met zo weinig water, maar hij bleek de kade waar ik kon aanleggen. Zijn huis werd langzaam ons huis, een veilige haven. Eindelijk werd het rustig in mij.

Zonder enige drang om weer te vertrekken zie ik nu vanuit onze tuin de vliegtuigen komen en gaan. De grootste vrijheid die ik ooit gekend heb, is de wil om gewoon hier te blijven. Wat mij verbindt met Veldhoven is een mens van vlees en bloed. Hier zal ik altijd blijven.

Susan Visser

Leeftijd:
39 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Vereniging in Veldhoven:
De redactie van wijkblad
De Rundgraver

Favoriete plek in Veldhoven:
Onze achtertuin
op de Ranselberg

Studio Giftig

Pinkpop 2015
Dave Grohl interactieve
schildering

Ziggo Dome
Legendsroom - Janis Joplin

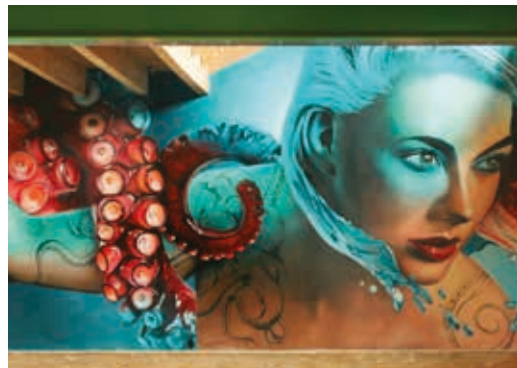
Heavens Kitchen
Steffy de Grunt

Woensel-west
The Bird is the word
(i.s.m. Tante Netty)

Ziggo Dome
Live Avenue -
Ladies of Soul

Step in the Arena
Berenkuil, Eindhoven
De Zonnebloem-eter

Sondervick College
'Oma Berry' Verdonk

Studio Giftig

Veldhoven en graffiti, is dat een voor de hand liggende combinatie? Op het eerste oog misschien niet, maar in ons dagelijks leven is het een vanzelfsprekendheid.

Al acht jaar maken wij als Studio Giftig vooral muurschilderingen, door het hele land. Zo bespuiten we de wanden van het ZiggoDome met portretten van popartiesten en worden we op Pinkpop en North Sea Jazz gevraagd als 'live painters'. Andere opdrachtgevers zijn grote concerns als Heineken en Van der Valk, maar ook relatief kleine bedrijven en festivals. Daarnaast maken we steeds meer 'vrij' eigen werk. Deze maand hebben we voor een expositie rond Vincent van Gogh samengewerkt met bekende graffiti kunstenaars als Belin (Spanje) en Koka (Mexico). Dat was voor ons een grote eer!

In onze studio aan de Dorpstraat ontwerpen we onze schilderijen en maken we illustratief werk. Als modellen voor de schilderijen vragen we meestal familieleden, vrienden of bekenden. Het gevolg is dat er door heel Nederland muurschilderingen te vinden zijn met Veldhovense mensen als middelpunt. Een voorbeeld dicht bij huis is gebouw E van het Sondervick College. Daar sieren vier generaties vrouwen de trappenhal. We hebben hier een buurmeisje, een nichtje, een tante en een oma voor gefotografeerd en metershoog op de muur geportretteerd.

In Oerle hebben we ook een ruimte waar we van tijd tot tijd schilderijen en panelen beschilderen, maar meestal zijn we buiten Veldhoven aan de slag. Het verrast ons altijd dat bijna iedereen die we dan spreken Veldhoven wel een beetje kent. Zelf vinden we Veldhoven lastig te omschrijven voor buitenstaanders. Is het een stad? Duidelijk niet. Een dorp? Daarvoor verschilt het toch weer van de dorpen in de omgeving. Het is iets tussen een dorp en een stad in.

We zouden het toejuichen als Veldhoven wat uitgesprokener was. De verenigingscultuur en het bedrijfsklimaat zijn heel levendig, maar het straatbeeld mag van ons wat spannender. Onze droom is dan ook om hier op een prominente plek een buitenschildering te mogen maken. Enerzijds om het straatbeeld te verfraaien en een opvallend herkenningspunt te scheppen. Anderzijds omdat we graag in onze thuisbasis willen laten zien wie we zijn en wat graffiti kan doen met een omgeving.

Studio Giftig

Leeftijd:
33 jaar (Niels)
31 jaar (Kaspar)

Woonplaats:
Veldhoven (Niels)
Bergeijk (Kaspar)

Werk:
Eigenaren Studio Giftig
en Shock Ontwerp

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis op het Sledsenpad
(Niels)
De bossen in Zandoerle
(Kaspar)

Website:
www.studiogiftig.nl

Teun Luijkx

Leeftijd:
27 jaar

Woonplaats:
Amsterdam

Werk:
Film-, televisie- en
theateracteur

Verenigingen in Veldhoven:
RKVVO
en de Veldhovense Revue

Favoriete plek in Veldhoven
in 1997:
Veld 2 van RKVVO,
op zondagmiddag

Favoriete plek
in Veldhoven nu:
De Berkt,
groene, rustige wijk

Teun Luijkx

31,92 vierkante kilometer. Dat is de oppervlakte van de gemeente Veldhoven. 31,92 vierkante kilometer Veldhoven, op de 510 miljoen vierkante kilometer aarde. Op deze stip op de wereldbol werd ik op drie november '86 geboren.

De mens is onvoorstelbaar klein op deze grote aarde, maar ieder mens is het middelpunt van zijn eigen leven. Het leven dat we al duizenden jaren proberen te verklaren. 'Waartoe zijn wij op aard?' Deze vraag heb ik in de Sint Jan de Doperkerk in Oerle vaak gehoord. 'Wij zijn op aarde om God te dienen en daardoor hier en in het hiernamaals gelukkig te zijn.'

Ik geloof niet persé in een hiernamaals, ik geloof in de kracht van het hier en nu, op aarde. Ik geloof in liefde, in mensen en hun verhalen. Ik geloof dat wij op aarde zijn om onszelf en elkaar te dienen, en de ervaringen die we opdoen te delen. Door elkaar te voeden met verhalen geven we betekenis, en proberen we ons bestaan te verklaren. Ik geloof dat we ons eigen geloof kunnen creëren. Misschien dat ik daarom acteur wilde worden, ik wilde verhalen vertellen.

Elke keer als ik bij mijn ouders en zussen op bezoek ga, rijd ik even langs mijn geboortehuis, Berg 100. Ik blijf daar altijd eventjes staan, en vertel mezelf dat het hier voor mij zo'n 27 jaar geleden allemaal begonnen is.

Al mijn eerste herinneringen zijn direct verbonden met dit huis. In ieder boek waarin ik lees over een keuken, zie ik onze eerste keuken voor me. Ik zie de keukenvloer waarop ik eens een pot pindakaas kapot liet vallen, na een sprong van het aanrecht (ik was stiekem eerder opgestaan om uit de pot te snoepen).

Als ik over een achtertuin lees, zie ik onze poort en het schuurtje, en die zonnige dag dat we in die tuin mijn eerste communiefeest vierden (vooral voor de cadeautjes). Wordt er geschreven over een basisschool, dan speelt die scene in het boek zich af bij de Berckacker. Het schoolplein, de knikkers, voetballen, de grote jongens, alles zit in mijn geheugen, klaar om opgeroepen te worden.

Sinds Berg 100 ben ik tien keer verhuisd, eerst binnen Veldhoven en daarna via Maastricht naar Amsterdam. Maar wordt er in een boek of verhaal gesproken over een speeltuin, dan is dat voor mij de speeltuin achter de Duivelsberg, waar ik met mijn beste vriendje Bart Klaver voetbalde tot ik mijn horloge niet meer verder terug kon zetten, en écht naar huis moest.

Alle verhalen die ik lees of vertel, zijn gevoed met die 31,92 vierkante kilometer. Ik ben verbonden met Veldhoven, omdat mijn leven er begonnen is. Omdat het mijn thuis is, en altijd zal zijn. De geografische coördinaten zitten in mijn DNA, in mijn bloed. Hoe ver ik ook zal zwerven, hoe vaak ik nog zal verhuizen, waar mijn bedje ook zal staan, de eerste en enige slaapkamer was daar, één-hoog-achter, op de Berg 100 in Veldhoven.

Theo Coppens

Geboren, getogen en mijn hele leven werkzaam in dit prachtige dorp schrijf ik graag mee aan dit boek, want ik voel me als geen ander verbonden met Veldhoven en ben daar trots op. Trots op wat Veldhoven was en wat het geworden is, met een rijkdom aan bedrijfsleven, verenigingen, goede zorg, uitstekende voorzieningen en veel zorgzame mensen met het hart op de juiste plaats.

Ik ben geboren op een boerderij aan de straat Zonderwijk, wat ook de naam was van de buurtschap tussen de dorpskernen van Veldhoven-Dorp en Oerle. Veldhoven bestond nog uit vier kerkdorpen en het buurtschap Zonderwijk was precies het middelpunt van de gemeente. Een buurtschap met boerderijen en burgerhuizen. We keken er over de roggevelden tot aan de Burgemeester van Hoofflaan en iedereen kende elkaar en hielp elkaar als het nodig was. De voordeur ging er nooit open, want iedereen kwam gewoon achterom. Moesten de kinderen opgevangen worden dan was tante Toos er wel en met mijn drie broers, mijn twee zussen en de vier neven 'van ons langs' vormden we een groot boerengezin met 10 kinderen.

Ik ging naar de jongensschool in d'n Dreef, voetballen bij Rood-Wit en muziek maken bij het Veldhovens Muziekkorps, wat je er in onze familie met de paplepel ingegoten kreeg. Ik volgde het middelbaar onderwijs in Veldhoven en als 16-jarige ging ik werken bij Severinus waar in de jaren '90 mensen uitgenodigd werden om samen met mensen met een verstandelijke beperking twee prachtwijken te bouwen.

Medio jaren '90 hadden mijn vrouw en ik het geluk om haar ouderlijk huis te kunnen kopen en in een oude buurt terecht te komen onder de kerktoren van Veldhoven-Dorp. Een fijne buurt waar omzien naar elkaar en goed nabuurschap bewaard waren gebleven. Waar een actieve buurtvereniging al bijna 40 jaar maandelijks haar activiteiten organiseert om buurtbewoners te binden en te verbinden.

De identiteit van een buurt of een wijk wordt grotendeels bepaald door de mensen die er op dat moment samen wonen en leven. Vanuit het welzijnswerk van SWOVE komen we in alle wijken van Veldhoven en zien we buurten die vergelijkbaar zijn met die van ons, maar helaas ook buurten waar de verbindingen niet vanzelfsprekend zijn. Waar het niet gewoon is dat men de burens kent of dat men omziet naar elkaar.

Ik denk dat daar een uitdaging voor de komende jaren ligt, want ik geloof in buurt- en wijkkracht. Niet opgelegd, maar op vrijwillige basis. Ik geloof in het versoepelen of loslaten van regels en het stimuleren van acties die vanuit een buurt of wijk ontstaan. En hoewel de veranderingen die op ons afkomen veel te snel gaan blijf ik er op vertrouwen dat er, ook in een tijd van transitie en krapte, nieuwe initiatieven ontstaan die ervoor zorgen dat de meeste mensen kunnen participeren in de Veldhovense samenleving.

Waar dit niet vanzelf van de grond komt willen we ondersteuning bieden door mensen met elkaar in contact te brengen en verbindingen te leggen. Hiervoor zullen we de krachten bundelen met burgers, vrijwilligers en vrijwilligersorganisaties, verenigingen en netwerkpartners. Want samen zien we meer, kunnen we meer, doen we meer, zijn we meer en samen komen we verder. En ik weet dat het kan, want een goed voorbeeld was het 'Veldhovenz Fisje'.

Veldhoven doe je niet alleen.

Theo Coppens

Leeftijd:
57 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Directeur SWOVE

Vereniging in Veldhoven:
Veldhovens Muziekkorps

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis in mijn eigen buurt

Website:
www.swove.nl

Thieu Vlemmix

Leeftijd:
70 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Gepensioneerd,
Voormalig
Hoofd Consumentenzaken
Energiebedrijf

Verenigingen in Veldhoven:
UNA en biljartvereniging
De Kleine Man

Favoriete plek in Veldhoven:
Mijn woning
op De Reijnenburg

Thieu Vlemmix

In alle redelijkheid mag men niet verwachten dat ik hier een hartstochtelijk betoog houd over mijn verbondenheid met de gemeente Veldhoven. Daarvoor kenmerken de boeken die ik heb geschreven over ‘mijn’ Zeelst en zijn bewoners zich te veel door de onvoorwaardelijke steun en uitgesproken bewondering voor de eigenheid en eigenzinnigheid van onze Zeelster voorvaderen.

Zelfs voor hun opstandigheid na de samenvoeging in 1921. Daar hebben onze voorzaten dan alle redenen toe. Ze voelen zich achtergesteld en aan de achterste mem hangen. Heel lang overheerst het gevoel dat er vanuit ‘Veldhoven’ een machtsspel gespeeld wordt. En intussen boert onze eens zo mooie dorpskom steeds verder achteruit. Zeker nadat het Citycentrum verrijst. Maar daarvóór verdwijnen er ook al veel karakteristieke gebouwen.

Op onze eigengereide manier laten we regelmatig merken dat wij er nog altijd zijn. Als een soort apart ras. Met karakter en de brandende ambitie om grote prestaties te leveren. Men ervaart het als pijnlijk dat er straatnamen komen voor burgemeesters van het vroegere dorp Veldhoven en niet voor die van Zeelst. Zoals dat ook geldt voor de overleden pastoors. En voor Jacques Cuijpers? De Zeelster taal- en volkkundige van grote literaire en kalligrafische betekenis krijgt geen straatnaam of standbeeld in ‘onze’ gemeente! Wel ligt er al decennia lang de toezegging voor een straatnaam voor de destijds op handen gedragen dorpsdokter Janssen; we wachten er nog op!

Is het daarom van weeromstuit dat harmonie L’Union Fraternelle naar grote hoogte stijgt en dat voetbalclub UNA snel volgt? De inmiddels Groot-Veldhovense gymnastiekvereniging Voorwaarts is ook top. Evenals de guld, de handboog, etc. Zeelst haalt als dorpsgemeenschap tot op de dag van vandaag sociaal, sportief en cultureel een opvallend hoog niveau. Of rancune daarin een rol speelt? Vul het zelf maar in ...

Maar tijden veranderen. Ook in Veldhoven. Vanuit de gemeentelijke burelen is er steeds meer waardering voor dat initiatiefrijke volkje aan Rundgraaf en Gender. Het werk van Zeelst Schrijft Geschiedenis is daar niet vreemd aan. Met haar prachtige boeken over de eigen dorpsgeschiedenis in de laatste tien jaar levert dit burgerinitiatief een prestatie van allure. En geloof me, er komt nog van alles aan.

De erkenning ervoor neemt toe. Landelijk zelfs, en vanuit het Gemeentebestuur. Burgemeester Jack Mikkers is een voorbeeldig (ver)bindend element. Een burgervader die waardering heeft en ruimte geeft. Het is niet vreemd dat juist uit zijn koker het begrip ‘verbondenheid’ komt, evenals de suggestie om daar ook echt iets mee te doen. Van het statement ‘we komme van Zilst’ blijven we ons terdege bewust. Maar bijna ongemerkt zijn we toch ook Veldhovenaren geworden. We vinden prima onze weg. Het is hier goed toeven.

Blij zijn we met de nieuwe uitstraling van onze fraai herstelde dorpskom; deze herinnert ons een beetje aan de tijd dat ‘je er nauwelijks verkeer zag of hoorde. Een enkele fietser, soms een paard met wagen. Auto’s hoogst zelden. De bladeren van de bomen ruisten tijdens de prachtige zomers zachtjes in de wind. De zon glansde en schitterde er door de vrolijk dansende schaduwen heen ...’

Zeelst is als fiere dorpskern verbonden met de grootgemeente Veldhoven, met geloof in een gezamenlijke toekomst. En met een ongeschonden eigen DNA binnen dat grote en sterke gemeentelijke verband. Houwe zo!

Thijs Slegers

Het waren die bruine haren en donkere ogen. De perfecte symbiose tussen BBB en een gezellige babbel, die mij in 2007 voor het eerst naar Veldhoven trokken. Kermis bij 't Stuupke. Het terras van Saint-Tropez. Disco inferno in Koningshof. Nachtvinders en prille liefde. Een bruisende combinatie. Het was zomer en het leven was fijn.

De zon verdween, het najaar kwam en de jongedame bleef. Het karakter bleek minstens zo mooi als het plaatje. Ook Veldhoven beviel. Het leek op 'mijn' Heeze. Iets groter, dat wel natuurlijk.

Aantrekkingskracht is lastig te duiden. Het draait om gevoel en is persoonlijk. Het begint bij mij met de mensen, maar het gaat verder dan dat.

Veldhoven bleek veelzijdig. Het 'dorpse' van Zeelst en De Kromstraat. De groene rust tussen de akkers aan de westelijke gemeentegrens. Op de fiets via Zandoerle naar Oerle. Terug in de tijd. Zelfs het karakterloze, steriele Citycentrum met op iedere hoek een telefoonwinkel had wel wat. Als je er maar vaak genoeg kwam.

Het was nog geen acht maanden na mijn eerste bezoek. Er bloeide wat moois op tussen mij en Veldhoven. Dat was een aparte gewaarwording. Net na de eeuwwisseling was ik naar Culemborg vertrokken. Dat was prettig voor mijn werk. Alle voetbalstadions van Nederland waren vanaf daar binnen twee uur te bereiken. Ik bleef er uiteindelijk een jaar of drie, terwijl ik al na een maand of tien wist, dat het een verkeerde inschatting was. Ik ben geen pragmaticus. Een wijze les.

Veldhoven bleek geen Culemborg. Gelukkig niet. Het voelde anders. Warmer. Niet in het laatst door toedoen van mijn meisje en haar familie. Wie veel waarde hecht aan het sociale, maakt keuzes op basis van mensen. Hier kon ik aarden. Met een waslijst aan eisen trokken we door de gemeente. Nieuwbouw of een huis uit de jaren dertig? Op Sondervik werd de vlag geplaatst. Hier gingen wij een nieuw leven beginnen. In een woning uit de jaren zestig. Dicht bij alles wat we nodig hadden.

Het is nu ruim zes jaar later. Van bezoeker tot inwoner. Van gast tot gastheer. Het huis is een thuis geworden. Onze zoon is hier geboren. Op zaterdagochtend voetbalt hij bij Marvilde. Ik ga vaak met de fiets. Onderweg zwaai ik naar 'nieuwe' bekenden. Ik heb vrienden gemaakt. Ik voel me verbonden met Veldhoven.

Thijs Slegers

Leeftijd:
37 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Manager perszaken PSV,
Voorheen crossmediaal
sportjournalist
bij Voetbal International,
clubwatcher van PSV

Vereniging in Veldhoven:
Marvilde

Twitter:
[https://twitter.com/
thijsslegers](https://twitter.com/thijsslegers)

Tiny Kox

In 2014 was het 70 jaar geleden dat bommen, bedoeld voor vliegveld Welschap, neervielen op de Heuvelstraat en Cobbeek in mijn geboortedorp Zeelst. Britse bommen, zo bleek later, per abuis op de verkeerde plek neergekomen.

Mijn moeder vertelde me hoe ze die 17de september achter haar ouderlijk huis de bommen zag en hoorde inslaan. Ze kende alle 19 slachtoffers die op die dag het leven lieten in Zeelst en twee dagen later achter de Willibrorduskerk begraven werden. Toen was het dorp inmiddels bevrijd van vier jaar Duitse bezetting. Slechts achtenveertig uur lagen er in Zeelst tussen hel en hemel.

Als je foto's ziet van de begrafenis op 19 september 1944 valt op hoe druk het is. Alsof het hele dorp uitgelopen is om met de pastoor de naast elkaar staande kisten naar hun laatste rustplaats te begeleiden. Er zullen nooit zoveel kisten op een dag bijeen hebben gestaan achter de kerk in Zeelst. Het moet vreemd en absurd zijn geweest, het samengaan van de immense blijheid over de bevrijding van Duitse onderdrukking en de immense droefenis over de dramatische dood van zoveel bekenden uit het dorp en de pijn van de nabestaanden. Het 'onbuigzaam volk' van Zeelst moet die dagen wel geknakt zijn geweest.

In het geheel van de oorlog is het een voetnoot. Voor de dorpsgemeenschap van destijds waarschijnlijk het grootste oorlogsdrama dat haar trof. Daarom wordt het in Zeelst terecht niet vergeten. Naast de naoorlogse 17 Septemberstraat herinnert een ingetogen monument op het kerkhof aan de grote ramp die Zeelst overkwam.

Wie meer wil weten kan terecht bij Zeelst Schrijft Geschiedenis, dat geweldige initiatief dat, voor wie het wil weten, de kleine geschiedenis van mijn geboortedorp steeds verder ontsluit. Met tentoonstellingen, boeken, foto's en steeds meer films, waarvan voorheen niemand het bestaan kende. Ook deze ramp wordt belicht op de site van de Zeelster historiestichting. Dit jaar wordt er extra aandacht gegeven aan wat er 70 jaar geleden gebeurde. Heel mooi.

Op de site van de stichting staat nog veel meer. Het is een lust om oude foto's en filmbeelden te bekijken met familie, oude bekenden en buurtgenoten erop. De pastoor, de slager, de bakker, de melkboer, de meesters van de lagere school, de voetbalhelden van UNA te kunnen terugzien en zo je eigen geschiedenis weer wat helderder voor de geest te halen, ik kan het iedereen aanbevelen. Zeker ook degenen die net als ik van Zeelst naar elders vertrokken zijn, maar zich net als ik nog steeds verbonden voelen met Zeelst of met Veldhoven waartoe het sinds 1921 behoort, maar gelukkig niet volkomen in is opgegaan. De vernieuwde Heuvel –waar ik ooit geboren werd– laat dat heel goed zien. Complimenten!

Tiny Kox

Leeftijd:
61 jaar

Woonplaats:
Tilburg

Werk:
Fractievoorzitter SP
in de Eerste Kamer,
Fractievoorzitter
Europees Unitair Links

Fakkeloptocht ter nagedachtenis van de bevrijding van Veldhoven in 1944.
St. Willibrorduskerk in Zeelst

Foto: Norbert van Onna

Verhalenmakers

Een goed verhaal schrijven voor dit boek! Dat was het doel van de Brede School Verhalenmakers. Elf kinderen van 8 tot 12 jaar maakten onder leiding van schrijfcoach Lisette Oosterbosch enthousiaste teksten en kleurrijke tekeningen over hun leven in Veldhoven. Deze buitenschoolse activiteit was een initiatief van de Brede School Veldhoven en vond plaats op MFA Noord.

www.bredeschoolveldhoven.nl
www.verhaalderij.nl

Benthe Janssen

Hallo allemaal,

Ik heb met Jong Veldhoven van MeOnStage in de musical Sisteract gespeeld. Daarover ga ik jullie meer vertellen. Voordat ik dat ga doen, stel ik mezelf even voor. Ik heet Benthe Janssen en ben geboren op 19 mei 2004. Ik zit nu in groep 7A van basisschool De Heiacker en woon in de Heikant.

Nu vertel ik mijn verhaal.

Vorig jaar, 9 juni 2013, was de grote dag. Eindelijk, na een lang half jaar oefenen. De zenuwen gierden door onze lichamen. We moesten twee keer dezelfde musical spelen: één keer in de middag en één keer in de avond. Er was wel veel spanning, maar je was toch wel trots dat je dit had bereikt!

Het is allemaal begonnen met twee proeflessen in de Erikant, het tienercentrum in de Heikant. Ook al waren die lessen helemaal niet nodig, want ik vond 1) acteren toch al leuk en 2) iedereen was heel aardig en sommigen kende ik al. Ik kon vooral goed opschieten met Fenna. Fenna was niet heel druk, maar een beetje verlegen. Ze had moeite hard te praten, maar was eigenlijk supergoed!

Ik had in de musical Sisteract een hele leuk rol gekregen, die ook goed bij mij past, namelijk: Non-Actief. Zij moest altijd houden van joggen en hardlopen. Daar kon ze maar niet mee stoppen. Sanne speelde de hoofdrol: Dolores. Dolores is een nachtclubzangeres. Maar de gemene Miss Coco vindt dat zij op de voorgrond moet staan.

Ik voel me thuis bij het acteren. Op het podium voel je je vrij. Je kan alles doen wat je wilt. Als je je tekst vergeet, moet je iets improviseren. Dat betekent: iets verzinnen. Bij mij hoefde dat gelukkig niet. In de coulissen sta je te popelen om te beginnen en dan heb jij gewoon samen een hele musical in elkaar gezet. Wauw!

Eigenlijk wil ik nog het liefst een musical uitvoeren of optreden in De Schalm. Dan ben je nog meer verbonden met Veldhoven. Maar voor deze keer hebben we een beetje Veldhoven naar Bergeijk gebracht.

Dit was mijn verhaal!

Benthe Janssen

Leeftijd:
10 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool De Heiacker

Vereniging in Veldhoven:
Cardo Dance Department

Favoriete plek in Veldhoven:
Theater de Schalm

Emke van Gageldonk

Mijn naam is Emke en ik ben tien jaar. Ik speel sinds mijn zevende jaar blokfluit op het CKE in Meerhoven. Ik kom daar graag. Ik krijg les van Jet Franssen en Fieke. Fieke is het meisje met wie ik blokfluit speel.

Sinds een half jaar zit ik in de talentenklas. Ik doe ook mee aan een ensemble. Dat is een groepje kinderen dat muziekstukken instudeert voor een optreden. De laatste keer was in de Catharinakerk in Eindhoven, dat was ook met dwarsfluiten. Dus ik ga drie keer in de week naar de muziekschool. Dat is mijn tweede thuis. Voor muziek doe ik alles.

Veel mensen vragen aan mij: waarom blokfluit? Mijn neefje speelde blokfluit. Ik vond dat zo mooi. Ik dacht: dat wil ik ook. Ik zat in groep 3. Mama wilde mij inschrijven bij de muziekschool in Veldhoven. Dat mocht pas vanaf groep 4. Omdat ik te jong was, keek ze verder. Ze kwam uit bij het CKE. Ik ga daar vaak op de fiets naar toe. Het is dicht bij mijn huis.

Maar al dat muziek maken kost veel huiswerk en oefenen. Ik oefen altijd thuis bij mijn standaard. Ik treed ook vaak op. In Veldhoven en in Eindhoven. Helaas heb ik veel blunders gemaakt, maar dat hoort erbij. Ik heb al een keer op Koningsdag opgetreden op de Oranjemarkt in Veldhoven. Ik zou graag in De Schalm willen optreden. Dat lijkt me superleuk.

Ik heb ook een paar vriendinnen gekregen bij de muziekschool. Fieke (blokfluit), Chantana (blokfluit) en Jolien (viool). Ik kan goed met ze opschieten. Ze zijn erg aardig.

Emke van Gageldonk

Leeftijd:
10 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
OBS Dick Bruna

Favoriete plek in Veldhoven:
Bij mijn vriendinnen

Emma Buijs

Ik ben Emma Buijs. Ik ben geboren in Rotterdam, maar woon nu al meer dan zeven jaar in Veldhoven. Daarom wil ik jullie graag iets vertellen over mijn tijd op basisschool Sint Jan Baptist in Oerle. Ik zit daar nu in groep 8 en over een paar maanden is de grote vakantie aangebroken. Daarna ga ik naar de middelbare school. Daarmee komt er een eind aan mijn tijd op de Sint Jan Baptist.

Ik ben al op verschillende middelbare scholen geweest om te kijken, maar ik weet nog niet naar welke school ik wil na de basisschool. Ik heb nu liever een kleine school, maar het kan ook dat ik naar het Sondervick College ga, want die school is heel dicht bij Oerle waar ik woon en de andere scholen zijn minstens tien kilometer fietsen.

Mijn lievelingsplek op de Sint Jan Baptist is het schoolplein in de pauze. Juf Rachel is mijn lievelingsjuf, omdat ze heel lief is en bijna nooit boos wordt. Ik denk dat groep 8 het leukste wordt, omdat we Lego League, musical en kamp hebben. Maar voor de rest waren alle jaren even leuk.

Ik ga alle juffen missen. Ik heb er leuke herinneringen aan. Zo gingen we vorig jaar op schoolreisje naar de Efteling! Naar de Efteling gaan, was het allerleukste schoolreisje dat ik ooit in mijn leven heb meegemaakt. Dat kwam omdat onze school 85 jaar werd. Daarna was er ook nog een feest op school, dat was echt heel erg leuk. Met een wethouder die het startsein kwam geven door een lint door te knippen. Dat was heel speciaal.

Er was een supercoole goochelaar: Magic Mike, een Veldhovenaar die allemaal leuke kunstjes en trucjes deed. Zoals een fles wijn uit een ballon halen, dat was echt heel erg cool. Dus waar ik volgend jaar ook heen ga; door de plek waar ik woon en door mijn herinneringen, blijf ik voor altijd verbonden met Veldhoven.

Emma Buijs

Leeftijd:
11 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool St. Jan Baptist

Vereniging in Veldhoven:
Tennisvereniging De Korrel

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis in Oerle

Heleen Wiegerinck

Leeftijd:
8 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
OBS Dick Bruna

Verenigingen in Veldhoven:
MVC de Hangar
en Dédé Danceballet

Favoriete plek in Veldhoven:
zwembad Den Ekkerman

Heleen Wiegerinck

Kennen jullie zwembad Den Ekkerman in Veldhoven? Ik kom daar graag. Laatst nog samen met mijn zus, zusje en mijn moeder. Eerst gingen we naar het badje waar mijn zusje zwemles krijgt. Het instructiebad dus. Daarna ging ik met mijn zus naar het grote bad. Daar dreef een heel groot luchtkussen op het water. Wij gingen eerst van de duikplank en daarna naar dat grote luchtkussen. De baan was heel glad. Je hoefde niks te doen en je ging al naar de andere kant van de baan. Eerst ging je door een ring. Daarna ging je ergens onderdoor en dan ging je van een soort glijbaan.

Op een gegeven moment zaten er twee jongetjes op de rand van de glijbaan. Ze spoten met een lege shampoofles water op de glijbaan. Dat was erg vervelend! En ze gingen maar niet weg, dus gingen we maar van de glijbaan af. Daarna gingen we nog een paar keer van de duikplank en over het luchtkussen.

Om ongeveer vier uur ging het 25-meterbad dicht. Dat vonden we wel jammer. We gingen samen naar het recreatiebad waar mijn zusje en moeder ook waren. Ik ging nog met mijn opduikballetje spelen en nog even snorkelen. In het instructiebad heb ik trouwens ook nog met mijn opduikballetje gespeeld. Helaas moesten we daarna naar huis.

Ik kom wel vaker in Den Ekkerman. Soms met een kinderfeestje. Dan gingen we onderwaterhockey doen. Dat was erg leuk. Ook heb ik er schoolzwemles als mijn klas gaat schoolzwemmen. Ik kom er ook wel met mijn vader, moeder en mijn zus en zusje. Dat is altijd heel leuk en gezellig. Zwembad Den Ekkerman is een heel leuk zwembad.

Ik vind het leuk dat mijn zusje soms naar het zwembad gaat om te oefenen voor haar A-diploma, want dan mag ik wel eens mee. Dat vind ik leuk omdat ik zwemmen heel leuk vind! Ik heb zin om er nog veel vaker naar toe te gaan. Het is echt een leuk zwembad!

Laura van Gerwen

Wisten jullie dat er een klein beetje Azië in Veldhoven te vinden is? Ik wel, want samen met mijn broertje en zus zit ik in Veldhoven op hapkido. Hapkido is een Zuid-Koreaanse zelfverdedigingsport. Door de sport kan ik in het Koreaans tellen tot tien. Op de les ruik ik veel zweet. Bah! Dat stinkt. De leraar is mijn eigen oom Mark en Lisa. Zij is geen familie, maar heeeel lief. Ik doe aan hapkido voor de lol, mijn zelfvertrouwen en verdediging.

Er zijn heel veel soorten technieken van trappen en slaan. Ik ben ermee begonnen omdat het me een leuke sport leek, maar ook omdat mijn vader er op zit. Ik train op maandag van kwart voor zeven tot acht uur in de MFA-Midden in een hele grote sportzaal. Ik heb de witte band omdat ik er nog niet zo lang op zit. De witte band is de eerste band, daarna komt de gele band, dan oranje, groen, blauw, paars, rood, rood/zwart, bruin en als laatste zwart.

Ik ben met de sport begonnen rond de herfstvakantie van 2014. We doen oefeningen van trappen en slaan en spelletjes. Maar als we hapkidobal doen vind ik dat eng, want er is

al eens een groot ongeluk gebeurd. Ik heb toen een bal tegen mijn hoofd gekregen en dat was geen zachte! O ja, hapkidobal is een soort trefbal.

We zijn met ongeveer 27 man, alle leeftijden door elkaar. Je kunt per jaar ongeveer twee tot drie banden halen. Ik wil de zwarte band halen. Als je de zwarte band hebt, dan ben je al erg hoog. Ik zit ook op dansen bij Dédé Danceballet.

Laura van Gerwen

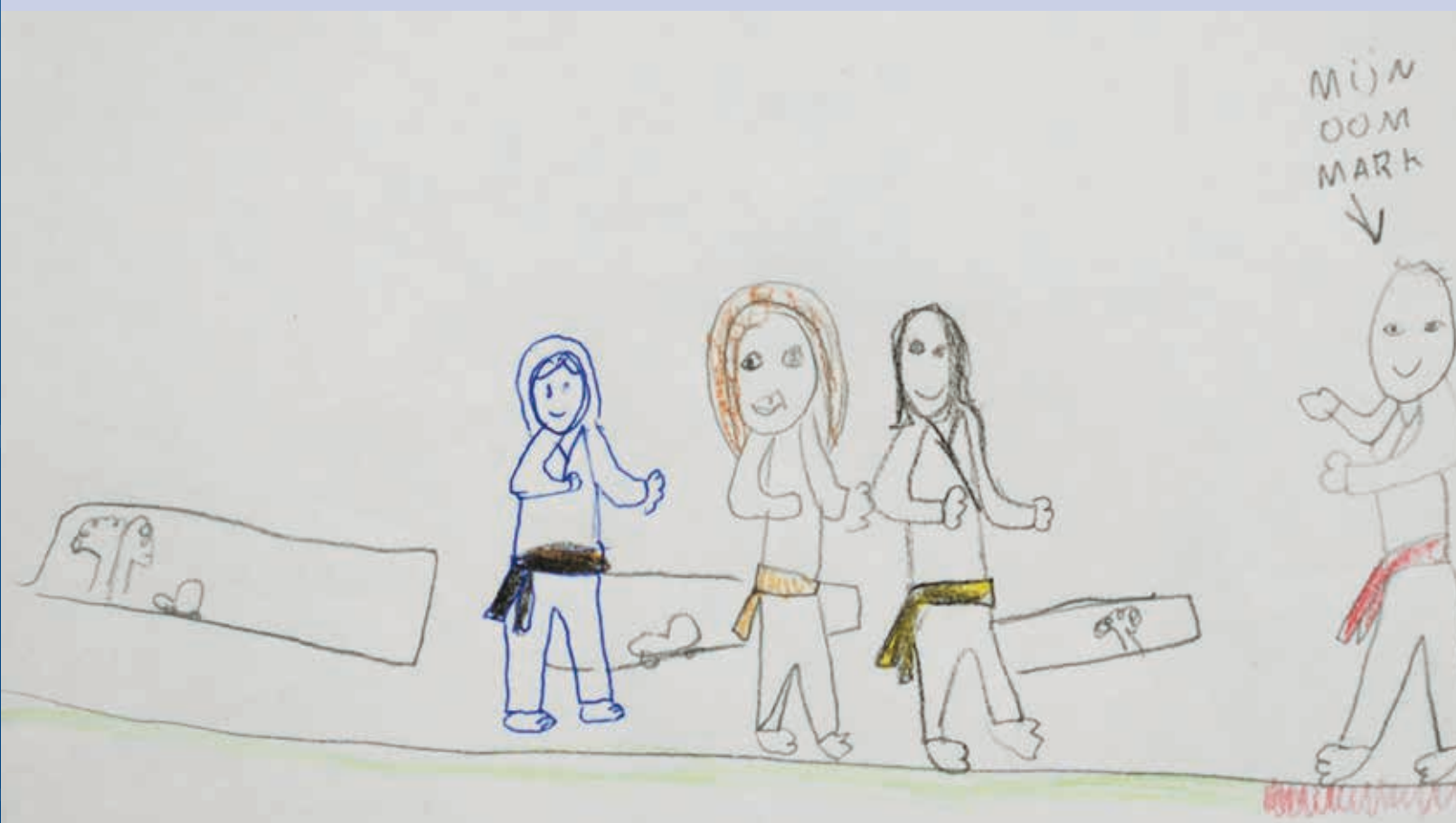
Leeftijd:
9 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
OBS Dick Bruna

Verenigingen in Veldhoven:
Hapkidoclub Cheon Ji Kwan
en Dédé Danceballet

Favoriete plek in Veldhoven:
Sporthal in MFA-Midden,
waar ik hapkido oefen

Lianne Kelders

Leeftijd:
10 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool St. Jan Baptist

Vereniging in Veldhoven:
Korfbalvereniging BIO

Favoriete plek in Veldhoven:
thuis

Lianne Kelders

Ik ben verbonden met Veldhoven, omdat ik er woon. Het liefst ga ik met Emma naar korfbal. Emma is negen jaar oud en ze is mijn beste korfbalvriendin. We spelen bij korfbalvereniging BIO. Het is alleen heel jammer dat ze niet meer in mijn team zit.

Trainen doe ik op woensdag van zes tot zeven uur. Ik speel korfbal omdat ik het leuk vind. Het is er fijn, al ruikt het er naar zweet. Meestal proef je er niks, alleen proef je de bal als die tegen je mond komt. Je ziet er natuurlijk de bal, het veld, de twee korven en de andere spelers. Je hoort er gejuich en het fluitje van de scheidsrechter als er iets is. Laatst heb ik nog twee doelpunten gezet. Dat was voor de eerste keer en dat was echt supercool.

Ik vind korfbal heel leuk omdat de kinderen uit mijn team heel aardig zijn en ik kan het best goed. 's Winters oefenen we in sporthal Den Ekkerman, 's zomers buiten, tegenover de voetbalvelden van RKVVO in Oerle.

Ik zit in de C en wil heel goed worden. In de C speel je 'tweevaks'. Dat betekent dat je in het ene vak verdediging hebt en in het andere vak aanval. Je kunt ook 'eenvaks' spelen. Dat doen de lagere groepen. Dan is verdediging en aanval bij elkaar.

Ik wil geen profkorfbalster worden, want ik wil liever iets met dieren doen, zoals dierenarts. Thuis vermaak ik me met goochelen. Ik heb veel goocheldozen waarmee ik veel trucjes kan doen. Ik doe het liefst de konijn uit de hoedtruc. Ik wil graag leren hoe je de verdwijntruc met mensen doet. De kaartentrucs vind ik heel erg lastig om uit te voeren.

Marit Wiegerinck

Ik volleybal sinds een jaar bij MVC De Hangar. Dat vind ik erg leuk. Mijn beste vriendin Tessy volleybalt daar ook. Ik zit in een team met vijf meiden. Het is heel gezellig.

Die ochtend had ik veel zin in de training. Snel schoot ik in mijn kleren en ging naar beneden. Mijn moeder had mijn ontbijt al gemaakt. Ik at het snel op. Nadat ik het eten op had, pakte ik mijn sportschoenen. Ik was klaar om te gaan. Ik ga altijd fietsend naar de sporthal. Het waaide hard. Ik liep, toen ik er was, meteen door naar de kleedkamer. Er sporten wel veel mensen in Veldhoven, vind ik.

Er waren turners bezig. Ze hebben mooie pakjes. Ik ging me omkleden. Daarna liep ik door naar de zaal. Het volleyballen gaat mij goed af. Ik was lekker bezig. We deden een spel waarbij de trainer de bal opgooit die je bovenhands over het net moet terugspelen. Iemand gooide de bal naar mij toe. Maar ik kon de bal niet op tijd vangen. Hij kwam met een klap tegen mijn gezicht aan. Iedereen keek mij geschrokken aan. Opeens kreeg ik een bloedneus. De trainer bracht mij snel naar de kleedkamer. Daar schoot een mevrouw mij te hulp. Het bleef best lang doorbloeden. Mijn sportkleren zaten onder het bloed.

Tessy, mijn beste vriendin, kwam naar mij toe om te vragen hoe het ging. Ik antwoordde: 'Het gaat wel. Het doet geen pijn. Het bloedt alleen maar.' Nadat de les was afgelopen, kwam iedereen vragen hoe het ging. Dus vertelde ik hetzelfde als ik tegen Tessy had verteld.

Mijn vader kwam mij ophalen en vroeg wat er gebeurd was, dus vertelde ik het hele verhaal aan hem. Daarna ging ik naar huis. Ik blijf gewoon volleyballen, want het is en blijft leuk om te sporten, ook al heb je soms een ongelukje. Gelukkig heb ik er daarna geen last meer van gehad.

Marit Wiegerinck

Leeftijd:
11 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool St. Jan Baptist

Vereniging in Veldhoven:
Tennisvereniging De Korrel

Favoriete plek in Veldhoven:
Thuis in Oerle

Max Stofkoper

Leeftijd:
12 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
BS Eigen Wijs

Verenigingen in Veldhoven:
GVAC en
Schaakvereniging Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
Het park aan de Europalaan

Max Stofkoper

Ik, Max, ben heel graag buiten. Dat kan goed waar ik woon. Vaak ga ik met mijn hond Lotje lopen in het park aan de Europalaan. Er zit een ingang aan het einde van de Aquila, de straat waar ik woon, die naar het park leidt. Ik kan er op een dag dus vaak en snel naar toe. In het park wandelen vind ik ontspannend. Soms neem ik een balletje mee. Als ik die gooi, rent mijn hond hard weg. Hij brengt hem wel altijd terug. Lotje vindt dat ook heel leuk. Mijn lievelingsplek is bij het hondenuitlaatveld naast de klimboom en de omgezaagde boom.

Met het hele gezin wandelen, vind ik het leukst. Bijvoorbeeld met mama, oma, opa en papa, maar natuurlijk ook mijn zusje Anouk. Dan gaan we naar grotere bossen, bijvoorbeeld het bos dicht bij het Sondervick College. Daar heb ik meer kans om een tak te vinden waar ik een katapult van kan maken. Andere takken gebruik ik voor in de vogelkooi bij mij in huis. Dan kunnen mijn vijf zebra-vinkjes thuis doen alsof ze in een boom leven, wat ze heel leuk vinden.

In bomen klimmen, vind ik ook leuk om te doen. Dan heb je een groot uitzicht over een stuk bos. Er in klimmen, is makkelijker dan er uit klimmen. Meestal plof ik heel hard op de grond. Ik kan ook bessen plukken in het park aan de Europalaan. Ik weet niet of het bosbessen of bramen zijn. Wel dat ze lekker zijn, maar ze hangen wel hoog in de prikkelbosjes en zijn daardoor lastig te plukken. Toch is het fijn dat dit allemaal kan in Veldhoven.

Nienke van der Meer

Hallo allemaal! Ik verzin graag verhalen. Maar toen ik meedeed aan de Brede School Verhalenmakers, bleek dat dit niet de bedoeling was. Omdat ik beter ben in fantasieverhalen schrijven, heb ik voor Verbonden met Veldhoven een fantasieverhaal gemaakt over iets wat ik zelf heb meegemaakt in de bibliotheek van Veldhoven.

‘Mam! Waar is mijn pasje!’ roept Lola. ‘Volgens mij in je broekzak!’ roept haar moeder van de zolder. ‘Biefstuk’, denkt Lola bij zichzelf. Die broek had ik net in de was gedaan. Hun meester had iets leuks bedacht. Het was verboden om te schelden in de klas, hoewel hij zichzelf niet echt aan die regel hield. Hij had gezegd: ‘Scheld niet met wat je niet bij de slager kunt kopen.’ Wat Lola netjes deed, zowel in, als buiten de klas.

Snel rent ze de trap op en zeven seconden later is Lola boven. Gelukkig heeft haar moeder even gewacht met de wasmachine aanzetten en kan Lola haar pasje pakken. Weer beneden loopt ze naar de schuur om haar fiets te pakken. Ze gaat naar de bibliotheek om nieuwe boeken te halen. Twintig minuten later komt ze pas aan. Normaal doet ze er maar tien minuten over, maar het waaide hard en Lola werd zelfs een keer bijna van haar fiets geblazen.

Ze loopt de bibliotheek in en levert meteen haar boeken in. Dat gaat heel makkelijk. Lola legt de boeken op de glazen plaat, legt haar pasje op het vakje er naast en drukt op het computerscherm op het knopje ‘inleveren’. Nu mogen ze in de boekenkast en kan ze doorlopen naar boven, naar de jeugdafdeling.

Lola heeft nooit veel tijd nodig, want ze weet meestal wel wat ze wil lezen. Ze wil zoals elke keer weer acht boeken. Het maximale aantal dat ze mag lenen van de bibliotheek. Ze is bijna klaar als ze merkt dat ze naar de wc moet. Snel loopt ze naar de toiletten en ziet een stuk ... chocolade?! Bijna de hele reep ligt nog op de houder van de wc-rol. Compleet in verpakking. Er is maar één hap uit. Zou ze proeven?

Ja, waarom eigenlijk niet? Er is niemand in de buurt, niemand die het ziet. Lola pakt de chocoladereep op. Is dat even pech; er zitten nootjes in en Lola lust helemaal geen nootjes. Daarvoor hoeft ze niet eens te proeven. Ze legt de reep terug op de plek waar ze hem gevonden had en gaat terug naar de jeugdafdeling. Na een tijdje is ze klaar en fietst razendsnel naar huis, de wind in haar rug. Dat komt goed uit, want thuis wil ze ... piano spelen.

EINDE

Nienke van der Meer

Leeftijd:
9 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
OBS Dick Bruna

Verenigingen in Veldhoven:
Hapkidoclub Cheon Ji Kwan
en DéDé Danceballet

Favoriete plek in Veldhoven:
Sporthal in MFA-Midden,
waar ik hapkido oefen

Stijn Timmers

Hoi, ik ben Stijn Timmers. Elk jaar ga ik met mijn vader naar de Omloop der Kempen in Veldhoven. We zien daar ook vaak mijn neven en nichten. Ik ga er heen om wielrenners aan te moedigen, om bidons te vangen en om foto's te nemen van de wielrenners. Mijn vader zit in de organisatie van de omloop. Dat is wel leuk, want dan mogen we meer dingen dan anderen, bijvoorbeeld in de bus bij de finish komen, op de weg staan en in de wedstrijd rijden.

In 2014 stonden we in de Dorpstraat bij het bedrijfspand van makelaar Peter Jansen, want daar had mijn vader de sleutels van gekregen. Uiteindelijk, na heel lang wachten, droeg mijn vader de sleutels over aan iemand anders en konden wij langs de kant kijken hoe de wielrenners voorbij kwamen. We staan nooit alleen op dezelfde plek, want we proberen de renners vaker te zien. Dan is de kans op meer bidons groter. Die bidons gooien we in het net dat in onze schuur tegen het plafond hangt. Precies boven ons wielierhoekje, waar mountainbikes staan, de hometrainer en onze racefietsen. In het net liggen tachtig tot negentig bidons van verschillende ploegen zoals Belkin, Sky, Giant Shimano, BMC, Boels, Tinkoff-Saxo en nog veel meer.

Volgens mij heb ik de Omloop der Kempen al drie of vier keer gezien. Ik verheug me er altijd weer op, want het is leuk om mee te maken. We hebben bijna altijd goed weer, maar soms niet.

Ik heb op internet opgezocht dat deze wielerronde in 2014 al 66 keer gehouden is. Het evenement werd in 1948 voor de eerste keer georganiseerd. Alleen in 1950 ging het niet door. Het begint altijd in Veldhoven in de Dorpstraat en eindigt ook daar. Hopelijk blijft dat zo, want dan blijf ik zo veel mogelijk komen en blijf ik voor altijd verbonden met Veldhoven.

Stijn Timmers

Leeftijd:
10 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
Basisschool De Berckacker

Verenigingen in Veldhoven:
RKVVO en NUVOC

Favoriete plek in Veldhoven:
Het voetbalveld van RKVVO

Tess de Munck

Ze zeggen dat Veldhoven een grote gemeente is. Het is in ieder geval ruim vijf kilometer van mijn huis naar mijn hockeyclub op sportpark De Korze. Toch ga ik er twee keer per week naar toe, op woensdag en op vrijdag.

Op De Korze kan je ook andere sporten doen. Bijvoorbeeld voetbal. Maar ik ga graag naar het hockey. Mijn hockeyclub heet VMHC Basko. Ik ga daar naar toe om te oefenen, maar ik speel ook wedstrijden. Ik wil geen beetje in, want dat zit niet fijn. Dan moet je wel heel goed uitkijken, want je kan zo je tanden verliezen. Toch is hockey heel leuk. Je moet natuurlijk wel bescherming hebben, want het is een gevaarlijke sport. Behalve kunstgras ligt er ook zand op het veld. Ik maak wel eens mee dat als je valt, je vel open is. Ik speel al hockey sinds mijn zevende. Maar douchen doe ik niet op de club. Er is natuurlijk ook een wc. Dan loop je het clubhuis in, naar de meisjes-wc. Er is ook een jongens-wc.

Weten jullie dat er ook een speeltuin is? Er zijn twee glijbanen. Eén daarvan is een snelle en die is heel leuk. Ik doe ook vaak 'voetje van de alles'. Dat is een leuk spelletje. Je moet wegrennen en als je je voeten op de grond houdt en de tikker tikt je, dan ben jij de tikker. Dat is dus voetje van de vloer.

Het is dus heel gezellig bij hockey! We hebben wel winterstop; dat is ongeveer van november tot maart. Je hebt ook nog een zomerstop, dan gaan ze het kunstgras opnieuw inzaaien. Mijn coach is mijn vader. Hij fluit ook wel eens wedstrijden. Soms ben je wissel. Dan zet de coach je uit het veld. Veld. Net als in 'Veld'hoven. Ik ben er echt graag. Ben ik er daarom mee verbonden?

Tess de Munck

Leeftijd:
9 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

School:
OBS Dick Bruna

Verenigingen in Veldhoven:
VMHC Basko

Favoriete plek in Veldhoven:
Weet ik niet

Ad den Otter -
Skyline Veldhoven

Atelier Severinus

Vivian Oislagers & Berry de Lepper

Leeftijd:
27 en 53 jaar

Woonplaats:
Wintelré

Werk:
Wijkverpleegkundigen
bij ZuidZorg

Verenigingen in Veldhoven:
Nieuwe Levenskracht,
De Zonnebloem in Oerle

Favoriete plek in Veldhoven:
Dorpscentrum
d'Ouw School in Oerle

Vivian Oislagers & Berry de Lepper

Wij voelen ons verbonden met Veldhoven vanwege ons werk in de thuiszorg. Berry werkt al achttien jaar in Veldhoven en Vivian ook alweer vijf jaar. Samen lopen we dus al heel wat jaartjes mee in deze oer-Brabantse gemeente. Samen met onze collega's helpen wij ouderen, langdurig zieken en gehandicapten om thuis te blijven wonen. Ons werkgebied beslaat Heikant, 't Look en Oerle.

Oerle heeft een bijzonder plekje in ons hart. In 2012 zijn wij hier het project 'wijkzuster in Oerle' gestart. Een geweldig project dat is ontstaan op initiatief van de bewoners zelf. En dat illustreert meteen de enorme gemeenschapszin die leeft in dit voormalige kerkdorp. Oerlenaren zijn mensen die naar elkaar omkijken. Dat zie je ook aan de 'oude' gewoonten die hier nog springlevend zijn zoals de 'burenhulp' bij overlijden en feestelijke gebeurtenissen en de gewoonte om elkaar te groeten op straat. Ook kenmerkend voor die gemeenschapszin is het grote aantal vrijwilligers in Oerle verenigd in Stichting Nieuwe Levenskracht en De Zonnebloem. Onmisbare mensen waar wij veel mee samenwerken.

Net als in veel Brabantse dorpen is de vergrijzing in Oerle groot en de werkgroep 'Zorg in het Dorp' van Wijkplatform Oerle wilde de wijkzuster terug in het dorp. Iemand waar ouderen terecht kunnen met al hun vragen over zorg en welzijn. Iemand die de weg kent in 'zorgland'.

De manier waarop we het hebben ingevuld is typisch 'Oers'. Elke woensdag houden wij een gezellige inloopochtend, waar iedereen van harte welkom is voor een praatje en een vers bakkie koffie. En dat doen wij in het kloppend hart van Oerle: Dorpscentrum d'Ouw School. Hier vindt het Oerse verenigingsleven plaats en bruist het van de activiteiten. De KBO Oerle, Harmonie St. Cecilia, Biljartclub Oerle en veel andere verenigingen komen samen in d'Ouw School.

Inmiddels is er allang geen sprake meer van een project en zijn wij gewoon een vast onderdeel van het sociale leven in Oerle geworden. De Oerlenaren hebben ons de gelegenheid gegeven om hen te leren kennen. In twee jaar tijd zijn wij volledig geaccepteerd en omarmd. Die Brabantse gastvrijheid, gemeenschapszin en gezelligheid die tekenend is voor Oerle, dat is wat ons verbindt met Veldhoven.

Wil de Kort

Ik voel me verbonden met Veldhoven en Oerle in het bijzonder, omdat ik hier al mijn hele leven woon. In verband met de toenmalige dienstplicht verbleef ik 18 maanden buiten Veldhoven en in de jaren tachtig woonde ik twee jaar in Zeelst (Uilenburg), de rest van de bijna 60 jaar in Oerle, ook nog in dezelfde straat: Sint Janstraat. Mijn werk was in bijna de hele periode in Veldhoven en ook mijn familie en vrienden wonen voor een groot deel in Veldhoven.

Verbondenheid heeft veel te maken met vertrouwdheid, denk ik. Je wordt geboren op een plek, je bezoekt de basisschool, groeit op, sluit je aan bij verenigingen, gaat werken, trouwt, krijgt kinderen. Maar je keert telkens terug naar die vertrouwde omgeving. Voor mij is niets fijner dan om na één of enkele dagen in een stad of een paar weken vakantie terug te komen in Veldhoven. Kijken wat er is veranderd in de tuin en de omgeving, genieten van je eigen bed en badkamer.

Toch is er veel veranderd. Vroeger fietsten we over een zandpad tussen de korenvelden door naar het houten gebouwtje aan de Burgemeester van Hoofflaan, waar toen de bibliotheek was gevestigd. Tegenwoordig fiets je over een vrij liggend fietspad en via enkele rotondes naar de bibliotheek nadat je op je mobiele telefoon hebt opgezocht tot hoe laat deze open is.

Hadden we vroeger vier kerkdorpen, ieder met een eigen cultuur, na de samenvoeging tot één Gemeente in 1907 zijn we langzaam naar elkaar toegegroeid, ook door de bebouwing tussen de dorpen in. De verbondenheid (sommigen noemen het sociale controle) in de oude kerkdorpen was sterk en een groot goed. Helaas zie je dat minder worden en is de bereidheid van mensen om iets voor een ander of een vereniging te doen aan het afnemen. Gelukkig zie je hier en daar weer initiatieven om dit te verbeteren en mogen we ons in Veldhoven gelukkig prijzen met heel veel verenigingen (zowel op cultureel als sportief gebied) en andere organisaties.

Naast de vertrouwdheid zijn ook de voorzieningen in Veldhoven belangrijk. De bibliotheek is al genoemd, maar ook De Schalm, Art4U en het Citycentrum mogen genoemd worden. Anderzijds ben je binnen enkele minuten in een prachtig bos- en natuurlandschap om te wandelen of te fietsen. Ik ben al op veel plekken in de wereld geweest, maar heb tot nu toe nergens de behoefte gevoeld om te blijven. Het enige wat in Veldhoven wellicht wat beter kan is het klimaat, meer zon en minder kou en regen. Maar dit doet niets af aan mijn verbondenheid met Veldhoven.

Wil de Kort

Leeftijd:
59 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Accountant
bij Van der Linden
Accountants

Verenigingen in Veldhoven:
Harmonie Sint Cecilia
en Stichting Leergeld

Favoriete plek in Veldhoven:
Oerle

Wilfried Leemans

Waarom voel ik me verbonden met Veldhoven? Over deze vraag hoef ik niet lang na te denken. Ik voel me namelijk 100% Veldhovenaar, omdat ik al mijn hele leven in Veldhoven woon en daar naar school ben gegaan. Ook het grootste gedeelte van mijn werk heeft zich in Veldhoven afgespeeld. Bovendien kwamen mijn voorouders uit Veldhoven.

Dit verhaal begint in 1634. In dat jaar woonde er een Jan Willem Smets in Zeelst. Een man met verschillende nakomelingen. Eén tak daarvan is in Zeelst gebleven en één tak is via Eersel in Bergeijk terecht gekomen.

De tak die in Zeelst bleef heeft uiteindelijk mijn vader Jac Leemans voortgebracht. Jac is in de Heuvelstraat geboren. Toen hij jong was ging hij natuurlijk op stap om meiden te leren kennen, maar hij kon de ware liefde niet in Veldhoven vinden. Daarom ging hij het buiten Veldhoven zoeken en kwam in Bergeijk terecht.

De nazaten van Jan Willem Smets die uiteindelijk in Bergeijk belandden dragen de naam Theuws en hadden een dochter Corrie. Ook Corrie begon uiteraard interesse te krijgen in jongens. Zij kon echter geen leuke Bergeijkse knul vinden. Haar oog viel op de jonge kapper Jac uit Veldhoven. En hij vond die leuke dame uit Bergeijk ook wel aantrekkelijk.

Uiteindelijk trouwen Jac en Corrie in 1963 met elkaar en gaan in Veldhoven wonen. Jac blijft werkzaam bij kapper Wijnen aan de Burgemeester van Hoofflaan. In 1968 begint hij zijn Herenkapsalon de Barbier, eerst in de Kapelstraat. In 1966 krijgen ze een zoon: mij. Na een kleine omzwerfing kom ook ik in het kappersvak terecht en neem ik in 2002 Herenkapsalon de Barbier aan de Oortlaan over van mijn vader.

In het voorjaar van 2010 komt mijn vader na een kort, maar heftig ziekbed te overlijden. In november van dat jaar komt er een vaste klant de kapsalon binnen met een leuke attentie voor mij. Hij had mijn stamboom uitgezocht en kwam tot een verrassende conclusie. Iets wat nog niemand wist. Mijn vader en moeder bleken dezelfde voorouder te hebben: Jan Willem Smets. Hierdoor voel ik me nóg meer verbonden met Veldhoven, dan ik al deed.

Wilfried Leemans

Leeftijd:
48 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Herenkapper, eigenaar
Herenkapsalon de Barbier

Vereniging in Veldhoven:
VMHC Basko

Favoriete plek in Veldhoven:
Terras in Zeelst
of Veldhoven-Dorp

Wiljan Bazelmans

Ik ben een telg uit een echt Meerveldhovens ondernemersgezin. De winkel van mijn ouders liep als een rode draad door mijn jeugd. Mijn vader verdiende zijn brood, omdat Veldhovenaren - en dus ook ondernemers - hun tv of radio bij hem kochten of lieten repareren. Daarom was het voor hem een vanzelfsprekendheid om ook binnen Veldhoven te winkelen.

Mijn moeder kocht onze kleding bij Jos Hoes. Voor sieraden was juwelier Nijssse het aangewezen adres. En als onze haren te lang werden, gingen we naar de kapperszaak van Ome Gerard en Tante Corry. Die stelregel hebben mijn ouders me met de paplepel ingegeven. Als Veldhovens ondernemer doe ik ook graag zaken met collega-ondernemers uit Veldhoven.

Op de lagere school speelde mijn leven zich af in Meerveldhoven. Ik zat op jongensschool Sint-Jozef en speelde na schooltijd met vriendjes uit de klas. Mijn speelterrein hield op aan de rand van het dorp, daar waar nu het Citycentrum is. Het heeft heel lang geduurd, voordat we als gezin op vakantie gingen. Zonder goede vervanging in de winkel was dat niet mogelijk. Mijn zomervakanties bracht ik door op het Witven of in Kabouterdorp. Eindhoven lag in die tijd nog heel ver weg: achter de Poot van Metz. Zo klein en geborgen als mijn wereld toen was, zo groot en uitgestrekt is hij nu. Voor mij was het al een grote stap om in Eindhoven naar de MTS te gaan. Mijn dochter woont inmiddels op Curaçao en mijn zoon loopt stage in Singapore. Ik moedig dat aan. Zelf probeer ik als ondernemer ook grenzen te verleggen en kansen te benutten.

Aan de hand van mijn vader heb ik het vak geleerd. Samen reden we met de bestelbus naar klanten om televisies en radio's af te leveren of op te halen voor reparatie. Eén bezoek herinner ik me nog als de dag van gisteren. Een man kocht een tv-toestel voor 'tweevijftig'. Hij rekende af met een knaak in plaats van met tweehonderdvijftig gulden. Toen mijn vader daar iets van zei, joeg hij ons met een slagersmes zijn huis uit.

Nog steeds draag ik de levenslessen van mijn vader uit: zijn gevoel voor service en zijn grote betrokkenheid bij de Veldhovense gemeenschap. Ook ik ben zakelijk én privé verbonden met Veldhoven. Op Zeelst na heb ik in alle kerkdorpen gewoond. En als ondernemer steun ik graag lokale initiatieven en verenigingen of probeer ik deuren voor anderen te openen. Veldhoven is mijn dorp. Ik ga er nooit meer weg.

Wiljan Bazelmans

Leeftijd:
53 Jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Eigenaar van Bazelmans AVR

Verenigingen in Veldhoven:
VZV Njord en Shizen Hontai (vroeger)
Veldhovens Muziekkorps
en Veldhovense Revue (nu)

Favoriete plek in Veldhoven:
Ons woonhuis aan De Locht

Wim Jansen

Leeftijd:
73 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
Gepensioneerd,
amateur-schrijver

Verenigingen in Veldhoven:
Bridgeclub PVGE,
KBO Heikant,
Seniorweb Veldhoven
en Bridgeclub Look-Out

Favoriete plek in Veldhoven:
Terrasjes
op het Meiveld en in Oerle

Wim Jansen

Mijn verbondenheid met Veldhoven begon met een zoektocht. In 1973 werd ik, als gevolg van de fusie tussen de Raiffeisenbank en de Boerenleenbank, overgeplaatst van Utrecht naar het Eindhovense hoofdkantoor op Fellenoord.

Vanuit onze woonplaats Vianen reden mijn vrouw Mieke en ik, met onze twee kinderen, gedurende een aantal weekeinden naar het zuiden. Op zoek naar een plek waar we ons happy zouden kunnen voelen. Je zou het een ontdekkingsreis kunnen noemen, want we waren volledig onbekend met de streek rondom Eindhoven. We wisten één ding zeker: niet in de stad, maar het liefst in of nabij een dorp, waar het sociale leven in het algemeen wat overzichtelijker is.

Onze verkenningen strekten zich uit van Acht naar Nuenen, zelfs tot aan Riethoven. De Veldhovense dorpen spraken ons aan: Zeelst met zijn uitgesproken dorps karakter en het landelijke Oerle met zijn prachtige bosrijke omgeving. Toen we op de Sondervick reden, wees Mieke : ‘Moet je eens kijken, allemaal nieuwbouw. Volgens mij komt daar een hele nieuwe wijk.’

Onze nieuwe plek werd dus ‘t Look. Een plek, waar we ons al heel snel thuis voelden. ‘Brabantse gemoedelijkheid’, het klinkt stereotiep, maar we ondervonden het al snel. In de winkel, in de contacten met de school, de leerkrachten en ouders. Wat een verschil met Vianen.

‘t Look was een echte nieuwbouwwijk: meest gezinnen zoals dat van ons. Contacten met burens, mensen in de wijk en de H. Geest parochie waren dan ook snel gelegd. Nu, zoveel jaren later, hebben we vrienden en goede relaties, die in die tijd zijn ontstaan. In de beginjaren werd de kennissenkring al snel uitgebreid: we waren betrokken bij de oprichting van Volleybalclub ‘t Look, ik werd lid van het Veldhovens Mannenkoor en Mieke meldde zich aan bij het Katholiek Vrouwengilde en ging werken in een peuterspeelzaal. Nu zijn we voornamelijk actief betrokken bij de Zonnebloem, Seniorweb en de bridgeclub van de PVGE.

Dat alles heeft bijgedragen tot een stevige band met Veldhoven.

Onze kinderen hebben intussen hun vleugels uitgeslagen en de band met onze woonplaats verbroken, maar wij willen onze verbondenheid met Veldhoven niet kwijt. Wij blijven hier wonen. Veldhoven is ons thuis in de meest uitgebreide zin van het woord. Brabander word je niet, dat wordt bepaald door de geboorte, maar de Brabantse gemoedelijkheid is inmiddels ook onze eigenschap geworden.

Trapjeshuis in Zeelst

Foto: Norbert van Onna

Wim Raaijmakers

Vriendschap verbindt mij met Veldhoven. Ik woonde in Nuenen, was 17 en kon best aardig drummen. Op het Van Maerlant Lyceum kwam ik Jules Kerssemakers tegen. Hij kon waanzinnig gitaar spelen. Nadat mijn vader mij en mijn drumstel bij de verbouwde boerderij aan de Heers in Veldhoven had afgezet, begon een lange vriendschap en een rockband. In de jaren daarna kwam ik zo vaak als ik kon naar Veldhoven. Aanvankelijk fietste ik de 15 kilometer van Nuenen naar de Heers. Later bromde ik er vanuit Eindhoven, waar ik op kamers woonde, op de Puch naar toe.

Het was gezellig bij de familie Kerssemakers. De wandelingen die we maakten door de velden en langs de Run. Er kwamen beeldschone vriendinnen van zijn zussen aan huis. En terwijl zij piano speelden in de studeerkamer van Jules' vader, leek de poëzie van Rilke het bloed in mijn aderen te veranderen in honing ... Weer en wind deerden niet op mijn tochten naar Veldhoven. Integendeel. Het was de brug tussen een gewoon en een gedroomd leven. Ik herinner me een nacht waarin ik over het bevroren asfalt van de Heiberg fietste. Het was volle maan waardoor de lange bommenrij schaduwen op de weg legde.

Er glinsterden miljarden minimaantjes in de rijp. De A-2 zweeg. De stilte en ik waren op weg naar de Heers, waar de haard brandt, de Grand Marnier klaar staat en een goed gesprek wacht. De Heiberg die toen nog vanaf de Onze Lieve Vrouwendijk tot aan de Heerseweg liep. Een landweggetje dwars door de buik van wat later ASML en het MMC zou worden. De boomkruinen zouden nu in cleanrooms staan. Stammen in operatiekamers. Vooruitgang verandert Veldhoven ...

Pastoor Verhees stelde een kelder van zijn Ceciliakerk aan ons beschikbaar waar we mochten repeteren. 'Rock Tempel' plakten we op de deur. Het was er koud en vochtig. Maar Paula, zijn Oostenrijkse huishoudster, zorgde voor thee met koekjes. Als wederdienst deden

we af en toe een klus in de kerk. We hebben de boompjes voor de kerk nog geplant. Met Peer en Ruud Borgers wedijverden we om wie de meest veelbelovende en wereldberoemde band zou worden. Thuis in Nuenen was ik soms vol weemoed als de zon in het westen onderging. Dan wilde ik weer naar Veldhoven toe. Als een bij die bloemen zoekt.

Ik had nooit gedacht dat ik in mijn volwassen leven in Veldhoven zou werken. Voor ZuidZorg werkte ik sinds 2003 al met veel plezier in Woensel-Zuid. Er was daar nog veel op te bouwen. Maar meer nog in Veldhoven in 2010, dus mocht ik hier een klus gaan klaren.

Geschraagd door alle warme herinneringen aan Veldhoven ben ik er vol passie en vertrouwen aan de slag gegaan. Ik leerde de mensen bij de gemeente kennen en bouwde de verwaterde contacten met samenwerkingspartners weer op. Veldhoven liet zich nu van een kant zien die ik nog niet kende. Was het nou een dorp met stedelijke omvang en ambities, of een stad al? De verzorgenden en verpleegkundigen in Veldhoven lieten een voor mij ongekende verbondenheid en samenhang zien. Vriendschap bijna. Zeer betrokken bij hun Veldhovense cliënten. Ze gaan er voor door het vuur.

Ook de bewoners van Veldhoven zijn meer met hun directe omgeving verbonden dan ik uit Eindhoven ken. De oude dorpskernen van

Wim Raaijmakers

Leeftijd:
52 jaar

Woonplaats:
Eindhoven

Werk:
Manager
Verzorging & Verpleging
ZuidZorg Veldhoven

Favoriete plek in Veldhoven:
De achtertuin van Heers 1A
(vergezicht over weilanden),
het bospad na Toterfout
(magisch geurend mos en bos)

Oerle, Zeelst, Meerveldhoven en Veldhoven-Dorp hebben nog steeds hun eigen karakter en drijfveren. Daarom ben ik zo content met de stap die de gemeente gezet heeft door met Veldhoven Vernieuwend Vitaal te starten. Door de samenwerking van verenigingen en buurten met professionele organisaties te stimuleren, wordt er aan een betere toekomst gewerkt. Ik weet dat ik het hier niet verwoord zoals een gemeenteambtenaar dat zou doen. Ik verwoord het als een man van nu 52 jaar die een vriendschap vond in Veldhoven 35 jaar geleden. Die gloed schijnt voor mij nog overal doorheen, in bijna alles wat ik hier doe.

Soms, tijdens een van de overleggen met de partners in Veldhoven, ben ik wat aan het krabbelen op de vergaderstukken. Soms kras ik dan een aantal letters in 'Veldhoven' door. Er blijft dan het woordje 'love' over. 'Jullie hebben het in je', denk ik dan. En als de vriendschap wenkt, dan dient zij gevolgd te worden. Daardoor voel ik me verbonden met Veldhoven.

Pieter Hamers:
'Ik vond het erg leuk om te doen!'

Tony Seesing:
'Meer dan alleen een foto voor een krant, gewoon een gemoedelijke sessie en een gezellig contact tussen Veldhovenaren.'

Paula Anglès:
'Samen zoeken naar een creatief beeld dat het verhaal versterkt en laat zien om wie het gaat; het was een feest om mee te doen aan deze serie.'

Berry de Jong:
'Uitdagingen stimuleren. Die uitdagingen formuleren we normaal zelf bij Bellus Imago. Maar zelf zouden we niet snel op de uitdaging van Verbonden met Veldhoven zijn gekomen. Het fotograferen van verbonden Veldhovenaren was een inspirerende opdracht die ik met veel plezier heb uitgevoerd. Leuk ook vanwege de unieke kans om in contact te komen met Veldhovense prominenten. Ik ben trots op mijn clubgenoten. We hebben geen standaardportretten gemaakt, maar foto's die de verbondenheid goed laten zien. Mooi ook dat de bibliotheek de rol oppakt om de Veldhovense gemeenschap te binden.'

Margo Kauwenberg:
'Mensen verschillen. Door het oog van de camera is iedereen gelijk.'

Antonio Velings:
'Mooi om te zien hoe Veldhovenaren met trots op de foto gaan voor Veldhoven, echte mensen in een echte stad.'

Ronald van Bourgondiën:
'Ik vond de serie foto's voor de Ahrenberger erg inspirerend, uitdagend en spannend om te doen. Super dat wij zo'n opdracht gekregen hebben! De voorbereiding en de uitvoering (in duo's) maakt dat je automatisch ook een beetje betrokken raakt bij de persoon en het onderwerp. Ik zou zeggen: graag tot een volgende keer!'

Rico Coolen:
'Als niet-Veldhovenaar ben ik toch verbonden en betrokken geraakt met Veldhoven.'

Bellus Imago

Fotoclub Bellus Imago uit Veldhoven maakte 22 geslaagde portretfoto's voor de maandelijkse rubriek 'Verbonden met Veldhoven' in weekkrant De Ahrenberger/Veldhovens Weekblad

Van binnen naar buiten: Annemiek Jongeneelen, Esther Crauwels, Paula Anglès, Margo Kauwenberg, Antonio Velings, Rico Coolen, Loek Dirx, Jeroen Swart, Ronald van Bourgondiën, Ingrid Schampers, Kitty Faas, Pieter Hamers, Tony Seesing, Berry de Jong. Op de foto ontbreekt Henri van Bloemen.

Marieke Verbeek

Leeftijd:
40 jaar

Woonplaats:
Veldhoven

Werk:
KARBEEL Reclame &
Publicaties
Veldhoven Magazine

Favoriete plek in Veldhoven:
Het park
(Bossebaan en Vogelzang)
en mijn eigen achtertuin

Website:
www.karbeel.nl

Marieke Verbeek

‘Ik heb een idee... Zou het niet leuk zijn als jij als grafisch ontwerper van Verbonden met Veldhoven ook een stukje schrijft voor het boek?’ Ik lees de mail van Rob Smetsers, de drijvende kracht achter dit project. Zijn enthousiasme en creativiteit werken aanstekelijk. Ik lees verder: ‘Plechtige stilte... Marieke Verbeek, wat is hierop uw antwoord?’ Ik moet lachen en voor ik het weet tik ik de letters ‘Ja, ik wil!’ en druk ik op ‘send’.

Ik roer in mijn koffie en voel een lichte paniek opkomen. Wat moet ik dan schrijven? Dat ik mijn hele leven al in Veldhoven woon? Hier geboren en getogen ben? Een gelukkige jeugd heb gehad met de liefste ouders en zussen die je je maar kunt bedenken? Dat ik in Veldhoven op de muziekschool heb gezeten en jaren bij Basko heb gehockeyed?

Of zal ik beginnen bij de tijd dat ik samen met mijn vader Peter Verbeek, in zijn voormalige atelier, startte met reclamebureau Karbeel? Dat we samen een magazine, genaamd Veldhoven Magazine, bedachten dat voor en door Veldhovenaren gemaakt was?

Een verbondenheid met Veldhoven voel ik zeker. Dat is niet alleen omdat mijn wortels hier liggen, maar ook omdat ik het hier prettig wonen vind. Iedere ochtend een wandeling door het park aan de Bossebaan met onze hond. De gezellige buurt, waar kinderen nog zorgeloos buiten kunnen spelen. De vele winkels op loopafstand. De evenementen zoals Cult en Tumult en het Beach Event...

Pling!

Ik open mijn mailbox en lees de reactie van Rob: ‘Mooi! Dan ben je nu (in de) echt verbonden... met Veldhoven!’.

Wil van Ganzenwinkel - Kerk van Zeelst

Atelier Severinus

Dankwoord

Veldhoven doe je niet alleen, staat er op pagina 99 van dit boek. Wijze woorden. Veldhoven doe je samen. Dat geldt ook voor dit project. Twee jaar geleden startte dat met een spontaan idee en gedeeld enthousiasme. Nu is dat idee gerealiseerd. Daarom bedank ik alle mensen die er energie, tijd en vooral creativiteit in wilden investeren om van deze uitgave een succes te maken:

Iedereen die een verhaal, tekening of foto heeft ingezonden voor dit boek. Marieke Verbeek van Karbeel voor de grafische vormgeving en de prettige samenwerking. Fotoclub Bellus Imago voor de portretfoto's in dit boek en de gelijknamige rubriek in Weekkrant De Ahrenberger/Veldhovens Weekblad. Norbert van Onna voor het ter beschikking stellen van foto's uit zijn boek 'Veldhoven 360'. Atelier Severinus en Dagactiviteitencentrum SamSam van Severinus, in het bijzonder Henny van Bree en Patricia Tops. Hannie Coppelmans van BS De Berckacker en Laura Jacobs, Ellen van de Sande en Maurice van Esch van BS Eigen Wijs. Ot Ottenheim van de Brede School Veldhoven en Lisette Oosterbosch van Verhaalderij voor de workshop 'Brede School Verhalenmakers'. En Hella Hertogs voor de CKV-workshop 'Stadsdichter van Veldhoven voor één dag'.

De feestelijke presentatie van dit boek vond plaats op zondag 27 september 2015 in de Bibliotheek Veldhoven. In de talkshow 'Verbonden met Veldhoven' werd duidelijk dat Veldhoven sprankelt van het talent, op vele vlakken. Mijn dank gaat uit naar presentatoren Angela Verkuijlen en Jack Mikkers, huisband Mr. Moto en alle gasten: Bertus Borgers, Han van Bree, Benthe Janssen, Emma Buijs, Studio Giftig, Gijs Vissers, Thijs Slegers, Gerard Coppens, Theo Coppens, Gerard Coppens, Teun Luijkx en Peter Ferry. Ook dank aan Robin Heemstra (HFOS) voor zijn road movie van Veldhoven, Korein en Grand Café Saint Tropez voor hun bijdrage aan de aankleding, Bazelmans AVR voor de sponsoring van de touchscreen monitor en Peter van Gaal voor de geluids- en lichttechniek.

Tot slot een woord van waardering voor Henk Hendriks en Lianne Koops, die dit project een podium hebben gegeven in Weekkrant de Ahrenberger/Veldhovens Weekblad.

Rob Smetsers,
Projectleider 'Verbonden met Veldhoven'

De Zeelster dorstdagen in 2012

Foto: Norbert van Onna

Waarom voel jij je verbonden met Veldhoven? Die vraag staat centraal in dit boek. De antwoorden komen van mensen die een band hebben met deze plaats, omdat ze er geboren zijn, wonen, naar school gaan of werken. Kinderen, jongeren en volwassenen. Allemaal hebben ze de uitnodiging aangenomen om met een verhaal, een gedicht of een tekening te vertellen waarom Veldhoven een bijzondere plek in hun hart inneemt.

'Verbonden met Veldhoven' is een initiatief van de Bibliotheek Veldhoven in samenwerking met de gemeente Veldhoven, Theater de Schalm, Museum 't Oude Slot, Art4U en het Veldhovens Ondernemers Contact (VOC).

Veldhoven, september 2015

